

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ'

Τετάρτη 28 Νοεμβρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 28 Νοεμβρίου 2001 ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.39' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27 Νοεμβρίου 2001 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΒ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 27 Νοεμβρίου 2001 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων: α) «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» β) «Αιθυλική αλκοόλη και αλκοολούχα προϊόντα» και γ) «κύρωση των Αποφάσεων των Αντιπροσωπειών των Κυβερνήσεων των Κρατών-Μελών συνερχομένων στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκ μέρους των διπλωματικών και προξενικών αντιπροσωπειών και περί θεσπίσεως του προσωρινού ταξιδιωτικού εγγράφου».).

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Λεβογιάννη Βουλευτή Κυκλάδων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Στεφάνου Αττικής διαμαρτύρεται για την αναστολή των οικοδομικών αδειών και την παύση των οικοδομικών εργασιών στο δήμο του.

2) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βούλας Αττικής ζητεί την άμεση ρύθμιση των χρήσεων γης του Δήμου Βούλας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Λέσβου, διαμαρτύρεται για τις εισαγωγές νωπών αλιευμάτων από την Τουρκία.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας ζητεί να δοθούν πιστώσεις μέσω των Σχεδίων Βελτίωσης από τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα για τη βελτίωση της βιωσιμότητας των αγροτικών εκμεταλλεύσεων των κατοίκων της υπαίθρου.

5) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κηρέως Εύβοιας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στην περιοχή του από τη θεομηνία του Νοεμβρίου.

6) Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Κοινοτικών Υπαλλήλων ζητεί τη χορήγηση της αναπροσαρμογής των βοηθημάτων στα μέλη της από το Ταμείο Κοινοτικών Υπαλλήλων.

7) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διδακτικού Προσωπικού των Κέντρων Εργαζομένων Νεότητας του Οργανισμού Εργατικής Εστίας διαμαρτύρεται για την κατάργηση της τεσσάρων Κέντρων Νεότητας.

8) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καστανοχωρίων Ιωαννίνων ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας του Αστυνομικού Σταθμού Καλεντζίου Ιωαννίνων σε εικοσιτετράωρη βάση.

9) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Ηπείρου ζητεί τη θέσπιση Κανονισμού Υγιεινής και Ασφάλειας για το Πυροσβεστικό Σώμα.

10) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Ηπείρου ζητεί την επίλυση θεσμικών και οικονομικών αιτημάτων των μελών της.

11) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Καλύμνου – Λέρου – Πάτμου και λοιπών Νήσων ζητεί τη θέσπιση πόρων για την οικονομική ενίσχυση των συνδικαλιστικών οργανώσεων των ατόμων με αναπηρίες.

12) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων Κοινοτήτων Νομού Πέλλας ζητεί την επίλυση διοικητικών, οικονομικών και αναπτυξιακών προβλημάτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

13) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εργαζομένων Ιδιωτικού Δικαίου Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ζητεί την επίλυση

οικονομικών αιτημάτων των μελών της.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κ. Μακ Νάλλυ Κων/να ζητεί απαντήσεις στα θέματα μετάβασης ασθενών για χειρουργείο στο εξωτερικό μέσω ασφαλιστικού ταμείου.

15) Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Κρεμασιώτης θεόδωρος, απόμαχος πλοίαρχος Ε.Ν., καταγγέλλει την απώλεια πολυτίμων κειμηλίων από το Ιστορικό Αρχείο του Ναυτικού Μουσείου των Υδραίων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 919/8-8-2001 ερώτηση ΑΚΕ 109 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1912/7-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση ΑΚΕ 919/109/8.8.01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δ. Τζαμτζής για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με τις προσλήψεις προσωπικού στο Δασαρχείο Αριδαίας, αναφέρονται τα εξής:

Το Υπουργείο Γεωργίας ζητά από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης έγκριση για πρόσληψη εποχικού προσωπικού.

Μετά την ανωτέρω έγκριση γίνεται κατανομή του προσωπικού αυτού στις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες (Δ/νσεις Δασών, Δασαρχεία) με απόφαση του Υπ. Γεωργίας προκειμένου να αντιμετωπισθούν εποχικές ανάγκες των υπηρεσιών αυτών.

Η αρμοδιότητα πρόσληψης του εν λόγω προσωπικού ανήκει στις ανωτέρω δασικές υπηρεσίες που κατανεμήθηκε το προσωπικό, οι οποίες με το ν. 2503/97 ανήκουν στην περιφέρεια.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

2. Στην με αριθμό 922/9-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1910/3-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 922/9-8-2001 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Τατούλης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Γεωργίας μετά το πέρας της θερινής περιόδου, οπότε θα έχει ολοκληρωμένη εικόνα της έκτασης και του ύψους των ζημιών που προκλήθηκαν ή θα προκληθούν στη γεωργία από πυρκαγιές κατά το τρέχον έτος, σε επίπεδο χώρας, θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την ένταξη των ζημιών στο Γ' Κ.Π.Σ. προκειμένου να χορηγηθούν οικονομικές ενισχύσεις στους σοβαρά ζημιωθέντες αγρότες.

Οι δασικές εκτάσεις που καίγονται σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας κηρύσσονται αναδασωτέες, τούτο είναι υποχρεωτικό βάσει του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος.

Με το ν. 2503/1997 για το σχεδιασμό και την εκτέλεση όλων των δασοτεχνικών έργων δασοπροστασίας, αρμόδια είναι η Περιφέρεια, πάντα μέσα στα πλαίσια των πιστώσεων που διατίθενται για το σκοπό αυτό.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

3. Στην με αριθμό 926/9-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1911/5-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 926/9-8-01 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Α. Τζέκης, Γ. Χουρμουζιάδης για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας σας πληροφορούμε τα εξής:

Μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας και της ΔΕΗ υπεγράφη η αριθμ. 6067/22-12-1997 προγραμματική συμφωνία για την προμήθεια στη ΔΕΗ ανεμπίπτων στύλων εξηλεκτρισμού. Στη

συμφωνία αυτή μεταξύ των άλλων περιλαμβάνεται και η υποχρέωση της ΔΕΗ να παραλάβει το τρέχον έτος 65.000 στύλους.

Επειδή όμως πέρυσι κατά την καλοκαιρινή περίοδο σημειώθηκαν μεγάλες πυρκαγιές σε υψηλά παραγωγικά δάση, ενδέχεται η παραγωγή των στύλων να είναι μεγαλύτερη.

Το Υπουργείο Γεωργίας βρίσκεται σε επαφή με τη ΔΕΗ για την υλοποίηση της προγραμματικής συμφωνίας και την απορρόφηση της παραγωγής.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

4. Στην με αριθμό 930/9-8-2001 ΑΚΕ 112 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1306/30-8-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων 930/112/9-8-2001 του Βουλευτή κ. Π. Λαφαζάνη, σας γνωρίζουμε ότι η Έρευνα Εργατικού Δυναμικού διενεργείται τέσσερις (4) φορές ετησίως, κάθε τρίμηνο. Τα αποτελέσματα του Δ' τριμήνου 2000, όπως αυτά ανακοινώθηκαν με το δελτίο τύπου της 13^{ης} Ιουλίου, είναι προσωρινά. Τα οριστικά αποτελέσματα θα ανακοινωθούν, ως είθισται, μετά την ολοκλήρωση της Έρευνας.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

5. Στην με αριθμό 935/10-8-01 ερώτηση ΑΚΕ 114 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 33184/5-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης/ΑΚΕ 935/114/10-8-01 των Βουλευτών κυρίων Α. Σκυλλάκου, Ν. Γκατζή και Τ. Τσιόγκα, σας πληροφορούμε ότι από το ΥΠΕΣΔΔΑ έχει χορηγηθεί, μέχρι σήμερα, στους δήμους χρηματοδότηση ύψους 9 δισ. δρχ. για τη συντήρηση και επισκευή των σχολικών κτιρίων όπως αναλυτικά φαίνεται στους συνημμένους πίνακες.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 950/14-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 976/5-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αριθμό 950/14-8-01 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Παναγιώτη Σκανδαλάκη με θέμα: «Προβλήματα Συμβασιούχων γιατρών ΙΚΑ» σας πληροφορούμε ότι καταρχήν αρμόδιο να απαντήσει στην ερώτηση είναι το συνεργαζόμενο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Όσον αφορά το Υπουργείο μας σας γνωρίζουμε ότι η Κυβέρνηση δεσμευθεί προς τους πολίτες να σχεδιάσει και να υλοποιήσει ένα ενιαίο σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας το οποίο θα λειτουργεί με αποτελεσματικό και σύγχρονο τρόπο προς όφελός τους.

Προς αυτήν την κατεύθυνση οι πολιτικές ηγεσίες των δύο Υπουργείων (Εργασίας και Υγείας) συνεργάζονται και το κοινό αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας θα τεθεί υπόψη των εμπλεκόμενων φορέων. Αυτή είναι δημόσια δέσμευση μας.

Οι εργασιακές σχέσεις των γιατρών του ΙΚΑ θα αντιμετωπιστούν μέσα στο πλαίσιο της συγκρότησης του συστήματος της δημόσιας πρωτοβάθμιας φροντίδας, μετά από εξαντλητικό και ουσιαστικό διάλογο μαζί τους με στόχο την καθολική αξιοποίησή τους μέσα στο νέο σύστημα.

Η Υφυπουργός
ΧΡ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

7. Στην με αριθμό 962/20-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ.857/10-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 962/20-8-2001 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ευαγ. Γ. Πολύζος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 2 του Συντάγματος η Παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους, Όλοι ο Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια (παρ 4).

Στόχος της εκπαιδευτικής πολιτικής του ΥΠ.Ε.Π.Θ., κατά τις επιταγές του Συντάγματος, είναι ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Ειδικότερα στη βαθμίδα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. με γνώμονα την ποιοτική της αναβάθμιση, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, θεσμοθέτησε μια ολοκληρωμένη παρέμβαση ύστερα από επίπονη μελέτη και αναλυτικό σχεδιασμό (ν.2525/97 και Π.Δ. 8612001).

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του Π.Δ. 8612001, τα Πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα της Β' και Γ' τάξης Ενιαίου Λυκείου μειώθηκαν σε εννέα (9) και τα υπόλοιπα μαθήματα εξετάζονται σε επίπεδο σχολικής μονάδας, ενώ σύμφωνα με το προηγούμενο Π.Δ. 246198, οι μαθητές της Β' και Γ' τάξης Ενιαίου Λυκείου εξετάζονταν με κοινά σε εθνικό επίπεδο θέματα σε όλα τα μαθήματα γενικής παιδείας και κατευθύνσεων.

Το Υπουργείο Παιδείας με τα προγράμματα Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης (Ενισχυτικής διδασκαλίας), επενδύοντας στο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας, στηρίζει εκπαιδευτικά και ψυχολογικά το μαθητή και την οικογένειά του και του πιο μικρού χωριού, όπου καμιά πρόσθετη εκπαιδευτική βοήθεια δε φθάνει, μετακινώντας τους μαθητές ακόμη και με ταξί.

Συγκεκριμένα στο άρθρο 4, του Π.Δ. 429/91, προβλέπεται πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας για μαθητές όλων των τάξεων του Γυμνασίου, που υστερούν σε συγκεκριμένους τομείς γνώσης και δεν μπορούν να παρακολουθούν και να συμμετέχουν αποδοτικά στη διαδικασία της μάθησης στο σχολείο. Τη σχολική χρονιά 2000-2001 παρακολούθησαν πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας 18.921 μαθητές Γυμνασίων και απασχολήθηκαν σε αυτό 1.646 Καθηγητές.

Η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη ξεκίνησε τη σχολική χρονιά 98-99 με εφαρμογή στα μαθήματα γενικής παιδείας της Α' τάξης των Ενιαίων Λυκείων και συνεχώς επεκτείνονταν, συμπεριλαμβάνοντας νέες τάξεις, νέα μαθήματα και τα Τ.Ε.Ε.

Σήμερα τα προγράμματα Π.Δ.Σ. υλοποιούνται σε όλες τις τάξεις των Ενιαίων Λυκείων και των Τ.Ε.Ε. και σχεδόν σε όλα τα μαθήματα που χρειάζονται οι μαθητές (Γενικής Παιδείας, Κατεύθυνσης και ειδικοτήτων Τ.Ε.Ε.). Σκοπός της Π.Δ.Σ. είναι αφενός να μειώσει τη μαθητική διαρροή της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης επανεντάσσοντας τους αδύνατους μαθητές στη μαθησιακή διαδικασία και αφετέρου να ενισχύσει τις γνώσεις των μαθητών, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν άνετα τις αυξημένες απαιτήσεις της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης ή της αγοράς εργασίας.

Τη σχολική χρονιά 2000-2001 παρακολούθησαν το πρόγραμμα Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης 78.000 μαθητές και απασχολήθηκαν σ' αυτό 11.790 καθηγητές. Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι η Π.Δ.Σ. βρήκε θερμή ανταπόκριση τόσο στον εκπαιδευτικό κόσμο όσο και στο μαθητικό κοσμο.

Η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη στη νέα της μορφή εμφορείται από τη νέα αντίληψη που διέπει την όλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και στοχεύει στην παροχή ουσιαστικής βοήθειας σε όλους τους μαθητές.

Πρόκειται λοιπόν για ένα μεγάλης σημασίας κοινωνικό έργο με ευδιάκριτες ευκαιρίες ισότητας για όλους τους μαθητές.

Ο Υφυπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΙΚΟΣ»

8. Στην με αριθμό 996/21-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμό 2826/11-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικο-

νομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό πρωτ. 996/21-8-2001 ερώτησης των Βουλευτών κυρίων Ηλ. Καλλιώρα και Θ. Σκρέκα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Είναι γνωστό ότι οι μεταχρονολογημένες επιταγές αποτελούν «άτυπη» πρακτική της ελληνικής αγοράς. Λαμβάνοντας υπόψη ότι από 1.1.2001 το ευρώ είναι το επίσημο νόμισμα της χώρας (Καν. Ε.Κ. 1103/97, 9974/98 του Συμβουλίου Ν. 2842/2000) οι μεταχρονολογημένες επιταγές σε δραχμές οι οποίες εξεδόθησαν το 2001 ή και πρότερον και έχουν ημερομηνία πληρωμής μετά την 1-1-2002 είναι άκυρες.

Εξάιρεση αποτελούν οι επιταγές για τις οποίες αποδεικνύεται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, ότι εκδόθηκαν μέχρι 31-12-2001 (μεταβατική περίοδο) καθώς και οι επιταγές που προσκομίζονται στις Τράπεζες και εγγράφονται σε πίνακια (άρθρο 11, παρ. 1 ν. 1957/1991. Αυτές θεωρούνται έγκυρες και εισπράττονται, αφού μετατραπεί το αναγραφόμενο ποσό σε ευρώ.

Με στόχο την προστασία του κοινού έχουν δρομολογηθεί οι εξής ενέργειες:

1. Οι Τράπεζες επισπεύδουν τον εφοδιασμό των πολιτών με βιβλιάρια επιταγών σε ευρώ.

2. Η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών συστήνει να μεριμνούν για την αντικατάσταση των εις χείρας τους επιταγών σε δραχμές με άλλες ίσης αξίας σε ευρώ.

3. Μέσω του επικοινωνιακού προγράμματος για το ευρώ τόσο του ΥΠΕΘΟ όσο και της Τράπεζας της Ελλάδος ενημερώνονται οι πολίτες και παροτρύνονται να μην εκδίδουν και να μη δέχονται επιταγές σε δραχμές που φέρουν ημερομηνίες έκδοσης από 1-1-2002 και εφεξής.

Με βάση τα ανωτέρω δεν πρέπει να υπάρξει πρακτικό πρόβλημα. Εάν όμως κριθεί απαραίτητο η Κυβέρνηση θα λάβει τα αναγκαία μέτρα για την ομαλή λειτουργία της αγοράς.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΤΙΟΥ»

9. Στην με αριθμό 1000/21-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμό 997/10-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1000/21-8-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Γ. Αμπατζόγλου και Π. Λαφαζάνη σχετικά με την κυκλοφορία και χρήση των φαρμάκων LIPOBAN και ELTINA και μετά από σχετική ενημέρωσή μας από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (ΕΟΦ), σας πληροφορούμε τα εξής:

Δεν υπήρξε καμιά ολιγωρία του ΕΟΦ, ούτε αποσιώπηση του προβλήματος.

Το πρόβλημα ήταν πράγματι γνωστό τουλάχιστον από τον Ιούνιο, διότι συνεζητείτο στην Επιτροπή Φαρμακοεπαγρύπνησης της ΕΕ, μαζί με άλλα περίπου 20 φάρμακα, που είναι αντικείμενο επιστημονικής επεξεργασίας. Σε όλες τις χώρες της ΕΕ η διαδικασία ενημέρωσης είναι ίδια, όταν δηλαδή υπάρξουν συμπεράσματα που αφορούν την ασφάλεια των πολιτών, τότε γίνονται οι απαραίτητες ενέργειες.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση και πριν ολοκληρωθεί η τελική αξιολόγηση του LIPOBAN, το πόρισμα της οποίας επρόκειτο να εκδοθεί το Σεπτέμβριο, η εταιρία BAYER αποφάσισε την απόσυρση από την αγορά του προϊόντος. Αυτό έγινε χωρίς να προηγηθεί συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές και το θέμα πήρε τη γνωστή διάσταση.

Ο ΕΟΦ δεν σιώπησε από 13-8-01 μέχρι 20-8-01. Αντιθέτως έκανε όλες τις απαραίτητες και προβλεπόμενες από τη Νομοθεσία ενέργειες, όπως επιστολές στην εταιρία, στο γιατρό, συνεργασία με τις χώρες της ΕΕ, κλπ. Οι ενέργειες αυτές δεν είναι δημόσιες. Η απόσυρση του προϊόντος είχε κοινοποιηθεί εγκαίρως στους ιατρικούς και φαρμακευτικούς συλλόγους, σε συνεργασία με την εταιρία BAYER (10-8-01).

Στις 16-8-01 το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ενημέρωσε με επιστολή του τον Π.Ι.Σ. για μία περίπτωση βαριάς ραβδομύλωσης στην Ελλάδα, με σκοπό να επισημάνει για μια ακόμη φορά τη μεγάλη σημασία της συνεργασίας των γιατρών στη

νομοθετημένη διαδικασία φαρμακοεπαγρύπνησης.

Η κυκλοφορία των φαρμάκων στην Ελλάδα, ο τρόπος έγκρισής τους και οι μηχανισμοί ελέγχου της καταλληλότητάς τους γίνονται σύμφωνα με την κοινή ευρωπαϊκή πρακτική, όπως ορίζει η σχετική νομοθεσία.

Ο ΕΟΦ βρίσκεται σε διαρκή διαδικασία συλλογής στοιχείων, όχι μόνο για το LIPOBAN, αλλά για όλα τα φάρμακα που κυκλοφορούν στη χώρα μας.

Από όλα τα ανωτέρω δεν προκύπτει ότι οι πολυεθνικές»δρουν ανεξέλεγκτα στη χώρα μας».

Όσον αφορά την ύπαρξη κυρώσεων για την εταιρία BAYER, έχει αρχίσει η προβλεπόμενη από το Νόμο διαδικασία.

Σχετικά με το σκευάσματα, πολλές ανεπιθύμητες ενέργειες φαρμάκων γίνονται γνωστές μετά την κυκλοφορία τους. Γι' αυτό και ο νόμος υποχρεώνει τους γιατρούς να αναφέρουν τις ανεπιθύμητες ενέργειες με την Κίτρινη Κάρτα.

Το αρμόδιο τμήμα του ΕΟΦ συνεργάζεται σε μόνιμη βάση με την Επιτροπή Φαρμακοεπαγρύπνησης, η οποία αποτελείται από εννέα (9) γιατρούς, καθηγητές διαφορετικών ειδικοτήτων, καθώς και με Ομάδα Εργασίας Φαρμακοεπαγρύπνησης, η οποία αποτελείται από τέσσερις (4) γιατρούς, για την αντιμετώπιση όλων των θεμάτων αρμοδιότητάς του.

Στους φαρμακοποιούς είχε δοθεί εντολή για την απόσυρση του σκευάσματος LIPOBAN από τις 10-8-2001.

Ο ΕΟΦ έχει εκδώσει τρία (3) Δελτία Τύπου σχετικά με το θέμα.

Η Υφυπουργός
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ»

10. Στην με αριθμό 1011/22.8.01 ερώτηση ΑΚΕ 132 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 975/5.9.01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1011/132/22.8.01 ερώτηση και Α.Κ.Ε. που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Αθανάσιο Γιαννόπουλο αναφορικά με το Νοσηλευτικό Ίδρυμα Εργατών Θαλάσσης «Ν.Ι.Ε.Θ.» στα Μελίσσια Αττικής, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας κατά το παρελθόν είχε ασχοληθεί με το θέμα αξιοποίησης του υπόψη κτιρίου, αλλά λόγω του ιδιοκτησιακού καθεστώτος –ανήκει στο Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο που εποπτεύεται από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας- δεν ευοδώθηκε συμφωνία παραχώρησης και αξιοποίησης από το Υπουργείο μας.

Σημειώνονται ότι στην τελευταία επίσκεψη κλιμακίου της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου μας υπό την τώως Γενική Γραμματέα κ. Ι. Πανοπούλου στις αρχές του 2000, διαπιστώθηκε ότι το κτίριο είναι σε κακή κατάσταση, πλήρως ληλητημένο και επομένως η εκ νέου λειτουργία του απαιτεί σημαντικές δαπάνες από τεχνικής άποψης.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

11. Στην με αριθμό 1013/22.8.01 ερώτηση ΑΚΕ 134 δόθηκε με το υπ' αριθμό 987/6.9.01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1013/134/22.8.01 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Α. Γιαννόπουλο σχετικά με τις κενές πτέρυγες του Π.Γ.Ν.Ν.Θ. Αθηνών «Η ΣΩΤΗΡΙΑ» σας πληροφορούμε τα εξής:

Τα αναφερόμενα κτίρια που απεικονίζονται σε συνημμένες φωτογραφίες είναι η πλαϊνή πλευρά του Γραφείου Κίνησης Ασθενών και η πίσω πλευρά του κτιρίου «Αμερικάνικο Περίπτερο» Από τα παραπάνω κτίρια, στο μεν πρώτο στεγάζονται οι

Διοικητικές Υπηρεσίες και ο Νεκροθάλαμος του Νοσοκομείου, στο δε δεύτερο στεγάζεται η 12^η Πνευμονολογική Κλινική, το Φαρμακείο και η Μονάδα AIDS.

Έχει ανατεθεί από 8/6/2001 σε Σύμβουλο η εκπόνηση Ρυθμιστικής Μελέτης, στην οποία, αφού αναλυθεί η υφιστάμενη κατάσταση του Νοσοκομείου, θα υπάρξουν ρυθμιστικές προτάσεις, χωροτακτικό σχέδιο και πρόγραμμα για τον εκσυγχρονισμό του Νοσοκομείου. Η εν λόγω μελέτη εκπονείται σε συνδυασμό με την αντίστοιχη ρυθμιστική μελέτη για το Π.Γ.Ν. Αθηνών «Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ», ώστε, λόγω της γειτνίασης, ν απροταθούν λύσεις συνδυασμού των δύο Νοσοκομείων σε ορισμένες λειτουργίες.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

12. Στην με αριθμό 10322/23.8.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 986/6.9.01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1022/23.8.01 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Ι. Βαρβιτσιώτη σχετικά με την αναπαραγωγική διαδικασία κλωνοποίησης ανθρώπων, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με την ισχύουσα Νομοθεσία στη χώρα μας, απαγορεύεται η κλωνοποίηση ανθρώπινων όντων (ν. 2619/19.6.98 τα ΦΕΚ 132 και Απόφαση Αρ.Φ. 05461/ΑΣ 723/Μ 4898/29.10.98 τα ΦΕΚ 244).

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

13. Στην με αριθμό 1030/23.8.01 ερώτηση ΑΚΕ 135 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1055/6.9.01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο 1030/135/23.8.01 έγγραφό σας, με το οποίο μας διαβιβάσατε την ταυτάριθμη ερώτηση του Βουλευτή Ε. Στυλιανίδη, που αφορά το παραπάνω σε περιλήψη θέμα, σας γνωρίζουμε ότι:

1. Το Υπουργείο Οικονομικών, αμέσως μόλις δημοσιεύθηκε η Ετήσια έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη έτους 2000, με τα αριθ. 1069254/911/006Δ/16.7.2001 και 2/38149/0004/27.6.2001 έγγραφό του (φωτοαντίγραφα των οποίων σας επισυνάπτουμε), απέστειλε στο Συνήγορο του Πολίτη τις απόψεις των Υπηρεσιών του Υπουργείου επί των παρατηρήσεών του, που διατυπώνονται στην παραπάνω Ετήσια έκθεσή του και αφορούν περιπτώσεις υποθέσεων Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών που απασχόλησαν το Συνήγορο του Πολίτη, το συγκεκριμένο έτος.

2. Στα παραπάνω έγγραφα περιλαμβάνονται και τα μέτρα που έλαβε και συνεχίζει να λαμβάνει το Υπουργείο Οικονομικών για την αντιμετώπιση των φαινομένων κακοδιοίκησης στις Υπηρεσίες του, τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες, την απλοποίηση και βελτίωση των υφιστάμενων διαδικασιών, καθώς και για την ταχύτερη και καλύτερη των εξυπηρέτηση του κοινού, που συναλλάσσεται με τις Υπηρεσίες του.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 177/26-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Λεβογιάννη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με την αντιμετώπιση του ενεργειακού προβλήματος των νησιωτικών περιοχών.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Λεβογιάννη έχει ως εξής:

«Το ενεργειακό πρόβλημα στα νησιά των Κυκλάδων παρουσιάζει ιδιαίτερη όξυνση τα τελευταία χρόνια, ενώ οι δυνατότητες των σταθμών παραγωγής είναι οριακές και με πολλά προβλήματα, συχνές και σοβαρές βλάβες και μεγάλη έλλειψη προσωπικού (Σύρος, Πάρος κλπ). Οι διακοπές είναι πολύωρες, των πέντε-δέκα ωρών.

Οι σταθμοί παραγωγής επιπλέον προξενούν σοβαρότατα προβλήματα ρύπανσης. Οι επαγγελματίες των νησιών υφίστανται σοβαρότατες βλάβες στις εγκαταστάσεις τους.

Το μεγαλόπνοο πρόγραμμα της ΔΕΗ για ηλεκτροδότηση των νησιών από την Κάρυστο έχει παγώσει εξαιτίας προσφυγών ΟΤΑ και οικολόγων στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Η ΔΕΗ πρέπει να προσαρμόσει τις μελέτες στις ιδιαίτερες περιβαλλοντικές συνθήκες του μοναδικού κυκλαδτικού δικτύου. Το ίδιο το Σύνταγμα εξάλλου επιβάλλει να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτεροί της των νησιών (διάταξη άρθρου 101). Πρέπει παράλληλα να προχωρήσει η ΔΕΗ άμεσα στην αντιμετώπιση των εκρηκτικών προβλημάτων που υπάρχουν.

Ερωτάται ο Υπουργός:

Ποια μέτρα θα παρθούν, ποιες λύσεις θα δοθούν άμεσα, ώστε να αντιμετωπιστεί το εκρηκτικό πλέον πρόβλημα ηλεκτροδότησης των νησιών».

Το λόγο έχει ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Τσοχατζόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η ανάγκη υποστήριξης ενεργειακά όλου του νησιωτικού συγκροτήματος των Κυκλάδων είναι ένα πρώτης προτεραιότητας θέμα. Αποφασίστηκε να υλοποιηθεί η σύνδεση με το ηπειρωτικό δίκτυο όλης της περιοχής από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, έτσι ώστε και οι διακοπές που καθημερινά παρατηρούνται, όπως γράφει ο συνάδελφος, στους προσωρινούς τοπικούς σταθμούς παραγωγής ενέργειας να ξεπεραστούν και από την άλλη μεριά να εξασφαλιστεί η αξιοποίηση των αιολικών πάρκων ενέργειας του κυκλαδικού συγκροτήματος, που όπως ξέρετε είναι πάρα πολύ αποδοτική. Χωρίς όμως την ύπαρξη ολοκληρωμένου δικτύου διασύνδεσης ενέργειας με το ηπειρωτικό δίκτυο δεν θα μπορούσε να αξιοποιηθεί.

Αρα λοιπόν προς αυτήν την κατεύθυνση ξεκίνησε, όπως πληροφορούμαι από τη ΔΕΗ, η διασύνδεση των Κυκλάδων. Από το 1990 μέχρι το 1993 κατασκευάστηκε το 80% περίπου του έργου. Το έργο αυτό κοστίζει σήμερα περίπου 25 δισεκατομμύρια δραχμές και υπολείπεται ένα σημαντικό τμήμα περίπου 20%, όπου όμως αναφύονται μία σειρά από δυσκολίες λόγω παρεμβάσεων τοπικών παραγόντων, τοπικών εκπροσώπων, πολιτών που επικαλούνται περιβαλλοντικά προβλήματα λόγω του ότι εντός των νησιών η διακίνηση του ηλεκτρικού ρεύματος γίνεται με επίγεια καλώδια και στύλους. Και κατ' απαίτηση της προστασίας του περιβάλλοντος αποζητούνται υποβρύχιες διασυνδέσεις και κατά τη διάρκεια του νησιού, έτσι ώστε να σταματήσει αυτή η περιβαλλοντική επιβάρυνση την οποία επικαλούνται οι κάτοικοι της περιοχής.

Υπάρχει βέβαια και πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας προς αυτήν την κατεύθυνση στη διασύνδεση των τεσσάρων νησιών, που είναι Άνδρος, Τήνος, Σύρος, Μύκονος.

Και παρά το ότι υπάρχει και απόφαση, απ' ό,τι πληροφορούμαι, του Νομαρχιακού Συμβουλίου Κυκλάδων, το οποίο συμφωνεί με την υλοποίηση αυτή, εν τούτοις υπήρξε προσφυγή κατοίκων στο Συμβούλιο της Επικρατείας με συνέπεια να εκκρεμεί η υλοποίηση περαιτέρω αυτού του προγράμματος.

Με μία λέξη, κύριε Πρόεδρε, εδώ υπάρχουν τα εξής δεδομένα: Θέλουμε από τη μία μεριά να ολοκληρώσουμε το δίκτυο, είναι η μόνη λύση στρατηγικής σημασίας που θα ξεπεράσει οριστικά τα προβλήματα και από την άλλη μεριά απαιτείται η αποδοχή και η συμμετοχή των πολιτών. Και εδώ πέρα εμείς αυτό που προτείνουμε είναι μία προσπάθεια ολοκληρωμένης συγκρότησης, με διάλογο με τους φορείς, μιας περιφερειακής αναπτυξιακής, στο ενεργειακό επίπεδο, συμφωνίας η οποία θα εξασφαλίσει την υλοποίηση του έργου.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, κύριε συνάδελφε, είμαστε διατεθειμένοι να ανοίξουμε ένα σταθερό διάλογο με το περιφερειακό συμβούλιο, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, για να καταλήξουμε σε μία συμφωνία η οποία θα έχει βάση και θα ξεπεράσει τα προβλήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Λεβογιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω κατ' αρχάς να ευχαριστήσω τον κύριο Υπουργό που ήρθε ο ίδιος προσωπικά να συζητήσει αυτήν την επίκαιρη ερώτηση. Θέλω να του πω ότι, εάν ήξερα πως θα έλθει ο ίδιος, θα την κατέθετα λίγο αργότερα, γιατί μόλις έχει αναλάβει αυτό το Υπουργείο. Εν πάση περιπτώσει, τον ευχαριστώ πολύ. Αυτό δείχνει και το ενδιαφέρον του για το πρόβλημα και δίδει σε εμάς την πεποίθηση ότι θα συμβάλει ώστε να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα.

Οφείλω πράγματι να τονίσω, κύριε Υπουργέ, ότι το πρόβλημα είναι πολύ οξύ, είναι εκρηκτικό. Το περασμένο καλοκαίρι ανησυχούσαμε για δύο προβλήματα. Το ένα αφορούσε τη λειψυδρία και το άλλο αφορούσε την επάρκεια του ρεύματος. Και το μεν πρόβλημα της λειψυδρίας αντιμετωπίστηκε από την Κυβέρνηση επαρκέστατα, δεν υπήρχε σχεδόν κανένα πρόβλημα. Το πρόβλημα, όμως, με την ηλεκτροδότηση παραμένει άλλο και οφείλω να σημειώσω εκρηκτικό. Και ανησυχούμε και για το επόμενο καλοκαίρι.

Τα προβλήματα, όμως, υπάρχουν και τώρα το χειμώνα. Πολύωρες διακοπές σε πολλά νησιά των δέκα, των δώδεκα ωρών στην Άνδρο, στην Τήνο, στη Σύρο, στη Μήλο κλπ.

Από όσα γνωρίζω, κύριε Υπουργέ, και από όσα βλέπω, φαίνεται ότι η ΔΕΗ δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα. Υπάρχει βέβαια το πρόγραμμα της διασύνδεσης με υποβρύχιο καλώδιο που έχει προχωρήσει σε ένα υψηλό ποσοστό σε τέσσερα νησιά, στην Άνδρο, στην Τήνο, στη Μύκονο και τη Σύρο. Έχει προσφύσει, όμως, σε δικαστικές αποφάσεις, σε προσφυγές πολιτών στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Γνωρίζετε ότι και ένας πολίτης να προσφύγει δημιουργείται πρόβλημα. Παράλληλα, όμως, η ΔΕΗ προχωρεί σε κινήσεις που δημιουργούν ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα.

Πρώτον, καταργεί σταθμούς -σε μικρά νησιά έχει καταργήσει αρκετούς σταθμούς παραγωγής- αφού διασυνδέει τα μικρά αυτά νησιά με σταθμούς μεγαλύτερων νησιών, οι οποίοι είναι σε οριακή κατάσταση. Δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή ο σταθμός παραγωγής στην Πάρο παραδείγματος χάρη να τροφοδοτεί δέκα νησιά, ανάμεσα στα οποία την Πάρο και τη Νάξο και όλα τα γύρω μικρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο είναι ότι υπάρχει δραματική έλλειψη προσωπικού στους σταθμούς παραγωγής.

Το τρίτο είναι ότι τα δίκτυα είναι εγκαταλελειμμένα και όταν φυσάει βοριάς ή νοτιάς, κυρίως, όταν υπάρχει υγρασία, δημιουργεί πλήθος προβλημάτων στα δίκτυα. Ένα μεγάλο μέρος των πολύωρων διακοπών οφείλεται σε αυτό το πρόβλημα. Υπάρχει δηλαδή και μια εγκατάλειψη. Και δεν μπορεί να δηλώσει η ΔΕΗ ότι, ή θα προχωρήσει το πρόγραμμα της διασύνδεσης, το οποίο είναι και πολυετές, διότι αν τα είκοσι τέσσερα νησιά διασυνδεθούν, να υπολογίσετε ότι θα χρειαστούν είκοσι τουλάχιστον χρόνια, ή θα υπάρχει πρόβλημα. Έως τότε, τι θα γίνει; Θα είναι τραγικό, εάν το καλοκαίρι, παραδείγματος χάρη, φτάσουμε στο σημείο να έχουμε δημοσιεύματα σαν αυτά που

είδαμε εδώ, από την Τήνο, σε αθηναϊκές εφημερίδες, «δεήσεις για ρεύμα» με φόντο το γνωστό πίνακα του Γύζη με το κρυφό σχολεϊό κλπ.

Είναι εγγύηση, κύριε Υπουργέ, η δική σας τοποθέτηση ότι το πρόβλημα δεν είναι της ΔΕΗ αλλά είναι της Κυβέρνησης. Πρέπει να επέμβετε. Όπως είπατε, θα το πράξετε και αυτό μας ικανοποιεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, μέχρι σήμερα είχα ακούσει δεήσεις για βροχή. Τώρα, αφού έχουμε και δεήσεις για ηλεκτρικό ρεύμα, αυτό σημαίνει ότι επικαλούμαστε θεϊκές δυνάμεις για να λύσουμε ένα πρόβλημα, το οποίο είναι καθαρά ανθρώπινο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): ΔΕΗ και δεήσεις...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν μας έμεινε τίποτε άλλο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Να επικαλεστούμε, λοιπόν, τώρα τις ανθρώπινες δυνατότητες για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση.

Κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι η δημιουργία των ανεξάρτητων σταθμών παραγωγής της ΔΕΗ σε πάρα πολλά μικρά νησιά ήταν η λύση όλα αυτά τα χρόνια για να μπορέσει να αντιμετωπισθεί η ανάγκη κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας.

Το ότι, όμως, τώρα η ΔΕΗ προχωρεί στη δημιουργία ενός ενιαίου υπογείου δικτύου διασύνδεσης με το ηπειρωτικό δίκτυο δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι είναι στρατηγικά η μόνη αποδεκτή και σίγουρη λύση που θα ξεπεράσει τα προβλήματα.

Στο μεταξύ έχουμε μια φάση μετάβασης από το ένα σύστημα στο άλλο. Όπου λοιπόν διασυνδέονται με το δίκτυο οι ανεξάρτητοι σταθμοί παραγωγής σταματούν να λειτουργούν, κηρύσσονται σε ψυχρή εφεδρεία, μένουν ένας δύο άνθρωποι από τη ΔΕΗ για να τους επιτηρούν σε ώρα ανάγκης και οι υπόλοιποι αποσύρονται.

Το ίδιο πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, είχα σήμερα το πρωί με τη Χίο και τα Ψαρά. Στα Ψαρά υπάρχει, λόγω διασύνδεσης με καλώδιο με τη Χίο, η ανάγκη να μετακινηθούν κάποιοι εργαζόμενοι της ΔΕΗ. Βεβαίως εκεί υπάρχουν αιολικά πάρκα και έτσι μπορέσαμε να βρούμε μια λύση για τους εργαζόμενους, ώστε να αξιοποιηθούν στα αιολικά πάρκα, είτε της Χίου είτε των Ψαρών, για να μπορέσει το ανθρώπινο δυναμικό, οι τεχνίτες, να μείνουν στα Ψαρά στην προκειμένη περίπτωση.

Ότι θα υπάρξουν προβλήματα και στα πολλά μικρά νησιά των Κυκλάδων, αυτό είναι ένα θέμα προς συζήτηση, που σαφώς πρέπει μαζί να το αντιμετωπίσουμε. Στο βαθμό που υπάρχει αδυναμία χρησιμοποίησης κάποιου ανθρώπινου δυναμικού, πρέπει αυτό να συνδυαστεί με τη διάθεση επενδυτικών προγραμμάτων, επιδοτούμενων από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, που αφορούν στον τουρισμό, που αφορούν στην τοπική ανάπτυξη, που αφορούν, αν θέλετε, στη γυναικεία δραστηριότητα, στη σττροφή που γίνεται στον οικοτουρισμό –είναι ένα πολύ μεγάλο και ενδιαφέρον θέμα- αυτήν την περίοδο για να ενισχύσουμε την αναπτυξιακή διάσταση της περιοχής.

Πάντως το πρόβλημά μας σήμερα δεν είναι πώς θα καλύψουμε τις θέσεις εργασίας μετακινούμενων εργαζομένων της ΔΕΗ. Το πρόβλημα είναι πώς θα καταφέρουμε να υλοποιηθούν τα έργα για να ολοκληρωθεί η διασύνδεση του δικτύου. Με τη ΔΕΗ, με το Νομαρχιακό Συμβούλιο θα πρέπει να μπορέσουμε να βρούμε κάποια συμφωνία για ένα σχέδιο άμεσων μέτρων, ώστε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση του καλοκαιριού. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα έχουμε σύντομα μια σύσκεψη παραγόντων, ΔΕΗ και Νομαρχιακού Συμβουλίου, αυτοδιοίκησης δηλαδή, για να μπορέσουμε να λύσουμε το θέμα.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεύτερη είναι η με αριθμό 180/21.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Κορτσάρη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να καταβάλει αποζημίωση στους πληγέντες από τις υψηλές θερμοκρα-

σίες παραγωγούς φασολιών του Νομού Φλώρινας.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κορτσάρη έχει ως εξής:

«Το καλοκαίρι του 1999 και συγκεκριμένα τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο η παραγωγή φασολιών του Νομού Φλώρινας καταστράφηκε ολοσχερώς λόγω υψηλών θερμοκρασιών. Από τότε και μέχρι σήμερα έχουν γίνει επανειλημμένες παραστάσεις στον κύριο Υπουργό Γεωργίας επιτροπών απ' όλους τους φορείς του νομού μας, στις οποίες συμμετείχα κι εγώ. Οι διαβεβαιώσεις του κυρίου Υπουργού ήταν πάντοτε κατηγορηματικές ότι οι αποζημιώσεις έρχονται και μάλιστα εντός τακτών ημερομηνιών οι οποίες παρήλθαν όλες, χωρίς βεβαίως αποτέλεσμα.

Το Μάρτιο του 2001 ο κύριος Υπουργός Γεωργίας με διαβεβαίωσε προφορικά ενώπιον πλειάδος Βουλευτών ότι οι αποζημιώσεις από τις Βρυξέλλες ήταν και μέχρι το τέλος του Απριλίου του 2001 θα δοθούν τους αγρότες. Βεβαίως πάλι ουδέν προέκυψε, πλην της συγγνώμης του κυρίου Υπουργού προς εμέ με την έκφραση: «εκ παραδρομής, εννοούσα άλλο προϊόν, άλλου νομού».

Τέλος, τον Αύγουστο του 2001 ο διευθυντής του γραφείου του Υπουργού Γεωργίας κ. Αντώνης Γεωργίου εγγράφως διαβεβαίωσε ότι οι αποζημιώσεις θα έρθουν εντός του Φθινοπώρου 2001. Πάλι τίποτα δεν προέκυψε, όπως σας αναφέρω.

Η απόγνωση των παραγωγών του Νομού Φλώρινας ξεχειλίζει και η οργή τους δύσκολα μπορεί να συγκρατηθεί και να μεταβληθεί σε πράξη.

Κατόπιν αυτών σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ:

Τι προτίθεσθε να πράξετε, ώστε οι παραγωγοί να αποζημιωθούν και το κύρος της πολιτείας να αποκατασταθεί;

Θα συνεχίσετε να προκαλείτε με την υποσχαιολογία σας και να προσβάλλετε τον τόπο με την ασυνέπειά σας;

Τι καινούριο έχετε να υποσχεθείτε που δεν θα πραγματοποιήσετε πάλι;»

Να ακούσουμε το καινούριο, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Αργύρης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να αμφισβητήσω καθόλου την ερώτησή σας ως προς τα στοιχεία που παραθέτετε μέχρι και την ερώτηση τι καινούριο έχουμε να υποσχεθούμε, θέλω να πω όμως ότι η σειρά των γεγονότων δεν είχε κανένα λόγο εξαπάτησης ή υποσχεσιολογίας, αλλά είναι μια γραφειοκρατική διαδικασία που ακολουθείται γι' αυτές τις αποζημιώσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Θα πρέπει να σας πω ότι πέντε φορές ζητήσε εξηγήσεις η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η τελευταία είναι στις 18.9.2001. Αυτό σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με αυτές τις εξηγήσεις αμφισβητεί ότι πράγματι υπήρξαν αυτά τα γεγονότα και ζητά όλα εκείνα τα στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι είναι πράγματι μη φυσιολογικά τα καιρικά φαινόμενα που έφεραν αυτές τις μεγάλες ζημιές.

Εμείς επιμένουμε ότι πράγματι έγιναν οι ζημιές κάτω απ' αυτές τις συγκεκριμένες συνθήκες και αν η επιτροπή -που υποχρεούται μέσα σε δύο μήνες- δεν απαντήσει σημαίνει ότι δέχεται τα στοιχεία και μπορούμε να πούμε ότι άμεσα θα ξεκινήσουμε την πληρωμή των παραγωγών. Όλες αυτές οι γραφειοκρατικές διαδικασίες, οι οποίες μας έχουν ταλαιπωρήσει χρόνια ολόκληρα αφήνουν να φαίνεται μια αναξιοπιστία της πολιτείας έναντι των πληγέντων και μόνο με την αλλαγή του νόμου που κάναμε για τις γεωργικές ασφαλίσεις μπορούν να αποκατασταθούν αυτά τα ζητήματα. Γι' αυτό λοιπόν με το νέο νόμο -έχουμε τη δυνατότητα πλέον και προχωράμε στην εφαρμογή του- θα δίνεται προκαταβολή των αποζημιώσεων μέσω του ΕΛΓΑ με το νέο σύστημα γεωργικών ασφαλίσεων.

Εκείνο που πρέπει να πούμε αυτήν τη στιγμή είναι η δέσμευσή μας, όχι η υπόσχεση ότι από την ημέρα που θα έλθει η έγκριση -γιατί αν πληρώσουμε πριν από την έγκριση σημαίνει ότι έχουμε ποινή- εμείς σε δέκα, δεκαπέντε ημέρες το πολύ θα πληρώσουμε τους παραγωγούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κορτσάρης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ,

θα φροντίσω μέσα στο σύντομο χρονικό διάστημα των δύο λεπτών να επαναλάβω, να περιγράψω και να διεκτραγωδήσω τις περιπέτειες, τις ταλαιπωρίες, τις απογοητεύσεις αλλά και την απόγνωση στην οποία έχουν περιέλθει οι φασολοπαραγωγοί μας, εδώ και τρία χρόνια.

Όπως είπατε και όπως και στην επίκαιρη ερώτησή μου επισημαίνω, πριν από τρία χρόνια περίπου καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς η παραγωγή των φασολιών στο νομό μας. Προσφύγαμε στο Υπουργείο, στις κατά τόπους γεωργικές υπηρεσίες και πληροφορηθήκαμε από τον κύριο Υπουργό, στον οποίον επανειλημμένως κι εγώ και ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και ο Νομάρχης Φλώρινας και οι Δήμαρχοι Φλώρινας πήγαμε, ότι προσφύγατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι από καιρού εις καιρόν, από τακτές ημερομηνίες που μας έδινε, οι αποζημιώσεις όπου να 'ναι έρχονται.

Παρά το ότι η αρχική μου άποψη ήταν ότι ο Υπουργός αυτά που έλεγε τα εννοούσε, εγώ έκανα πάλι μία ερώτηση στην οποία μου απάντησε, το Μάρτιο φέτος, ότι οι αποζημιώσεις μέχρι τον Απρίλιο θα δοθούν. Εγώ περιχαρής έσπευσα στο νομό, το ανακοίνωσα και αποδείχθηκε ότι ήμουν άγγελος μιας πληροφορίας η οποία δεν μου είχε δοθεί σωστά. Από και πέρα είχαμε τις γνωστές εκδηλώσεις των Πρεσπών. Εκεί έγινε το μέγα ατόπημα.

Επειδή μου απαντήσατε σε ύφος συναινετικό και επειδή παραδέχεσθε τα σφάλματά σας, δεν θα χρησιμοποιήσω την ορολογία που είχα κατά νου. Έχω στα χέρια μου την απάντηση του διευθυντού του γραφείου του κυρίου Υπουργού, του κ. Γεωργίου, όπου διαβεβαιώνει τους ανθρώπους των Πρεσπών και των όμορων περιοχών, προκειμένου βεβαίως να γίνουν οι εκδηλώσεις των Πρεσπών στις οποίες κι εγώ συναινετικά δρών στο νομό συμμετέχω εδώ και δύο χρόνια, ενώ δέκα χρόνια η Νέα Δημοκρατία δεν έπαιρνε μέρος. Πείσαμε τους εκεί χωριάτες, μεταξύ των οποίων και τον εαυτό μου, με τη διαβεβαίωση του κ. Γεωργίου ότι ως το τέλος του φθινοπώρου οι αποζημιώσεις θα έρθουν. Το φθινόπωρο παρήλθε άπρακτα και τώρα στην τελευταία μου ερώτηση η απάντηση του κ. Δρυ, του καινούριου Υπουργού, ο οποίος δεν ξεκινά με πολύ ευόιωνες προοπτικές, όχι για τα φασόλια μας, γενικώς, είναι ότι στις 19 του μηνός Σεπτεμβρίου, δηλαδή ένα μήνα από τότε που στις 18 του μηνός Αυγούστου ο κ. Γεωργίου μας διαβεβαίωνε ότι όλα τελείωσαν και θα πάρουμε τα χρήματά μας, μας λέει ότι προσφύγαμε για πέμπτη φορά και απάντηση περιμένουμε, όπως μας είπατε κι εσείς.

Τώρα μπορώ να μην είμαι σκληρός και να σας πω; Τι θα μας απαντήσετε; Μου είπατε. Αυτό όμως δεν σας καλύπτει. Δηλαδή μπορεί να μην πάρετε θετική απάντηση. Πότε θα πάρουν τα χρήματά τους οι γεωργοί μας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Νομίζω ότι τουλάχιστον δεν διαφωνούμε στην περιγραφή των γεγονότων. Στην εκτίμηση υπάρχει μια διαφορά και μπορώ να την επισημάνω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Για τον κ. Γεωργίου να μας πείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Ξέρετε πολύ καλά ότι η υποχρέωση έναντι της επιτροπής, όταν αυτή ζητά διευκρινίσεις είναι να στέλνεται η απάντηση από εμάς, δεν προσφεύγουμε εμείς. Εμείς κάναμε κοινή υπουργική απόφαση Υπουργείου Γεωργίας και Οικονομικών και αποστέλλουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο τα φασόλια της Φλώρινας, αλλά είναι ένας κατάλογος προϊόντων, που πολλές φορές αν θέλετε μπορεί να είχε κάποια προηγούμενη έγκριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ξανά μέσα για φασόλια Φλώρινας και να ήταν ζημιές προηγούμενης χρονιάς ή άλλης περιόδου. Κι από εκεί ξεκινά όλη αυτή η σύγχυση.

Γι' αυτό ο κ. Γεωργίου, όταν απάντησε ήταν ακριβώς στο όριο των δύο μηνών και δεν είχε δώσει ακόμη η επιτροπή καμία απάντηση και αν δεν έδινε απάντηση είναι σίγουρα σωτηρηρή αποδοχή, με βάση τη λειτουργία και τον Κανονισμό. Γι' αυτό λέμε ότι σήμερα, αν συμπληρωθούν δύο μήνες από τις 18 Σεπτεμβρίου και μπορούμε να βάλουμε ακριβώς την ημερομηνία και η

Επιτροπή δεν απαντήσει, δηλαδή δεν ζητήσει άλλες διευκρινίσεις, αυτόματα σημαίνει έγκριση της κοινής υπουργικής απόφασης για αποζημίωση των πληγέντων όχι μόνο στα φασόλια της Φλώρινας, αλλά είναι και ένας πολύ μεγάλος και μακρύς κατάλογος και από άλλα προϊόντα.

Εμείς λέμε ότι σε δέκα μέρες από την έγκριση αυτή θα πληρώσουμε. Δεν μπορούμε να πληρώσουμε χωρίς την έγκριση εκτός αν είμαστε αντισυμβατικοί, αντικανονιστικοί. Αυτό σημαίνει ποινή. Και καταλαβαίνετε η ποινή δεν είναι για τα φασόλια της Φλώρινας, είναι στο σύνολο του καταλόγου που έχουμε ζητήσει για έγκριση. Είναι πολλά δισεκατομμύρια και δεν έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε κάτι τέτοιο. Γι' αυτό και αλλάξαμε το νόμο για τις γεωργικές ασφαλίσεις, να μπορούμε μέσα από το νέο νόμο του ΕΛΓΑ, να έχουμε τη δυνατότητα να δίνουμε προκαταβολή όταν υπάρχουν πληγέντες και να διευρύνουμε και την γκάμα, τις ζημιές οι οποίες γίνονται από ζημιογόνα αίτια που μέχρι σήμερα δεν αποζημιωνόνταν από τον ΕΛΓΑ. Γιατί ούτως ή άλλως είναι μικρή η συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δίνει για τα ποσά αυτά. Δεν είναι δηλαδή εξ ολοκλήρου ποσά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ποσά του κρατικού προϋπολογισμού. Αφού τα πληρώνουμε που τα πληρώνουμε είναι αδιανόητο να έχουμε αυτήν την ταλαιπωρία με τους παραγωγούς. Τροποποιήσαμε το νόμο για να ικανοποιήσουμε ακριβώς αυτές τις ανάγκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ακολουθεί η τρίτη υπ' αριθμόν 179/26-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ορέστη Κολοζώφ προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης σχετικώς με το πρόσφατο θανατηφόρο ατύχημα εικοσάχρονου Αλβανού και τη λήψη μέτρων για την πρόληψη τέτοιων περιστατικών.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κολοζώφ έχει ως εξής:

«Δεν πέρασαν παρά μόνο λίγες μέρες και ένα νέο θύμα της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας προστέθηκε στο κατάλογο των θυμάτων της, αυτού του εικοσάχρονου Αλβανού.

Η Κυβέρνηση πριν λίγες μέρες στη Βουλή διαβεβαίωνε ότι δεν αποτελεί γενικευμένο φαινόμενο και ότι δεν καλλιεργείται κλίμα ρατσιστικής και αυταρχικής συμπεριφοράς μέσα στους κόλπους της ΕΛ.ΑΣ.. Ο νέος θάνατος ήρθε να καταρρίψει τα κυβερνητικά επιχειρήματα και να αναδείξει με τραγικό τρόπο την ανοδικά εξελισσόμενη επικίνδυνη κατάσταση, για την οποία η Κυβέρνηση φέρει βαρύτατες ευθύνες. Οι ευθύνες της δεν περιορίζονται μόνο στις «εκπυρσοκροτήσεις» των όπλων των αστυνομικών οργάνων που αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου αλλά και τη γενικότερη αυταρχική και ρατσιστική συμπεριφορά σε βάρος πολιτών, ιδιαίτερα αλλοδαπών, τσιγγάνων κ.ά. Καθώς και της αντιμετώπισης που τυχαίνουν οι παρανομούμενοι αστυνομικοί, οι οποίοι κατά κανόνα αφήνονται ελεύθεροι και στην πλειοψηφία τους επανέρχονται στην υπηρεσία. Δικαιολογημένα δημιουργείται στην κοινή γνώμη το ερώτημα σήμερα ο εικοσάχρονος Αλβανός, αύριο ποιος θα έχει σειρά;

Ερωτάται λοιπόν ο κύριος Υπουργός τι μέτρα θα πάρει για να σταματήσει αυτός ο κατήφορος του ρατσισμού και του αυταρχισμού που παράγει τέτοια φαινόμενα;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης ο κ. Μαλέσιος. Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω από την αρχή ότι δεν αισθάνομαι καθόλου καλά, γιατί σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα έρχομαι πάλι στη Βουλή για παρόμοιο ζήτημα όπως αυτό του ατυχούς συμβάντος στην πλατεία Αμερικής.

Δεν είναι αυτή η αποστολή της Αστυνομίας. Η δική μας αποστολή και της Αστυνομίας είναι να υπερασπίζεται τα δικαιώματα του πολίτη, να υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα ατομικά δικαιώματα και προς την κατεύθυνση αυτή θεωρούμε ότι τα τελευταία χρόνια έχει επιτευχθεί σημαντικό έργο. Είναι το έργο αυτό το οποίο φέρνει καλές και αποτελεσματικές στιγμές για την Ελληνική Αστυνομία. Έχει βέβαια και τις άτυχες στιγμές και τις αστοχίες ένα τέτοιο έργο. Τέτοιες αστοχίες και άτυχες στιγμές είναι σαν αυτή που συζητάμε σήμερα για την οποία βέβαια το θέμα βρίσκεται στη δικαιοσύνη και πειθαρχικά το εξετάζουν οι υπηρεσίες μας.

Θα περιμένουμε τα αποτελέσματα αυτά και θα είμαστε αυστηροί, αυστηρότατοι, εάν υπάρξουν οι αποδείξεις ότι υπερέβην την αποστολή του ή τα δικαιώματά του και τις υποχρεώσεις του ο αστυνομικός.

Σε κάθε περίπτωση θέλουμε να δηλώσουμε ότι μαζί με τις αστοχίες και τις όποιες αδυναμίες και ατυχίες σήμερα προχωράμε και έχουμε κερδίσει σημαντικές μάχες. Ήταν μια σημαντική μάχη αυτή που κερδήθηκε χθες με την εξουδετέρωση και σύλληψη του στυγνού εγκληματία κακοποιού Πάσσαρη, στη σύλληψη του οποίου συμμετείχαν ενεργά και συνεργάστηκαν αποτελεσματικά με τις ρουμανικές υπηρεσίες οι δικές μας υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.

Τέτοιες μάχες θα επιδιώξουμε ως το τέλος, έτσι ώστε να κερδηθεί ο πόλεμος και αισιοδοξούμε ότι θα τον κερδίσουμε κάποια στιγμή, ένα πόλεμο που θα φέρει ως αποτέλεσμα την εμπέδωση του συστήματος ασφάλειας, την κατοχύρωση των ατομικών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Προς την κατεύθυνση αυτή και προκειμένου να αποσαφηνιστεί με ένα σύγχρονο τρόπο πότε θα χρησιμοποιείται το όπλο γιατί έχουμε ένα ένοπλο Σώμα την Ελληνική Αστυνομία και επειδή τα ισχύοντα μέχρι σήμερα ορίζονται από το προεδρικό διάταγμα 1991 άρθρο 133 και με τα άρθρα 21 και 25 του Ποινικού Κώδικα, ήδη οι αρμόδιες υπηρεσίες μας έχουν συγκεντρώσει όλα τα προβλεπόμενα για το αντίστοιχο θέμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ταυτόχρονα ζητήθηκαν οι απόψεις εδώ και κάποιο καιρό των νομικών κύκλων της χώρας της Ένωσης Εισαγγελέων, της Ένωσης Συνταγματολόγων, των Δικηγόρων, των νομικών σχολών Πανεπιστημίων, προκειμένου να προωθήσουμε τη σχετική νομοθετική ρύθμιση η οποία θα αποσαφηνίσει το πεδίο αυτό.

Θέλω να κάνω γνωστό στη Βουλή ότι θα ενταθεί το εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα το οποίο έχει ως κέντρο την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως βασική αποστολή του έργου της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγες μέρες είχα ευχηθεί στον κύριο Υφυπουργό να μην έλθει εδώ ξανά για ανάλογο ζήτημα. Δεν είμαι μάντης, κύριε Υπουργέ, και δεν έχω τέτοιες ικανότητες, αλλά ο τρόπος με τον οποίο δρα η Αστυνομία σε μία σειρά από ζητήματα μας κάνει να ανησυχούμε ότι θα έχουμε ξανά τέτοια επεισόδια. Αυτό δεν το χρεώνω στους άνδρες της Αστυνομίας αλλά στην πολιτική ηγεσία, η οποία δεν κάνει ό,τι πρέπει να κάνει για τη διαπαιδαγώγηση των αστυνομικών, έτσι ώστε και σωστά να είναι προσανατολισμένοι σεβόμενοι τα ανθρώπινα δικαιώματα και αποτελεσματικοί αλλά και καλά εκπαιδευμένοι για να μπορέσουν να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους. Φαίνεται ότι λείπουν αυτά τα στοιχεία από την Ελληνική Αστυνομία ή είναι ελλιπώς προετοιμασμένοι οι άνδρες μας και σε ιδεολογικό επίπεδο αλλά και σε πρακτικό επίπεδο.

Είπατε ότι θα είσαστε πολύ αυστηροί. Τι είδους αυστηρότητα θα δείξετε, κύριε Υφυπουργέ, όταν ακόμα και στην προηγούμενη δολοφονία του τσιγγάνου ο αστυνομικός που βρίσκεται υπό κατηγορία εξακολουθεί να είναι στην υπηρεσία; Αν θέλετε αυστηρότητα για να μη θεωρούν ορισμένοι ότι βρίσκονται στο απειρόβλητο και να μην αποθρασύνονται κάποιοι άλλοι οι οποίοι έχουν εύκολη τη χρήση του όπλου θα έπρεπε τα μέτρα να είναι αποτελεσματικά και άμεσα. Εδώ δεν λέμε να τον εξοτιώσετε αλλά να εξεταστούν όλα τα γεγονότα κάτω από τα οποία έγινε το αδίκημα ή μια τέτοια πράξη. Να πάρετε τέτοια μέτρα, ώστε να ξέρει ο άλλος ότι δεν μπορεί να αυθαιρετεί σε τέτοιου είδους ζητήματα. Δεν θα σας ξεπλύνει το γεγονός ότι έγινε η σύλληψη του Πάσσαρη στη Ρουμανία. Ήμουν σίγουρος ότι θα κάνατε χρήση αυτής της επιτυχίας της ρουμανικής αστυνομίας με τη συμβολή όπως λέτε και της δικής μας αστυνομίας.

Το θέμα δεν είναι αυτό μόνο αλλά είναι ακριβώς διαπαιδαγώγηση των αστυνομικών μας σε ένα πνεύμα σεβασμού του ανθρώπου. Οι εφημερίδες αυτές τις ημέρες είναι γεμάτες από τέτοια επεισόδια. Δεν είναι ανάγκη να γίνει ο φόνος για να πούμε ότι θα έχουν τέτοια επεισόδια. Σε νοσοκομείο χρήση πιστολιού αστυνομικού. Σε κυνήγι ήταν ο άλλος, χρήση βίας

από αστυνομικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μέσα από τέτοια μικρά επεισόδια είμαστε καθημερινά μάρτυρες της κατάστασης όπου ορισμένοι αστυνομικοί δεν εννοούν να καταλάβουν ότι ζούμε σε δημοκρατική χώρα και πρέπει να σεβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, εάν θέλουμε να βοηθήσουμε το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας, την ίδια στιγμή που θα μιλάμε κριτικά για τις αρνητικές πλευρές και τις αρνητικές εκφάνσεις αυτού του έργου, θα πρέπει να αναδεικνύουμε στο ελληνικό Κοινόβουλό και τις θετικές της στιγμές.

Αυτό έκανα μόλις προηγουμένως. Δεν επεδίωξα, αγαπητέ συνάδελφε, κανενός είδους ξεπλύμα. Οφείλουμε όμως όλοι μας να αναδεικνύουμε και τις μάχες που κερδίζονται από την Ελληνική Αστυνομία, αν θέλουμε να τις επιτρέψουμε να εμπειδώσει το αίσθημα της ασφάλειας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Το λέτε την κατάλληλη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Και δεν θα σας εγγυηθώ εγώ σήμερα ότι και στο μέλλον δεν θα υπάρξουν αστοχίες και άτυχες στιγμές στην υλοποίηση του έργου, αν επιδιώκετε κάτι τέτοιο. Γιατί απλούστατα θέλω να πω ότι μαζί με την ανάπτυξη του θετικού έργου της Αστυνομίας δεν μπορεί παρά να υπάρχουν και οι αδύνατες πλευρές. Εμείς τονώνουμε τη θετική πλευρά αυτού του έργου και επιχειρούμε να αμβλύνουμε και να αποδυναμώνουμε τις όποιες αρνητικές πλευρές. Αυτή είναι η βασική μας κατεύθυνση. Και θεωρούμε ότι μέχρι σήμερα το επιτυγχάνουμε με ικανοποιητικό βαθμό.

Από τα μηνύματα τουλάχιστον που εμείς έχουμε για την Ελληνική Αστυνομία είναι ότι ολοένα βρίσκεται και πιο κοντά στον Έλληνα πολίτη. Ολοένα γίνεται και φιλικότερη με τον Έλληνα πολίτη. Εσείς ακόμα εξακολουθείτε –και μας παραξενεύει– να μιλάτε ότι έχουμε πνεύμα αυταρχισμού και πνεύμα ρατσισμού και ότι τάχα ευθυνόμαστε εμείς, η πολιτική ηγεσία για ένα τέτοιο πνεύμα που πηγάζει στην Ελληνική Αστυνομία. Επιτρέψτε μου να πω: Σοβαρά το ισχυρίζεστε αυτό ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Χρεώνετε τους άνδρες της Αστυνομίας γι' αυτό;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): ...δεν έχουν επιτελέσει ένα μεγάλο δημοκρατικό έργο τα τελευταία χρόνια στην Ελληνική Αστυνομία;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Φταίνε οι άντρες της Αστυνομίας γι' αυτό ή η διαπαιδαγώγηση που έχουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ όχι διαξιφισμούς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε συνάδελφε, εμείς θα επιμείνουμε στην κατεύθυνση της στήριξης της θετικής πλευράς του έργου της Αστυνομίας. Έχουμε πολλά ακόμα να κάνουμε. Είμαστε ακόμα κοντύτερα στον πολίτη και μπορεί ακόμα περισσότερο να εμπειδώσουμε το αίσθημα της ασφάλειας και να κατοχυρώσουμε τα ατομικά και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτό είναι το βασικό έργο και η αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας και σε αυτό θα επιμείνουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τέταρτη είναι η με αριθμό 185/26-11-2001 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κας Μαρίας Δαμανάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την αποτυχία της πολιτικής που ακολουθείται στο θέμα των ναρκωτικών κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση της κας Δαμανάκη έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με τα χθεσινά στοιχεία της νέας ετήσιας έκθεσης του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης των Ναρκωτικών, η Ελλάδα κατέχει τη θλιβερή πρωτιά των θανάτων στην Ευρώπη. Κατέχει επίσης την πρωτιά στην ενδοφλέβια χρήση ναρκωτικών με σοβαρές συνέπειες στη διάδοση νόσων όπως το AIDS και η

ηπατίτιδα.

Με δεδομένα:

1. Την πλήρη αποτυχία της πολιτικής που ακολουθείται,
2. Το γεγονός ότι στις χώρες όπου υπάρχουν φιλελεύθερες πολιτικές μπορεί να μη μειώνεται η χρήση ναρκωτικών, αλλά μειώνονται σταθερά οι βλαβερές συνέπειες:

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός αν πρόκειται να προχωρήσει σε οποιεσδήποτε αλλαγές στην πολιτική του.»

Η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κα Τσουρή έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκαθαρίσω από την αρχή –το θεωρώ υποχρέωσή μου– ότι θεωρώ σαφώς θετική την ευαισθησία στο θέμα της αντιμετώπισης της εξάρτησης, από όπου κι αν προέρχεται, όπως και να διατυπώνεται.

Εν όψει μάλιστα και του εθνικού σχεδίου δράσης κατά των ναρκωτικών, το οποίο θα κατατεθεί στην Εθνική Αντιπροσωπεία πριν από το τέλος του χρόνου, όπως είχαμε δεσμευθεί, κάθε άποψη σχετική με το θέμα μπορεί να συμβάλει δημιουργικά στο σχετικό διάλογο.

Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου σχετικά με τα ναρκωτικά περιγράφει πράγματι μια δύσκολη κατάσταση στη χώρα μας, μια κατάσταση την οποία αντιμετωπίζει η Ελλάδα όπως και άλλες χώρες. Είναι φυσικό ότι το περιεχόμενο της έκθεσης μας ανησυχεί, αλλά δεν μας αιφνιδιάζει. Γνωρίζετε ότι από τις 28 Ιουνίου του 2001 το Υπουργικό Συμβούλιο έχει πάρει μια σειρά αποφάσεων οι οποίες στοχεύουν στη χάραξη μιας εθνικής πολιτικής με τα χαρακτηριστικά ενός εθνικού συντονισμού, μιας προσπάθειας που θα έχει ορατούς στόχους και με έλεγχο των αποτελεσμάτων της. Μιας προσπάθειας ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας στην οποία ηγείται ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας.

Πρέπει όμως να σημειώσω ότι η μείωση της βλάβης στην οποία αναφέρεται η ερώτηση δεν είναι αποτέλεσμα ευθύγραμμου της πολιτικής στην οποία αναφέρεται η κυρία συνάδελφος. Μια τέτοια θεώρηση δεν παίρνει υπόψη της τις υποδομές βοήθειας προς τη χρήση που υπάρχουν σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν δε μιλάμε για στόχους και μάλιστα για εθνικούς στόχους, αυτές τις υποδομές έχουμε υποχρέωση να τις αναπτύξουμε. Μιλάμε για κέντρα βοήθειας προς τους χρήστες, για μια εθνικά συντονισμένη πολιτική μείωσης της βλάβης, έχοντας πάντοτε όμως ως κύριο στόχο την απεξάρτηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού.)

Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω την ανοχή σας για λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Έχετε ένα λεπτό ακόμα. Προειδοποιητικό είναι το σήμα και από κει και πέρα, προσπαθείστε μέσα στο υπόλοιπο του χρόνου να ολοκληρώσετε. Θα έχετε και δευτερολογία.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Μιλάμε, λοιπόν, για κινητές μονάδες αντιμετώπισης εκτάκτων περιστατικών, για μονάδες αντιμετώπισης της κρίσης ενταγμένες στα νοσοκομεία.

Όλα αυτά είναι προαπαιτούμενα και δεν έχουν να κάνουν με τη φιλελεύθερη ή μη πολιτική. Είναι υποχρεώσεις, αυτονόητες δεσμεύσεις της πολιτείας και της κοινωνίας. Και αυτές τις υποχρεώσεις έχουμε υποχρέωση να τις υλοποιήσουμε.

Τώρα θα αναφερθώ στο τι γίνεται στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα, εκτός από ένα σοβαρό αριθμό προγραμμάτων πρόληψης και θεραπείας, υπάρχουν προγράμματα μείωσης της βλάβης, όπως είναι τα προγράμματα παρέμβασης στο δρόμο, το street work, ανταλλαγής συριγγών, η ιατρική φροντίδα των χρηστών που δεν επιθυμούν να ενταχθούν σε προγράμματα θεραπείας – και αυτό είναι η ιατρική παρακολούθηση των χρόνιων νοσημάτων, όπως το aids και η ηπατίτιδα, η οδοντιατρική περιθαλψη – η παροχή νομικών συμβουλών και άλλα, που έχουν σκοπό τη μείωση των επιπτώσεων στην υγεία των χρηστών, αλλά και στο γενικό πληθυσμό.

Θα σταθώ σε μια διατύπωση της ερώτησης που μιλάει για πλήρη αποτυχία της πολιτικής που ακολουθείται. Θα δεχθώ ότι υπάρχουν προβλήματα συντονισμού, υπάρχουν ζητήματα τα

οποία δεν καλύπτονται, υπάρχουν καθυστερήσεις. Θα δεχθώ επίσης ότι η ταχύτητα εξέλιξης και η μεταβαλλόμενη φυσιογνωμία του προβλήματος ξεπερνάει τις ταχύτητες αντίδρασης.

Αυτό δεν το λέω προσωπικά. Αναφέρεται στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στις 28 Ιουνίου. Αυτός είναι και ο λόγος ύπαρξης, αν θέλετε, μιας εθνικής πολιτικής στην οποία αναφέρθηκα. Ο όρος όμως πλήρης αποτυχία περικλείει ένα λανθάνοντα μηδενισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού.)

Και επειδή γνωρίζω, όπως και εσείς γνωρίζετε, κυρία συνάδελφε, ότι στον τομέα υπάρχουν σοβαρές και αξιόλογες προσπάθειες, δεν διαφωνώ με τις διατυπώσεις αυτού του είδους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ. Τα υπόλοιπα στη δευτερολογία σας.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

...ειδικά όταν αναφέρονται σε θέματα ουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Πριν δώσω το λόγο στην κ. Δαμανάκη, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία ογδόντα τρεις φοιτητές και φοιτήτριες και δύο συνοδοί του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Παρακολουθούν μάλιστα και ενδιαφέρον θέμα για τα ναρκωτικά. Τους ενημερώνω πως είναι ώρα κοινοβουλευτικού ελέγχου προς την Κυβέρνηση. Με βάση τον Κανονισμό συμμετέχουν στη συζήτηση μόνο ο ερωτών Βουλευτής και ο Υπουργός. Γι' αυτό και δεν είναι εδώ οι υπόλοιποι Βουλευτές.

Η κα Δαμανάκη έχει το λόγο.

MARIA ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πέρα από τη δεδομένη ευαισθησία όλων, νομίζω ότι είναι καιρός επιτέλους η Κυβέρνηση να δει την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα –νομίζω ότι εδώ δεν μπορώ να μασήσω τα λόγια μου, γιατί το θέμα είναι πολύ σοβαρό– κυρία Υπουργέ, είναι ότι η πολιτική σας έχει αποτύχει. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν γίνονται προσπάθειες ή ότι δεν διατίθενται χρήματα, ούτε ότι αν εφαρμοστεί μια άλλη πολιτική είναι σίγουρο ότι θα εξαλειφθεί το πρόβλημα. Αυτό το θεωρώ δεδομένο, ας μην το επαναλαμβάνουμε και τρώμε τον πολύτιμο χρόνο όλων μας. Αλλά η πολιτική έχει αποτύχει και η αποτυχία είναι πασιφανής και στην έκθεση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης για τα ναρκωτικά.

Θα έλεγα ότι η αποτυχία εστιάζεται σε δύο γεγονότα.

Πρώτον, στο γεγονός ότι η Ελλάδα έχει τη μεγαλύτερη αύξηση θανάτων από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πόσοι πρέπει να πεθάνουν ακόμα για να δεχθούμε ότι η πολιτική έχει αποτύχει; Ως προς το θέμα της βλάβης η πολιτική έχει αποτύχει πλήρως.

Δεύτερον, είναι δεδομένο ότι ενώ στις άλλες χώρες με τα προγράμματα υποκατάστασης και τα άλλα προγράμματα δίνεται στο χρήστη μια δυνατότητα να οδηγηθεί σε μια ποικιλία επιλογών, με αποτέλεσμα οι χρήστες κατά 70% έως 80% να παρακολουθούνται, στην Ελλάδα αυτό δεν συμβαίνει.

Επομένως η κυβερνητική πολιτική έχει αποτύχει πλήρως ως προς τη μείωση της βλάβης, γι' αυτό πρέπει να αλλάξει.

Βεβαίως γίνονται προγράμματα πρόληψης, βεβαίως θα έχουμε πρόβλημα, βεβαίως κάνετε δουλειά στο δρόμο, αλλά οι θάνατοι αυξάνονται. Πεθαίνουν εκατοντάδες άνθρωποι πλέον στην Ελλάδα κάθε χρόνο, κυρία Υπουργέ.

Βεβαίως εσείς είστε νέα στο Υπουργείο, αλλά πρέπει αυτό το θέμα να συνειδητοποιηθεί. Όταν είχαμε συστήσει εδώ τα προγράμματα υποκατάστασης, πάλι τα ίδια είχαμε ακούσει. Κανείς δεν ήθελε να παραδεχτεί τότε ότι η πολιτική έχει αποτύχει. Χάρη στα προγράμματα υποκατάστασης κάτι κάναμε. Έχουμε όμως δύο χιλιάδες ανθρώπους στην ουρά. Το είπε η κα Κοκκέβη χθες. Έχουμε δύο χιλιάδες ανθρώπους στην ουρά για μεθαδόνη. Θα πεθάνουν αυτοί κυρία Υπουργέ. Συγγνώμη που χρησιμοποιώ υψηλούς τόνους, αλλά δεν δέχομαι πια αυτήν την υπο-

κρίσιμα. Δεν αναφέρομαι σε σας προσωπικά, αλλά σ' αυτούς που θεωρούν ότι με το να κρύβουμε το πρόβλημα κάνουμε κάτι.

Νομίζω ότι είναι ώρα να αλλάξετε κατάσταση. Πρέπει να συζητήσετε το θέμα σοβαρά στην Κυβέρνηση και όχι με βάση τις παλιές φοβίες και το φόβο του πολιτικού κόστους να οδηγήσουμε ανθρώπους στο θάνατο. Πρέπει τα προγράμματα υποκατάστασης εδώ και τώρα να αυξηθούν. Ο χρόνος αναμονής στα προγράμματα υποκατάστασης πρέπει να μειωθεί στο μηδέν. Πρέπει να δώσουμε δυνατότητα στους χρήστες να έχουν μια άλλη επιλογή πέρα από τον έμπορο και το κέρδος, ώστε να μειώσουμε τη βλάβη.

Βεβαίως θα υπάρχουν ναρκωτικά. Εγώ δεν ισχυρίζομαι ότι με τη φιλελευθεροποίηση της πολιτικής τα ναρκωτικά θα εξαλειφθούν αλλά τουλάχιστον δεν θα πεθαίνουν άνθρωποι. Και αυτό είναι το νόημα της ερώτησής μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Μεγάλο και πολύπλοκο το θέμα και δεν μπορεί να συζητηθεί επαρκώς στα πλαίσια μιας επίκαιρης ερώτησης. Αλλά καλώς που τίθεται.

Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κατ' αρχήν θέλω να επισημάνω, επειδή το αναφέρετε και στην ερώτησή σας –βέβαια στην ομιλία σας το είπατε διαφορετικά– για τη θλιβερή πρωτιά των θανάτων στην Ευρώπη. Μελέτησα τα στοιχεία του παρατηρητηρίου πολύ προσεκτικά –θέλω να είμαι σαφής– δεν υπάρχει κάτι τέτοιο. Θα καταθέσω στα Πρακτικά τα σχετικά στοιχεία. Εκείνο που προκύπτει είναι η ανοδική τάση στους αιφνίδιους θανάτους, η οποία πιθανότατα συσχετίζεται με την αύξηση χρηστών ηρωίνης στη διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Και αυτό είναι το συμπέρασμα που αναφέρεται στην έκθεση και συγκεκριμένα στη σελίδα 20.

Αυτό δεν το λέω για να εξωραίσω μια πράγματι δύσκολη κατάσταση. Είναι ένα στοιχείο ανησυχητικό που απέχει όμως πολύ από την πρωτιά θανάτων. Αυτό δημιουργεί και εντυπώσεις οι οποίες δεν είναι καλές για την αντιμετώπιση του όλου θέματος.

Είναι γεγονός ότι οι ακραίες πολιτικές, οι πολιτικές της μηδενικής ανοχής όπως το «war on drugs» που εφαρμόστηκε στις ΗΠΑ και σε ορισμένες σκανδιναβικές χώρες ή οι φιλελεύθερες κατά την άποψή σας πολιτικές που εφαρμόστηκαν σε κάποιες άλλες χώρες όπως Ολλανδία και Ελβετία, δεν είχαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα και δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως επιτυχημένη αντιμετώπιση του προβλήματος.

Η Ελλάδα έχει αυτήν τη στιγμή το πλεονέκτημα να μπορεί να αξιοποιήσει τα αποτελέσματα αυτών των προσεγγίσεων και να τα προσαρμόσει στις δικές της πραγματικότητες. Σίγουρα κατά την άποψή μου η λύση δεν θα ήταν να αντιγράψουμε μία από τις ακραίες πολιτικές στις οποίες αναφέρθηκα. Μια ρεαλιστική πολιτική θα πρέπει να προσδιορίσει τους στόχους της με βάση τις δικές μας συνθήκες, τις δικές μας αποδοχές, με βάση την ωριμότητα της δικής μας κοινής γνώμης, ούτως ώστε να έχουμε τα μέγιστα θετικά αποτελέσματα. Αυτό είναι και το βασικό μας μέλημα κατά την εκπόνηση του εθνικού σχεδίου δράσης για τα ναρκωτικά.

Εκείνο στο οποίο υποθέτω ότι θα συμφωνήσουμε είναι ότι η πολυμορφία των προσεγγίσεων είναι και όρος απαραίτητος για την αντιμετώπισή του. Με δεδομένο μάλιστα ότι δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις και συνταγές πρέπει να είμαστε σε θέση να αξιοποιήσουμε όλες τις επιστημονικές προσεγγίσεις και το σχετικό διάλογο γύρω από το θέμα.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κα. Ελπίδα Τσουρή καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 183/26.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικώς με την επίσπευση των διαδικασιών παραγωγής ή εισαγωγής των απαραίτητων φαρμάκων που αντικαθιστούν το φάρ-

μακο T4 που χορηγείται για τον θυρεοειδή κλπ.

Η περίληψη της ερώτησης του κ. Γρηγοράκου έχει ως εξής:

«Τον τελευταίο καιρό παρατηρείται έλλειψη του φαρμάκου T4 που χορηγείται για τον θυρεοειδή.

Από τα Μ.Μ.Ε. η κοινή γνώμη ενημερώθηκε ότι ασθενείς οι οποίοι ελάμβαναν T4 θα έπρεπε να επισκεφθούν το γιατρό τους, διότι το συγκεκριμένο σκεύασμα δεν ήταν της ακριβούς δοσολογίας.

Αυτό δημιούργησε μεγάλη αναστάτωση και ανασφάλεια στους ασθενείς και στους γιατρούς, διότι τα εναλλακτικά σκεύασματά τα οποία μπορούσαν να λάβουν και να συστήσουν αντίστοιχα δεν ήταν επαρκή στην ελληνική αγορά.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1.Τι προτίθεται να κάνει εν όψει της μεγάλης ζήτησης των φαρμάκων που αντικαθιστούν το T4;

2.Προτίθεται να επισπεύσει τις διαδικασίες παραγωγής ή εισαγωγής των απαραίτητων ιδιοσκευασμάτων που θα είναι επαρκή και θα εξασφαλίζουν την υγεία των πολιτών;»

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Κύριε Πρόεδρε, ήδη αυτή η έλλειψη του φαρμάκου στην αγορά αντιμετωπίζεται. Βρισκόμαστε σε μία φάση ομαλοποίησης. Σήμερα οι φαρμακαποθήκες δίνουν τα αντίστοιχα σκευάσματα και τις επόμενες ημέρες το θέμα θα λυθεί οριστικά. Υπάρχει ένα στοκ στο ΥΦΕΤ, το οποίο θα δοθεί αν η έλλειψη συνεχιστεί παραπάνω.

Ο κύριος συνάδελφος, πράγματι καταγράφει ένα υπαρκτό πρόβλημα. Η αναγκαιότητα για να ανασταλεί η λειτουργία ενός σκευάσματος μιας εταιρείας που κάλυπτε για πάρα πολλά χρόνια και σχεδόν στο σύνολο αντιμετώπιζε μια πάθηση του θυρεοειδούς δημιούργησε αυτό το πρόβλημα, παρ'όλο που ο ΕΟΦ ο οποίος, όπως γνωρίζετε χειρίζεται, το θέμα και ως προς τη χορήγηση της άδειας και ως προς την αναστολή της κυκλοφορίας έλαβε υπόψη του όλες τις προϋποθέσεις για να μην υπάρξει πρόβλημα στην αγορά.

Ποιες ήταν οι προϋποθέσεις; Μια εταιρεία που παράγει το ίδιο φάρμακο στην Ελλάδα να αυξήσει όσο μπορούσε την παραγωγή της και παρήγγειλε είκοσι χιλιάδες εμβόλια από αγγλική εταιρεία. Όμως, δύο γεγονότα, το πρώτο η άμεση αντικατάσταση στο σύνολο σχεδόν των πασχόντων ενός σκευάσματος με ένα άλλο, άρα η άμεση ζήτηση –δεν τελείωναν τα φάρμακά τους και θα πήγαιναν να πάρουν σε μια ομαλή ροή–. Και το δεύτερο η ψυχολογία των ασθενών που δημιουργείται από την αντικατάσταση του σκευάσματος και τις αβεβαιότητες για την επάρκεια δημιουργήσαν δυσλειτουργία στην αγορά όλη την προηγούμενη εβδομάδα και δυο-τρεις μέρες από την προηγούμενη. Η ομαλοποίηση γίνεται σ' αυτήν την εβδομάδα και ελπίζουμε ότι σε δυο-τρεις μέρες δεν θα έχουμε κανένα πρόβλημα. Υπάρχει και στοκ στο ΙΦΕΤ και θα το δώσουμε στην αγορά, αν το πρόβλημα δεν ομαλοποιηθεί απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Γρηγοράκος έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω στον κύριο Υπουργό ότι υπάρχει καλόπιστη διάθεση από την πλευρά τη δική μου να επισημάνω την έλλειψη αυτή που παρατηρήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα στην αγορά και να επιστήσω την προσοχή στον κύριο συνάδελφο ότι θα πρέπει επιτέλους κάποια στιγμή οι αρμόδιοι φορείς, κύριε Υπουργέ, όπως είναι ο ΕΟΦ, να μην τρομοκρατούν την κοινή γνώμη και να παίρνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της ομαλής κυκλοφορίας των φαρμάκων.

Είχαμε λοιπόν πριν δεκαπέντε μέρες την ανακοίνωση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και πριν δύο μήνες ότι το φάρμακο αυτό μάλλον δεν είναι ακριβούς δοσολογίας, είχε δημιουργηθεί τότε μια αναστάτωση. Το φάρμακο, το T4, είναι φθηνό. Υπήρχαν στην αγορά διάφορες φήμες ότι το φάρμακο αυτό ναι μεν είναι φθηνό αλλά θα εισαχθεί ένα φάρμακο το οποίο θα είναι της τριπλάσιας τιμής. Αυτό δεν μας τιμά καθόλου. Αλλά συγχρόνως, όταν βγήκε ο ΕΟΦ και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ανακοίνωσε ότι αποσύρεται το φάρμακο και ότι οι ασθενείς θα πρέπει να επισκεφθούν το γιατρό τους για τη σύσταση ενός και-

νούριου σκευάσματος, οι ασθενείς και οι συγγενείς τους επισκέφθηκαν τα φαρμακεία και πραγματικά παρατηρήθηκε αυτή η μεγάλη έλλειψη.

Καλόπιστα λοιπόν θα ήθελα, επειδή εμείς πρέπει να προλαμβάνουμε τέτοιες καταστάσεις και να μη δημιουργούμε την εντύπωση ότι σ' αυτόν τον τόπο όλα έχουν την τύχη τους και είναι σε δυνάμεις αδρανείας, να πω ότι αυτοί οι μεγάλοι οργανισμοί, που εποπτεύονται από σας, θα πρέπει να είναι πιο συνεπείς στο έργο που έχουν αναλάβει απέναντι στην κοινωνία και στο κράτος μας. Δεν μπορούν να αιφνιδιάζουν τους πολίτες και να δημιουργούν ειδικά σ' αυτούς τους ασθενείς που πάσχουν από συγκεκριμένα νοσήματα του θυρεοειδούς ή διουρητικά ή καρδιακές ανεπάρκειες, γιατί έχουμε και άλλες ελλείψεις φαρμάκων, δεν έχουμε μόνο στο συγκεκριμένο σκεύασμα, θα πρέπει να είναι πολύ πιο συνετοί στην εκδήλωση τέτοιων ανακοινώσεων από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ξέρετε, για τους ασθενείς με καρδιακή ανεπάρκεια και διουρητικά αυτή τη στιγμή η Ελλάδα δεν έχει αυτά τα φάρμακα, διότι είναι φθηνό το φάρμακο στην Ελλάδα και το εξαγάγουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το θέμα φάρμακο είναι ένα μεγάλο πραγματικό πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και διεθνώς τώρα πια μπαίνουμε σε μια τέτοια φάση που θα πρέπει να το δούμε με πολλή σοβαρότητα. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχήν και την καλή πρόθεση εγώ τη γνωρίζω, και την έχουμε, και το είπα στην πρωτομιλία μου ότι δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Πραγματικά εμείς που χειριζόμαστε από την πολιτική ηγεσία αλλά και ο κάθε φορέας που χειρίζεται θέματα δημόσιας υγείας πρέπει όχι απλώς να είναι ευαίσθητος, αλλά να είναι και απολύτως αποτελεσματικός.

Το θέμα φάρμακο έχει ευρύτερη σημασία. Γνωρίζω, κύριε συνάδελφε, αυτό που υπαινιχθήκατε στο τέλος, γιατί πράγματι η χαμηλή τιμή των φαρμάκων μας και μάλιστα για κάποια φάρμακα κλασικά, πολύ σημαντικά, η πολύ χαμηλή τιμή και η δυνατότητα που υπάρχει μέσα στην οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για παράλληλες εισαγωγές-εξαγωγές δημιουργούν προβλήματα και μικρές ελλείψεις και πολλές φορές και μεγάλες ελλείψεις σημαντικών φαρμάκων.

Και είναι ένα θέμα που το αντιμετωπίζουμε πολλαπλώς. Θα μιλήσουμε όμως μια άλλη φορά γι' αυτό. Εκκρεμεί μια σύσκεψη με το Υπουργείο Ανάπτυξης, γιατί τα δύο συναρμόδια Υπουργεία και βεβαίως ο ΕΟΦ μαζί με τις εισαγωγικές εταιρείες και τις φαρμακαποθήκες μπορούν να αντιμετωπίσουν οριστικά και αμετάκλητα το πρόβλημα.

Όσον αφορά όμως την έλλειψη του T4, ήταν υποχρεωμένος ο ΕΟΦ, μέσα από διαδικασίες του έγιναν, να αντισταθεί τη λειτουργία του συγκεκριμένου φαρμάκου. Και πράγματι ο ΕΟΦ εδώ κινήθηκε στη σωστή κατεύθυνση. Αντιμετώπισε το πρόβλημα. Δυστυχώς η μαζικότητα της έλλειψης -το T4 κάλυπτε το σύνολο των ασθενών αυτής της πάθησης- δημιούργησε αυτό το πρόβλημα το οποίο τώρα εξομαλύνεται. Ελπίζουμε να μην έχουμε στο μέλλον σημαντικές τέτοιες ελλείψεις για να μην ταλαιπωρούμε μερικές φορές τους ασθενείς μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Τελευταία είναι η δεύτερη με αριθμό 181/26.11.01 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδάνη Τζαμτζή προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την καταβολή των επιδοτήσεων στους ροδακινοπαραγωγούς.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τζαμτζή έχει ως εξής:

«Το Υπουργείο Γεωργίας σε σχετική απάντησή του λέει ότι οι ροδακινοπαραγωγοί θα πληρωθούν τις επιδοτήσεις στα ροδάκινα το αργότερο σε εξήντα μέρες από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης από τις οργανώσεις των παραγωγών. Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί μέχρι τις 31 Ιανουαρίου.

Ακόμη το Υπουργείο Γεωργίας λέει ότι η εμπορική αξία της πρώτης ύλης πρέπει να καταβληθεί στις ομάδες παραγωγών το αργότερο σε εξήντα μέρες από το μήνα παράδοσης του προϊόντος.

Ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ:

Γιατί δεν έχουν πληρωθεί οι αγρότες ροδακινοπαραγωγοί την εμπορική αξία ροδάκινων που παρέδωσαν τον Ιούνιο-Ιούλιο και Αύγουστο;

Έχετε ελέγξει εάν οι οργανώσεις των παραγωγών πληρώθηκαν την εμπορική αξία του προϊόντος από τις μεταποιητικές βιομηχανίες;».

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Γεωργίας κ. Αργύρης. Μετά τα φασόλια, τα ροδάκινα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η μεταποίηση του βιομηχανικού ροδάκινου ξεκίνησε το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου. Η παράδοση του προϊόντος γίνεται τμηματικά από τους παραγωγούς, ενώ η βιομηχανία πληρώνει συνολικά το προϊόν. Βρίσκεται λοιπόν σε εξέλιξη η εκκαθάριση της καταβολής της εμπορικής αξίας για το σύνολο της πρώτης ύλης συμπίρνινο ροδάκινου από τις βιομηχανίες προς τις ομάδες παραγωγών. Αυτό είναι το πρώτο στάδιο. Στη συνέχεια οι ομάδες παραγωγών μέσα σε δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες οφείλουν να πληρώσουν τους παραγωγούς. Εδώ θα πρέπει να τονίσω ότι έχουν δοθεί προκαταβολές, που σε ορισμένες περιπτώσεις φθάνουν και το 40%.

Οι αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας βρίσκονται στο στάδιο του ελέγχου των πληρωμών. Και σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, το Υπουργείο παρακολουθεί, αν θέλετε, από κοντά και την κάθε περίπτωση για να εφαρμοστούν και οι κοινοτικές και οι εθνικές διατάξεις.

Θα ήθελα να επισημάνω στον αγαπητό συνάδελφο, που παρακολουθεί από κοντά το θέμα, ότι δεν πρέπει να αγνοούμε το γεγονός ότι είναι η πρώτη χρονιά εφαρμογής του νέου συστήματος, δηλαδή, η επιδότηση δίνεται στον παραγωγό και όχι όπως πριν στο μεταποιητή. Υπάρχει λοιπόν ένα πρόβλημα προσαρμογής στο νέο αυτό σύστημα.

Και επίσης ζήτησα να μου δώσουν την απόφαση της διεπαγγελματικής οργάνωσης, γιατί ξέρετε ότι έχουμε διεπαγγελματική οργάνωση για το συμπίρνινο ροδάκινο. Η απόφαση της διεπαγγελματικής οργάνωσης είναι ότι μέχρι 10.12.2001 θα έχουν εξοφληθεί όλοι οι παραγωγοί. Και επειδή έχετε μια πολύ μεγάλη εμπειρία το πώς πληρώνονταν οι παραγωγοί στην περιοχή, θεωρώ ότι είναι πρωτοπορία, για τα δεδομένα που είχαμε μέχρι σήμερα, να πληρωθούν οι παραγωγοί μέχρι αυτήν την προθεσμία. Εμείς παρ' όλα αυτά θα παρακολουθούμε από κοντά και την απόφαση της διεπαγγελματικής οργάνωσης που είναι δεσμευτική γι' αυτούς που την αποφασίζουν, αλλά παράλληλα και για να εφαρμοστεί ο κανονισμός και να αποδοθούν τα χρήματα.

Επίσης θα ήθελα να πω ότι δύο πολύ μεγάλες επιχειρήσεις στην περιοχή που συγκεντρώνουν και πολύ μεγάλη ποσότητα, η «ΑΛΜΕ» και η «ΒΕΝΟΥΣ», έχουν ξοφλήσει τους παραγωγούς. Αυτά είναι από στοιχεία που έχω στα χέρια μου μέχρι στιγμής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Τζαμτζής έχει το λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά με έκπληξη σας ακούω, γιατί δεν έχει αλλάξει τίποτε απολύτως στο σύστημα πληρωμής. Είπατε προηγουμένως ότι βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία της πληρωμής, αλλά ήρθατε στη συνέχεια, σε αντίθεση με τη γραπτή απάντηση που μου είχατε δώσει, και είπατε ότι η διεπαγγελματική οργάνωση άλλαξε την ημερομηνία, πάει ένα μήνα αργότερα. Από 10 Νοεμβρίου πάει στις 10 Δεκεμβρίου 2001. Δεν άλλαξε λοιπόν τίποτα στη διαδικασία. Μη το λέτε προς τα έξω, γιατί Χριστούγεννα πληρωνόταν μια προκαταβολή ο κόσμος και όχι εξοφλείτο.

Δεν έχει πάρει, κύριε Υπουργέ, κανένας δραχμή ακόμη. Γι' αυτό και φέρνω το θέμα στη Βουλή, διότι πραγματικά, πιστέψτε με, οι άνθρωποι αυτοί αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Και το λέω αυτό, διότι δεν αναρωτιέται κανείς πως θα ζήσουν αυτοί οι αγρότες.

Παρέδωσαν τα προϊόντα τους πριν από πέντε μήνες και μέχρι τα Χριστούγεννα θα είναι έξι μήνες, δηλαδή τα παρέδωσαν πριν από μισό χρόνο και λεφτά δεν πήραν. Παραμονή Χριστουγέννων θα πάρουν κάποιες προκαταβολές και κάποιοι, επειδή δανειστήκαν το διάστημα αυτό για να μπορέσουν να επιβιώ-

σουν, θα πάρουν μόνο χαρτιά. Δεν θα έχουν χρήματα να περάσουν ούτε τα Χριστούγεννα. Έχετε μάθει να λέτε σε αυτήν την Αίθουσα ότι οι αγρότες περνούν καλά. Οι αγρότες αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Λέμε συνέχεια ότι οι αγρότες βγαίνουν και κλείνουν τους δρόμους.

Εσείς τους αναγκάσατε, κύριε Υπουργέ, με την κακή αγροτική πολιτική που ακολουθείτε. Εσείς αναγκάσατε τους αγρότες να βγουν στο δρόμο, διότι πραγματικά δεν έχουν άλλη επιλογή, δεν έχουν άλλον τρόπο να αντιδράσουν και αναγκάζονται να βγούνε στους δρόμους. Τα λέω αυτά για να τα ακούσετε όχι μόνο εσείς, αλλά και για να τα ακούσουν και κάποιοι έξω από αυτήν την Αίθουσα, που νομίζουν ότι οι αγρότες δεν έχουν άλλη δουλειά να κάνουν και ξαφνικά αποφάσισαν μέσα στο καταχείμωνο να βγουν στους δρόμους.

Αυτό που τους οδηγεί στους δρόμους, κύριε Υπουργέ, είναι ότι καθυστερούν να πληρωθούν και δεν έχει γίνει τίποτε από την πλευρά της Κυβέρνησης για να συντομεύσει ο χρόνος πληρωμής. Διότι σκεφτείτε ότι έχετε και την άλλη επιλογή. Όταν θα πληρωθούν οι αγρότες την τιμή του προϊόντος, τότε ταυτόχρονα πρέπει σε εξήντα μέρες, δηλαδή το 2002, να καταβληθούν οι επιδοτήσεις.

Θα μπορούσατε, κύριε Υπουργέ, αφού υπάρχουν τα στοιχεία από τους συνεταιρισμούς, να δοθούν τουλάχιστον οι επιδοτήσεις στους αγρότες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Κύριε συνάδελφε, ξέρω και το ενδιαφέρον και την αγάπη σας για τους αγρότες, αλλά μην τους αγκαλιάζετε τόσο πολύ, γιατί θα τους πνίξετε.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ : Είμαι ο ίδιος αγρότης, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Δεν χρειάζεται να απαντήσετε γι αυτό. Άλλωστε δεν έχετε το λόγο.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Θέλω να αιτιολογήσω κάτι, ότι αν δεν ήμουν Βουλευτής και δεν είχα τη βουλευτική αποζημίωση, δεν θα μπορούσα να τα βγάλω πέρα με το αγροτικό εισόδημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ,

κύριε Τζαμπζή. Δεν υπάρχει κανένας λόγος τώρα να δημιουργούμε εντάσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Κύριε συνάδελφε, για το ροδάκινο μιλάμε.

Θα πρέπει να πω κατ'αρχήν ότι έχετε μια υπερβολή στην υπεράσπιση των θέσεών σας. Ξέρετε πολύ καλά ότι τις ημέρες που βάλουμε, τις έβαλε το Υπουργείο Γεωργίας, για να περιορίσει το χρόνο αποπληρωμής του προϊόντος. Επίσης ξέρετε ότι υπάρχει μια διεπαγγελματική συμφωνία, η οποία ανέβασε και τις τιμές, απορρόφησε και τις ποσότητες και νοικοκύρεψε και το σύστημα. Αυτοί είναι δύο βασικοί παράγοντες.

Επίσης, όσον αφορά το ότι δεν έχουν πάρει δραχμή, δεν έχει βάση. Σας είπα ότι δύο μεγάλες επιχειρήσεις, η «ΒΕΝΟΥΣ» και η ΑΛΜΕ έχουν ξοφλήσει το προϊόν. Πρωτοφανές. Επίσης υπάρχουν προκαταβολές από όλες τις βιομηχανίες μέχρι και 40%.

Όσο για τις ομάδες παραγωγών, που μέσα από εκεί θα πάρουν την επιδότηση οι παραγωγοί, έχουν δώσει σε άλλες περιπτώσεις προκαταβολή και σε άλλες περιπτώσεις έχουν δώσει προκαταβολή μέσω των εφοδίων που έχουν αγοράσει οι παραγωγοί από τις ομάδες παραγωγών.

Γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια στην περιοχή σας για το ροδάκινο. Ξέρω πόσο καλά το ξέρετε το θέμα και πόσο πολύ ενδιαφέρεστε. Βοηθήστε και μην υπερβάλλετε. Υπάρχουν ατέλειες, υπάρχουν αδυναμίες, αλλά έχουμε βάλει το νερό στο αυλάκι, όπως λένε. Έχει μπει το σύστημα σε έναν πολύ καλό δρόμο. Προστατέψτε το, γιατί θα πάμε πάλι στην αναρχία. Είναι δύσκολος, πολύ δύσκολος ο δρόμος που διαλέξαμε, αλλά είναι σωστός. Βοηθήστε.

Εμείς δεν λέμε ότι τα κάνουμε όλα ρόδινα, αλλά είναι σίγουρο ότι έχουμε προσδιορίσει ένα σωστό τρόπο με τον οποίο θα γίνεται η αποπληρωμή. Φτάσαμε λοιπόν σε μια συμφωνία δεσμευτική της διεπαγγελματικής οργάνωσης, που λέει ότι μέχρι τις 10 του μηνός θα έχουν εξοφλήσει όλοι τα χρήματα προς τους παραγωγούς. Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν πρέπει να κινηθούμε όλοι για να εφαρμοστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: «Καθιέρωση 35ωρης εβδομαδιαίας εργασίας και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεζητήθη στην Διαρκή Επιτροπή, όπως ξέρετε. Δεν προχώρησε η επιτροπή σε ψηφοφορία, διότι η πρόταση αυτή εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Θέλω να υπενθυμίσω στους κυρίους συναδέλφους ότι σύμφωνα με τη διάταξη αυτή του άρθρου 73 του Συντάγματος δεν εισάγεται προς συζήτηση πρόταση νόμου, η οποία συνεπάγεται δαπάνη ή απώλεια εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, για την παροχή μισθού, σύνταξης ή γενικά οφέλους σε οποιοδήποτε πρόσωπο. Όμως πρέπει να σας πω ότι η πρακτική την οποία ακολουθούμε παρ' όλα αυτά είναι να συζητούμε και αυτές τις προτάσεις νόμου. Δεν προχωρούμε σε ψηφοφορία, δεν μπορούμε κατά το Σύνταγμα. Τις εισάγουμε διότι δίνεται η δυνατότητα με τη συζήτηση στη Βουλή, στα κόμματα, στους Βουλευτές αλλά και στην Κυβέρνηση να πάρουν θέση σε σοβαρά συνήθως ζητήματα, στα οποία αναφέρονται και επιχειρούν να ρυθμίσουν οι προτάσεις νόμου, όπως κάνει και η παρούσα.

Για τη σημερινή συζήτηση από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Τσιόγκας.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του Συνασπισμού κ. Αμπατζόγλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η ανεργία αποτελεί ένα σοβαρό, σύγχρονο, κοινωνικό και αναπτυξιακό πρόβλημα, η διαχείριση και η αντιμετώπιση του οποίου απαιτεί ολοκληρωμένες μακροχρόνιες προοπτικές. Πριν εκατόν δεκαπέντε χρόνια καθιερώθηκε το οκτάωρο εργασίας και συνακόλουθα το οκτάωρο του ελεύθερου χρόνου. Σήμερα, πρακτικά το οκτάωρο έχει καταργηθεί και ο πραγματικά ελεύθερος χρόνος είναι το ζητούμενο. Η ραγδαία τεχνολογική πρόοδος επιτρέπει την παραγωγή μεγαλύτερης ποσότητας και καλύτερης ποιότητας προϊόντων αλλά και υπηρεσιών σε λιγότερο χρόνο. Αυτή η κατάκτηση έχει ωφελήσει μόνο τους εργοδότες, ενώ για τους εργαζόμενους αποτελεί αιτία μείωσης των θέσεων εργασίας.

Σύμφωνα με την κλασική μαρξιστική σκέψη η εργασία έβγαλε τον άνθρωπο από το βασίλειο των ζώων. Η εργασία υπήρξε η κινητήρια δύναμη της προόδου και ανέλιξης της κοινωνίας. Σήμερα, όμως, το φάντασμα της ανεργίας πλανάται πάνω από τους εργαζόμενους. Η ανασφάλεια κυρίως στον ιδιωτικό τομέα έχει πάρει διαστάσεις μόνιμης απειλής για τους εργαζόμενους και έχει οδηγήσει σε σιωπηρή καταστροφική της εργατικής νομοθεσίας. Την πενταετία 1996-2000 με βάση τα στοιχεία της EUROSTAT, η ανεργία στις χώρες του Ταμείου Συναχίας σημείωσε στην Ελλάδα αύξηση κατά 20,5%, στην Ισπανία μείωση κατά 38,4%, στην Πορτογαλία μείωση κατά 42,5%, στην Ιρλανδία μείωση κατά 65,9%. Η Κυβέρνηση σχολιάζει το επίπεδο της ανεργίας μόνο όταν παρουσιάζει μείωση, γιατί θεωρεί ότι έτσι δικαιώνεται η πολιτική της. Αρνείται, όμως, να σχολιάσει τα επίπεδα της ανεργίας όταν παρουσιάζουν άνοδο και να εξηγήσει με βάση τις επιλογές της πώς φτάσαμε στο μεταπολεμικό ρεκόρ του 12,4% το τέταρτο τρίμηνο του 1999, όταν μάλιστα τρία εθνικά σχέδια για την ανεργία απέτυχαν και 2 τρισεκατομμύρια δραχμές για το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας καταπαταλήθηκαν.

Η πολυδιαφημισμένη από την Κυβέρνηση μείωση της ανεργίας για το 2000 από το 11,7% στο 11,1% δεν οφείλεται στην αύξηση της απασχόλησης, αλλά σε μείωση του εργατικού δυναμικού κατά είκοσι έξι χιλιάδες άτομα και σε μείωση των απασχολούμενων κατά είκοσι τρεις χιλιάδες άτομα.

Παράλληλα, δεν έλειψαν και οι προσπάθειες κακοποίησης των αριθμών και παρουσίας πλασματικών ποσοστών ανεργίας από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, αφού ο μέσος μην-

αίος όρος έγινε προσπάθεια να αντικατασταθεί με τον κινητό μέσο όρο, ο οποίος δίδει τη δυνατότητα εποχιακά να παρουσιάζονται τα επιθυμητά αποτελέσματα. Πόσοι είναι οι άνεργοι και ποια είναι η σύνθεσή τους; Οι επίσημα καταγεγραμμένοι άνεργοι ανέρχονται σε τετρακόσιες ενενήντα μία χιλιάδες, αλλά στην πραγματικότητα ξεπερνούν τις επτακόσιες χιλιάδες, αν συνυπολογίσουμε όσους εργάζονται κάτω από είκοσι ώρες εβδομαδιαία.

Το 57% των ανέργων είναι άνεργοι μακράς διάρκειας. Το 62% των ανέργων είναι γυναίκες. Η ανεργία των νέων μέχρι είκοσι εννέα ετών είναι ήδη πάνω από το 30%. Και η ανεργία τα τελευταία χρόνια διογκώνεται και ταλαντεύεται σταθερά μεταξύ 11% και 12%.

Η ανεργία παίζει επίσης σημαντικό ρόλο στη διόγκωση της μούρης τρύπας του ασφαλιστικού συστήματος, αφού για κάθε άνεργο χάνονται κατά μέσον όρο ετησίως 940.000 δραχμές από εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου και κατά συνέπεια 500 δισεκατομμύρια δραχμές περίπου από όλους τους επίσημα καταγεγραμμένους ανέργους. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 40% περίπου του ετήσιου ελλείμματος του ασφαλιστικού μας συστήματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ.)

Όλα τα στοιχεία που αναφέρθηκαν καταδεικνύουν περὶτρανα την αποτυχία των πολιτικών που έχουν εφαρμοστεί τα τελευταία χρόνια για την απασχόληση και την ανεργία τόσο από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί είναι οι κύριοι λόγοι που επιβάλλουν σήμερα τη μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών, καθώς έτσι εκτιμάται ότι θα δημιουργηθούν εκατόν τριάντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και θα διασωθούν άλλες πενήντα χιλιάδες θέσεις, οι οποίες σήμερα απειλούνται.

Στη Γερμανία, που έχει εφαρμοστεί από το 1984 μέχρι σήμερα σε δώδεκα κλάδους, έχουν δημιουργηθεί ή διασωθεί δύο εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας στους κλάδους αυτούς. Εκτός όμως της Γερμανίας και σε άλλες χώρες υπήρξε σημαντική μείωση των ωρών εργασίας:

Στη Δανία και στη βρετανική μεταλλουργία ισχύουν οι τριάντα επτά ώρες. Στη Νορβηγία οι τριάντα επτάμις ώρες. Στην Ολλανδία και σε διάφορους κλάδους της βελγικής βιομηχανίας οι τριάντα οκτώ ώρες. Οι τριάντα εννέα ώρες ισχύουν στη Γαλλία και το τριανταπεντάωρο μετά το 2001 για τις επιχειρήσεις με πάνω από είκοσι εργαζόμενους και μετά το 2002 για επιχειρήσεις με λιγότερους από είκοσι εργαζόμενους. Το τριανταπεντάωρο θα ισχύσει στην Ιταλία μετά το 2002.

Η εφαρμογή του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών αποτελεί επίκαιρο αίτημα του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Το εργατικό κίνημα από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής και συγκρότησής του έθεσε ως στόχο τη μείωση της εργάσιμης ημέρας ως μέσο μείωσης της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης για τη βελτίωση των όρων εργασίας, για την αναβάθμιση γενικά της μισθωτής εργασίας, αλλά και για την αύξηση του ελεύθερου χρόνου.

Ο Συνασπισμός, συνεπής με τις διακηρύξεις του, κατέθεσε στη Βουλή στις αρχές του 1999 δύο προτάσεις νόμου που αφορούσαν στην ανεργία: Πρόταση νόμου για την εφαρμογή του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών και χωρίς απόρριψη του ωραρίου εργασίας στη χώρα μας και επίσης πρόταση νόμου για την αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη για την επιμήκυνσή του σε τέσσερα χρόνια, για τη διασφάλιση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης των ηλικιωμένων ανέργων και για την παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε όλους τους ανέργους. Αυτές απορρίφθηκαν από την κυβερνητική πλειοψηφία και όχι μόνο στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο.

Ο Συνασπισμός επανέφερε αυτές τις δύο προτάσεις νόμου και στην παρούσα Βουλή και με την καμπάνια που διοργάνωσε από κοινού με άλλες αριστερές δυνάμεις και με τη συμβολή πεντακοσίων στελεχών της πολιτικής, της διανοήσης, της τέχνης, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των συνδικάτων και των κοινωνικών κινήματων συγκέντρωσε πεντακόσιες χιλιάδες περι-

που υπογραφές Ελλήνων πολιτών που ζητούν την ψήφισή του.

Επίσης σε ξεχωριστές δημοσκοπήσεις που διενεργήθηκαν τόσο με ευθύνη του Υπουργείου Εργασίας όσο και με ευθύνη της ΓΣΕΕ, το 73% των πολιτών συμφωνεί με τη νομοθέτηση του τριανταπεντάωρου και μάλιστα με τον τρόπο που προτείνει ο Συνασπισμός. Ο Πρόεδρος και η διοίκηση της ΓΣΕΕ σε συνάντηση που πραγματοποιήσαμε δήλωσαν την πλήρη συμφωνία τους με την πρόταση νόμου του Συνασπισμού για το τριανταπεντάωρο.

Η μέχρι σήμερα άρνηση της Κυβέρνησης να υιοθετήσει τις προτάσεις του Συνασπισμού για την αντιμετώπιση της ανεργίας, οφείλεται στο ότι υιοθετεί τις απόψεις των εργοδοτικών οργανώσεων περί αύξησης του κόστους εργασίας και μείωσης της ανταγωνιστικότητας.

Τα τελευταία, όμως, χρόνια η ελληνική επιχειρηματική κερδοφορία είναι πρώτη στην Ευρώπη. Ο μέσος μισθός στην Ελλάδα βρίσκεται στο 65% του μέσου ευρωπαϊκού και καταλαμβάνει την τελευταία θέση. Η Ελλάδα είναι πρώτη σε ρυθμό αύξησης της ανεργίας με σταθερή πρωτιά στην ανεργία των νέων και στους άνεργους μακράς διάρκειας. Σύμφωνα μάλιστα με τη ΓΣΕΕ ο πραγματικός μέσος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας στη χώρα μας είναι σαράντα έξι ώρες, αν και πριν από δέκα επτά χρόνια καθιερώθηκε το σαραντάωρο. Ο καλός εργαζόμενος πλέον είναι μόνο εργαζόμενος. Παύει να είναι άνθρωπος.

Το ερώτημα, λοιπόν, που μπαίνει είναι αν θα αυξηθεί το κόστος παραγωγής με την εισαγωγή του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών και κατά πόσο.

Από ειδική μελέτη που έχει εκπονηθεί από το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ προκύπτει ότι η αύξηση του συνολικού κόστους παραγωγής θα είναι ελάχιστη, στα επίπεδα του 1% έως 2%. Και αυτή η αύξηση του κόστους παραγωγής θα μπορούσε ταχύτητα και πλήρως να καλυφθεί από αύξηση της παραγωγικότητας με τεχνολογικές και οργανωτικές αναδιαρθρώσεις.

Όσο δε αφορά τις μεγαλύτερες δυσκολίες για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αυτές μπορούν να αντιμετωπισθούν με ειδικά κίνητρα και με ικανοποιητικό μεταβατικό χρονικό διάστημα προσαρμογής τους στην νέα κατάσταση όπως έγινε και με το σαραντάωρο.

Όσο πιο ανεπτυγμένη είναι μία χώρα και όσο πιο ανταγωνιστική είναι η οικονομία της, τόσο λιγότερες είναι οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας για τους εργαζόμενους, όπως συμβαίνει στην Ιταλία, στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στη Δανία, στη Γερμανία, στην Βρετανία, στην Ολλανδία. Το αντίστροφο συμβαίνει με τις λιγότερο ανταγωνιστικές οικονομίες, όπως είναι οι οικονομίες της Ελλάδας, της Πορτογαλίας, της Ισπανίας, της Ιρλανδίας, δηλαδή των χωρών συνοχής.

Το τριανταπεντάωρο μπορεί να συμβάλει όχι μόνο στην αύξηση της απασχόλησης και του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων, αλλά κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και στην αύξηση της παραγωγικότητας και να αξιοποιηθεί ως έμμεσο κίνητρο ενίσχυσης τάσεων τεχνολογικού εκσυγχρονισμού και καλύτερης οργάνωσης της εργασίας και του μανάτζμεντ.

Για τους λόγους αυτούς και με δεδομένη την άρνηση των εργοδοτικών φορέων να συμφωνήσουν για την εφαρμογή του, προτείνουμε τη γενικευμένη, με σαφή και σύντομο χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσης, εφαρμογή του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών για όλους τους εργαζόμενους της χώρας. Παράλληλα, τονίζουμε ότι αυτό δεν θα πρέπει να συνδυαστεί με απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Στην πρόταση νόμου που συζητάμε προτείνεται η εφαρμογή του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών και χωρίς ελαστικότητες. Με τη μορφή μάλιστα που κατατέθηκε προβλέπεται: Από 1.1.2001 στο δημόσιο, στις ΔΕΚΟ, στις τράπεζες, δημόσιες και ιδιωτικές και στις επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου και τεχνολογίας του ιδιωτικού τομέα, από 1.1.2002 στις επιχειρήσεις έντασης εργασίας του ιδιωτικού τομέα με πάνω από δέκα εργαζόμενους και από 1.1.2003 στις επιχειρήσεις έντασης εργασίας του ιδιωτικού τομέα με λιγότερους από δέκα εργαζόμενους.

Ευνόητο είναι ότι οι ημερομηνίες αυτές λόγω καθυστέρησης

της συζήτησης της πρότασής μας μετατίθενται κατά ένα ημερολογιακό έτος.

Μέχρι τις καταληκτικές αυτές ημερομηνίες ο τρόπος που θα εφαρμοστεί το νομοθετημένο πλέον τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση των αποδοχών στους επιμέρους κλάδους και επιχειρήσεις, μπορεί και πρέπει αμέσως μετά την ψήφιση του σχετικού νόμου να είναι αντικείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Οι νόμοι που ψήφισε η Κυβέρνηση για την απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις δεν αντιμετωπίζουν την ανεργία, αλλά απορρυθμίζουν ακόμη περισσότερο την αγορά εργασίας.

Μειώνουν το κόστος εργασίας αυξάνουν την κερδοφορία των επιχειρήσεων, αυξάνουν τις κοινωνικές ανισότητες, διευρύνουν την υποαπασχόληση και τη φτώχεια. Αναστατώνουν την οικογενειακή και κοινωνική ζωή των εργαζομένων, περιορίζουν τον ελεύθερο χρόνο τους και επιφυλάσσουν σε αυτούς και στις νέες γενιές ένα μέλλον μισής δουλειάς, μισής αμοιβής, μισής ασφάλισης και πλήρους ανασφάλειας και αβεβαιότητας.

Είμαστε αντίθετοι με τις προωθούμενες επιλογές αμερικανοποίησης του εργασιακού μοντέλου και συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους. Διαφωνούμε με τις πολιτικές που οδηγούν σε δραματική αύξηση της ανεργίας στη χώρα μας, σε αναδιανομή εισοδημάτων και δικαιωμάτων σε βάρος των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων, σε εκποίηση του δημόσιου και κοινωνικού πλούτου.

Καταδικάζουμε την ανυπαρξία και ανυποληψία των κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών, με αποτέλεσμα να μην εφαρμόζεται μέσα στις επιχειρήσεις ούτε η υπάρχουσα εργατική νομοθεσία. Θεωρούμε αναγκαία την προώθηση μιας εναλλακτικής προοδευτικής στρατηγικής για τη διαμόρφωση ενός νέου αναπτυξιακού μοντέλου και εργασιακού προτύπου για πλήρη και σταθερή απασχόληση. Το μέλλον των κοινωνιών μας πρέπει να βασίζεται στην πλήρη διασφάλιση της σταθερής και πλήρους απασχόλησης για όλους τους πολίτες.

Οι ασκούμενες πολιτικές δείχνουν ότι η νέα τετραετία αντί να είναι η τετραετία του κοινωνικού κράτους που υποσχέθηκε το ΠΑΣΟΚ θα είναι μία τετραετία κατεδάφισης των ισχυρών δομών κοινωνικού κράτους που υπάρχει στην Ελλάδα, θα είναι η τετραετία κατά την οποία τα κοινωνικά στρώματα των εργαζομένων θα υποστούν ακόμη μεγαλύτερη πίεση.

Μέσα στη συγκυρία αυτή ο Συνασπισμός με την πρωτοβουλία του για το τριανταπεντάωρο θέλει να συμβολίσει μια άλλη προοπτική για τη χώρα. Το τριανταπεντάωρο συμβολίζει μια προοπτική εναλλακτικής δυνατότητας κατά την οποία έναντι του κέρδους των ολίγων θα προτάσσεται το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου, μια προοπτική αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό και στο αμερικάνικο κοινωνικό πρότυπο.

Για μας ο αγώνας για το τριανταπεντάωρο είναι αγώνας ιδεολογικός, είναι αγώνας για ένα διαφορετικό μοντέλο κοινωνίας. Στο επίκεντρο της πολιτικής πρέπει να επανέλθει ο άνθρωπος και τα προβλήματά του και όχι οι αγορές και τα χρηματιστήρια. Ο ανθρώπινος πολιτισμός των προοδευτικών και δημοκρατικών κατακτήσεων αναδεικνύει τη σύγχρονη εργασία σε όλες τις μορφές ως πρώτη και κινητήρια παραγωγική και κοινωνική δύναμη. Δεν την εκχωρεί στις αγορές και δεν την απαλλοτριώνει για τις επικοινωνιακές ανάγκες της πολιτικής συγκυρίας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός θεωρεί ότι η πρόταση νόμου για την καθιέρωση του τριανταπεντάωρου χωρίς μείωση των αποδοχών θα αποτελέσει σημαντικό σημείο καμπής για τη χώρα μας και καλεί την Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα να το υιοθετήσουν και να το προωθήσουν με νομοθετική ρύθμιση. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Ματζαπετάκης έχει το λόγο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με εξαιρετικό ενδιαφέρον παρακολούθησα την εισήγηση του συναδέλφου κ. Αμπατζόγλου και την ανάλυση των επιχειρημάτων του Συνασπισμού που μέσα από την υπό συζήτηση πρόταση νόμου για την καθιέρωση της τριανταπεντάωρης εβδομαδιαίας εργασίας αντανακλάται το πνεύμα της φιλεργατικής αντίληψης του ίδιου και του κόμματός του.

Εκτιμώ, λοιπόν, την πρόταση αυτή ως μία πολύ θετική και

σημαντική προσπάθεια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου να προτείνει στην Κυβέρνηση λύσεις που έχουν ως στόχο τη μείωση της ανεργίας, δημιουργώντας παράλληλα καλύτερες συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους, με προϋπόθεση βέβαια τη διατήρηση του μισθού τους χωρίς αναλογική μείωση.

Προς ενίσχυση των επιχειρημάτων του ο Συνασπισμός στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων αναφέρθηκε στο τι ισχύει σε διάφορες χώρες και προηγούμενης επίσης αναφέρθηκε στο τι γίνεται στην Ολλανδία, στη Νορβηγία, στη Γαλλία, στη Γερμανία και σε τι πτώση ανεργίας θα οδηγηθούμε αν το μέτρο αυτό εφαρμοστεί πανευρωπαϊκά.

Αποδεικνύεται μαθηματικά ότι η κίνηση αυτή θα βοηθούσε στο να δημιουργηθούν πέντε εκατομμύρια νέες θέσεις στην Ευρώπη από τις οποίες οι εκατόν τριάντα χιλιάδες θα είναι στην Ελλάδα.

Δεν αμφιβάλλω για τα στατιστικά και μαθηματικά αποτελέσματα που βέβαια θα μπορούσε να είναι ακόμα και μεγαλύτερα αν αντί για τριάντα πέντε ώρες εβδομαδιαίως είχαμε τριάντα ώρες εβδομαδιαίως. Τότε ίσως μαθηματικά και στατιστικά να φτάναμε σε άλλα πέντε εκατομμύρια θέσεις εργασίας μειωμένες. Αναρωτιέμαι σε ποιο βαθμό θα μπορούσε να γίνονται οι σημειώσεις χωρίς να συνοδεύονται από δυσμενείς επιπτώσεις.

Η Κυβέρνηση έχει κάνει πολύ σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή, αλλά ορισμένα θέματα χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, γιατί αν δεν τηρηθούν οι απαραίτητες ισορροπίες μπορεί πολλές ρηξικέλευθες, ομολογουμένως, προτάσεις να αποβούν εις βάρος των εργαζομένων και αυτό πιστεύω ότι το απειχόνται όλοι.

Υπάρχει πράγματι αλληλουχία ενεργειών και επιπτώσεων. Είναι φανερό ότι εάν σε έναν επιχειρηματία περιορίσεις την παραγωγή έργου με το να του μειώσεις το διαθέσιμο χρόνο εργασίας τον αναγκάζεις να προβεί σε πρόσληψη κάποιου άλλου για να καλύψει το κενό. Αν όμως για το ίδιο έργο απαιτούνται περισσότερες δαπάνες από το παραδεκτό λόγω αυξημένου εργατικού κόστους τότε το έργο ή το προϊόν καθίσταται λιγότερο ανταγωνιστικό με αποτέλεσμα να μειωθεί η ζήτηση, άρα να μειωθούν οι εξαγωγές όχι η παραγωγή του, ούτως ώστε δεν απαιτείται η ανάγκη εργατικών χεριών με αποτέλεσμα να οδηγηθεί σε απολύσεις και έτσι αντί για καλό θα προέκυπτε το αντίθετο αποτέλεσμα.

Η πρόταση του Συνασπισμού αποτελεί για μας μια πρόκληση δεδομένου ότι εισηγείται τη μείωση του ωραρίου χωρίς την αναλογική μείωση του μισθού των εργαζομένων. Το βασικό ερώτημα όμως που προκύπτει είναι πώς θα μπορούσε να επιτύχει το εγχείρημα αυτό της μείωσης δηλαδή του χρόνου εργασίας με τέτοιο τρόπο, ώστε να έχει θετικό αντίκτυπο στην απασχόληση χωρίς να θίγεται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, αλλά και χωρίς οι εργαζόμενοι να χρειαστεί να υποθηκεύσουν βασικά εργασιακά τους δικαιώματα.

Ο προβληματισμός μας πάνω στην πρόταση για τη μείωση του ωραρίου δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται από βιασύνη γιατί χρειάζεται να διασφαλίσουμε από τη μια τόσο τους εργαζόμενους όσο και τους εργοδότες, ώστε να αποφύγουμε κοινωνικούς κλυδωνισμούς. Πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να παίρνει πρωτοβουλίες για να προβεί σε τέτοιες ενέργειες που θα εγγυώνται την ισορροπία, που θα διασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή. Όμως σε ένα τέτοιο σχεδιασμό θα πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη μας τη διαφορετική υφή των επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Ακούστηκε τι συμβαίνει στη Γαλλία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου βεβαίως υπάρχουν επιχειρήσεις που απασχολούν κατά μέσο όρο πολλές εκατοντάδες ή έστω δεκάδες εργαζόμενους. Εδώ ο μέσος όρος εργαζομένων στις ελληνικές επιχειρήσεις είναι δύο με τρία άτομα. Η ιδιαιτερότητα της χώρας μας λοιπόν, λόγω και των νέων δεδομένων στον κοινωνικοοικονομικό χάρτη της, όπως π.χ. της μείωσης του αγροτικού πληθυσμού, της μείωσης της απασχόλησης στη μεταποίηση, είτε με την είσοδο σημαντικού αριθμού οικονομικών μεταναστών είτε με την αυξητική τάση κατάληψης θέσεων εργασίας από γυναίκες έχουν επιτείνει το πρόβλημα.

Είναι δύσκολα τα πράγματα. Καθίστανται δε πιο δύσκολα με

τα νέα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα που προέκυψαν μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Πολλές ανθούσες επιχειρήσεις βλέπουμε να κλείνουν, όπως η «SWISS-AIR» και η «SABENA». Πολλές άλλες βρίσκονται σε εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση. Ο κόσμος διαπνέεται πια από μια άλλη καταναλωτική λογική. Όλα αυτά τα νέα δεδομένα μάς επιβάλλουν να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί, όπως χθες άλλωστε ακούστηκε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση.

Δεν θα ήθελα να επιχειρηματολογήσω περισσότερο, καθώς πολλές άλλες καταστάσεις δυσκολεύουν την ψήφιση ενός τέτοιου σχεδίου νόμου, όπως, για παράδειγμα, η ανάγκη επίσπευσης των εργασιών στα έργα της Ολυμπιάδας του 2004, αλλά θα δώσω έμφαση στα βασικά εμπόδια. Και να είχε πρακτική εφαρμογή, δεν θα μπορούσε να ψηφιστεί, αφού στερείται συνοδευτικής έκθεσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Αυτό το είπε άλλωστε και ο Πρόεδρος, πριν από την έναρξη, αλλά αυτός είναι και ο λόγος που και στην Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, όταν συζητήθηκε το θέμα, δεν ψηφίστηκε, μιας και η πρόταση νόμου δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 73 της παραγράφου 3 του Συντάγματος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Για αυτό δεν ψηφίστηκε;

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Ναι.

Εδώ, όμως, θα ήθελα να τονίσω ότι η Κυβέρνηση καταβάλλει συντονισμένες προσπάθειες, που παρά τις γενικότερες δυσκολίες για την ανόρθωση της οικονομίας, έχουν αρχίσει να αποδίδουν καρπούς, με σαφή την τάση σύγκλισης προς τα αντίστοιχα δεδομένα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εκπληκτικά μικρό χρόνο επίτευξης αυτού του δύσκολου έργου, οδηγώντας μας ουσιαστικά στην αύξηση της παραγωγικότητας. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να απορροφηθεί μεγαλύτερο και ποιοτικά ανώτερο εργατικό δυναμικό και να περιοριστεί η μεγάλη μάλιστα της ανεργίας.

Μέσα στις γενικότερες προσπάθειες πρέπει να προστεθούν και οι ευεργετικές ενέργειες για τη χώρα, όπως αυτή της ένταξης στην ΟΝΕ, η ενίσχυση από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με αποτέλεσμα τη μικρή, αλλά καθόλου ευκαταφρόνητη κάμψη της ανεργίας κατά 1% και πλέον.

Δεν θα ήταν σωστό να παραλείψω να πω ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, βασικός εκφραστής της φιλεργατικής πολιτικής, εφαρμόζοντας μια εξαιρετικά προοδευτική νομοθεσία με το ν. 2874/2000 σε συνδυασμό με παλαιότερους, μείωσε ήδη το ωράριο σε τριανταοκτάωρο, απαγορεύοντας την υπερεργασία και μειώνοντας έτσι το σύνολο της απασχόλησης κατά 11%.

Είναι προφανής η πρόθεσή της για την ενθάρρυνση της εύρεσης νέων θέσεων εργασίας. Πέραν όμως τούτου, για όσους εργοδότες έρθουν σε συνεννόηση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων και οι τελευταίοι αποδεχθούν την επιβολή των εκατόν τριάντα οκτώ ωρών ευέλικτης χρήσης από τους εργοδότες, τότε οι εργαζόμενοι θα δεχθούν ειδικό bonus ενενήντα δύο ωρών, που αντιστοιχεί σε δύο ώρες εβδομαδιαίως, δηλαδή στη μείωση των σαράντα ωρών στις τριάντα οκτώ ώρες, σε αντίθεση με τις τριάντα έξι ώρες στις οποίες άκουσα προηγούμενως μετ' εκπλήξεως να αναφέρεται ο κ. Αμπατζόγλου.

Κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζοντας την ευαισθησία και το πνεύμα της φιλεργατικής αντίληψης του Συνασπισμού, χαίρομαι για την πρόταση, άσχετα εάν για τους προαναφερόμενους λόγους δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε. Θα ήθελα, όμως, να διαβεβαιώσω τους κυρίους συναδέλφους ότι προϊόντος του χρόνου, με ώριμες και γόνιμες συνθήκες και σε συμφωνία με τους κοινωνικούς εταίρους, θα κινηθούμε προς την κατεύθυνση της σταδιακής μείωσης των ωρών εργασίας, με γνώμονα την καλύτερευση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων. Να είστε σίγουροι ότι δεν θα περιμένουμε υποδείξεις, αλλά θα κινηθούμε άμεσα τις διαδικασίες για ακόμα μεγαλύτερες παροχές.

Παραφράζοντας τέλος, το αρχαίο ρητό θα έλεγα, ουκ εν τω σπεύδει το ευ. Γι' αυτό λίγη υπομονή, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Γιακουμάτος έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι, πάνω από όλα, κύριε Υπουργέ της ανεργίας, έχετε πραγματικά διαπιστώσει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αρχίσαμε επιθετικά;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να το πείτε στους εξακόσιους χιλιάδες ανέργους και όχι σε μένα και στην πολιτική σας που έχει φέρει σε απόγνωση τους εργαζόμενους. Κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής και μέλος του ΠΑΣΟΚ, γιατί στηρίζεται την Κυβέρνηση αυτή; Βρίσκονται σε απόγνωση οι ελληνικές οικογένειες. Κάθε χρόνο και κάθε ημέρα διαπιστώνουν ότι συρρικνώνεται το εισόδημά τους και δεν επαρκεί για να καλύψει βασικές βιοτικές τους ανάγκες. Θα σας πω τι εννοώ.

Πρώτον, την 1.1.2002 θα μας έρθει το περιβόητο ευρώ και εκεί θα αποκαλυφθεί η αλήθεια γι' αυτά που έλεγε για να υπαρκτάζει την ψήφο του ελληνικού λαού προεκλογικά ο κ. Σημίτης ότι έχουμε απόκλιση 40%. Εκεί θα δείτε, κύριε Ματζαπετάκη, ότι ο Έλληνας εργαζόμενος ο πρωτοδιοριζόμενος, ο ανειδίκευτος εργάτης θα παίρνει 500 ευρώ το μήνα, εκεί θα δείτε ότι και ο Έλληνας χαμηλοσυνταξιούχος των 90.000 δραχμών θα παίρνει 235 ευρώ το μήνα και θέλω να μου υποδείξετε μία χώρα τριτοκοσμική, δεν κάνω σύγκριση με την Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει τέτοιους μισθούς και θα παίρνουν οι συνταξιούχοι 235 ευρώ το μήνα. Αυτό εννοώ βιοτικές ανάγκες.

Όταν, λοιπόν, για ένα μπουκάλι γάλα ή ένα γιαουρτάκι θα θέλει 1 ευρώ, τότε θα δούμε αν πράγματι συρρικνώνεται το εισόδημα των εργαζομένων και αν πράγματι ζούμε με μία σοσιαλιστική κυβέρνηση με γιώτα ή με ήτα. Είναι ληστεία αυτό που γίνεται και κανένας δεν μπορεί να είναι υπερήφανος όταν έχουμε συντάξεις των 90.000 δραχμών το μήνα στο ΤΕΒΕ και 116.000 δραχμών στο Ι.Κ.Α. Δεν θέλω να επαναφέρω τη δέσμευση του Πρωθυπουργού σας για 152.000 δραχμές το μήνα στους συνταξιούχους στις 6 Απριλίου, που μάλλον θα το πέρασε για πρωταπριλιάτικο αστέιο και κορόιδεψε ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Θα σας πω τι εννοώ όταν λέω συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων. Πήρα, κύριε Υπουργέ και θα σας το κάνω μποναμά για τα Χριστούγεννα από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, την πράσινη κρατική υπηρεσία με τις γνωστές αμαρτωλές της, πλασματικές αυξήσεις της εργασίας, όπου λέει ότι μια τετραμελής οικογένεια χωρίς ενοίκιο, το ελάχιστο κόστος επιβίωσης που χρειάζεται είναι 513.000 δραχμές το μήνα.

Και εσείς, κύριε Υπουργέ, μας μιλάτε για πολιτικές, για την απασχόληση και για 2,5% αύξηση στους δημοσίου υπαλλήλους και 3,3% στους συνταξιούχους αυτό το χρόνο; Είναι κανένας σοβαρός σε αυτόν τον τόπο, όταν αυτά τα μεγάλα θέματα γι' αυτήν την κατηγορία των πολιτών σήμερα αντιμετωπίσαμε από μία κυβέρνηση σαν τη δική σας με αυτήν τη σκληρότητα και με αυτήν την κοινωνική αναληψία; Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και οι μικρομεσαίοι, αλλά και οι ευπαθείς κοινωνικές ομάδες οδηγούνται σε εξόντωση, σε εξαθλίωση. Κυριολεκτώ. Δυστυχώς στη χώρα μας το 24% ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Δημιουργήσατε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών που κακή τη μοίρα κυβερνάτε αυτόν τον τόπο, δύομισι εκατομμύρια νεόπτωχους πολίτες με μισθούς πείνας και εξαθλίωσης. Αυτή βέβαια είναι άλλη Ελλάδα. Η Ελλάδα του κ. Σημίτη, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ζει πλουσιοπάροχα, θα σας αποδείξω ότι περνάει καλά, η Ελλάδα των ημετέρων, η Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ, η Ελλάδα των κομματικών ινστρουκτόρων, η Ελλάδα του κομματικού κράτους εντεταγμένου μέσα στη φωλιά του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Υπουργέ, θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής εν αντιθέσει με τους μισθούς του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα που σας περιέγραφα ποιες είναι οι αμοιβές των ημετέρων. Στον Ο.Ε.Κ. που σημαίνει εργατική κατοικία, που σημαίνει έναν κοινωνικό πόρο αποκλειστικά και μόνο από τις εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών. Αυτά τα χρήματα έχουν κοινωνικό ρόλο και αποστολή, να βάλει ένα κεραμίδι ο άνεργος, ο εργάτης για την οικογένειά του. Εσείς, λοιπόν, αυτά τα λεφτά του Ο.Ε.Κ. τα πήρατε και τα κάνετε μεγαλομπόνες με το Ολυμπιακό Χωριό Ανώνυμη Εταιρεία –και άκουσον, άκουσον- το εισόδημα του κλητήρα είναι 7 εκατομμύρια. Τι σχέση μπορεί να έχει ο

κλητήρας του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα με αυτόν τον κλητήρα που παίρνει 7 εκατομμύρια το χρόνο; Μην ξεχνάμε ότι ο κλητήρας παίρνει 2.700.000 δραχμές το χρόνο. Ακόμη γιατρός του Ολυμπιακού Χωριού παίρνει 30.473.253 δραχμές ετησίως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Είναι αλήθεια αυτά, κύριε συνάδελφε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Αυτό θα καταγραφεί στην ιστορία και θα μου πείτε εδώ μέσα αν είμαι ψεύτης ή όχι. Έχω μπροστά μου κείμενο του Δ.Σ. του Ολυμπιακού Χωριού, θα το καταθέσω στη Βουλή και έχω καταθέσει και ερώτηση και επερώτηση γι' αυτά. Έχω και άλλα πολλά, κύριε Σπυριούνη, που συνεχώς εδώ έχετε απορίες, αλλά ψηφίζετε και το στηρίζετε. Αυτά σε κανέναν άλλον. Εγώ είμαι από την Κεφαλονιά. Αυτή, λοιπόν, την Κυβέρνηση στηρίζετε!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αυτά είναι ψεύδη ασύστολα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Αυτός είναι γιατρός του Ι.Κ.Α. με τριάντα τόσα εκατομμύρια το χρόνο εισόδημα. Αυτή, λοιπόν, είναι η Κυβέρνηση και η Ελλάδα του κ. Σημίτη και ταλαίπωρων εργαζομένων Ελλήνων.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Μην συνεχίζετε, εκτίθεστε ακόμη περισσότερο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Εμείς δεν ψάχνουμε κάθε φορά να βρούμε τις σπατάλες του δημόσιου χρήματος και να σας κόβουμε τις ορέξεις για τέτοιους μισθούς. Και μη με προκαλείτε, κύριε Τζιόλα, για να σας πω σε ποια κυβέρνηση σας βάλανε για να αναλάβετε τις ευθύνες των εργαζομένων και των ανέργων. Πρέπει να σας πω, κύριε Σπυριούνη, ότι εγώ ο Γιακουμάτος αυτά που λέει πάντα τα έχει τεκμηριωμένα και προκαλώ οποιονδήποτε ανοικτά εδώ μέσα. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Έχετε τέτοια νοοτροπία και τέτοια λογική μια και διαμαρτύρεστε, και γι' αυτό θα σας πω ότι μηχανικός που επί είκοσι χρόνια εργαζόταν σε μεγαλοκατασκευαστική εταιρεία, η οποία εταιρεία είχε κτίσει και τη βίλα της Εκάλης, διορίστηκε διευθύνων σύμβουλος και στέλνει επιστολή στο αφεντικό του, λέγοντας ότι ...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Θα σας την καταθέσω και θα σας κάνω και επερώτηση. Να με πείτε ψεύτη. Εγώ πάντως σας λέω ότι λέτε ψέματα. Λέει, λοιπόν, ότι ευχαριστεί για την εικοσαετή συνεργασία, κύριε μεγαλοεργολάβε, αλλά τώρα διορίστηκα διευθύνων σύμβουλος στον Ο.Ε.Κ. και θα φανώ χρησιμότερος. Και μετά από είκοσι μέρες δίνει το 80% του Ολυμπιακού Χωριού. Αυτή είναι η κατάσταση και αυτό βλέπει ο Έλληνας εργαζόμενος, ο οποίος παίρνει ψιχία όταν οι ημέτεροι στην Ελλάδα του Σημίτη στενά του περιγύρου τρώνε παντεσπάνι.

Αυτή είναι η πραγματικότητα κύριε Υπουργέ. Καταθέτω τους μισθούς του ΟΕΚ που είναι από το λογιστήριο του ΟΕΚ. Έχω καταθέσει και ερώτηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος καταθέτει για το Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, στην Ελλάδα η κοινωνική ανισότητα, διευρύνεται και διαμορφώνεται με πολύ γοργούς ρυθμούς. Και μιλάω για την Ελλάδα όχι του ΠΑΣΟΚ, για την Ελλάδα των Ελλήνων γι' αυτήν την ευλογημένη χώρα που σεις ταλαιπωρείτε. Μεταβαίνουμε ταχύτατα από την κοινωνία των 2/3 στην κοινωνία του 1/3.

Η άνιση κατανομή του πλούτου έχει λάβει πρωτόγνωρες για την Ελλάδα διαστάσεις. Το φτωχότερο 10% του πληθυσμού, δηλαδή πάνω από ένα εκατομμύριο Έλληνες, βρίσκονται σε κατάσταση απόλυτης φτώχειας και απολαμβάνουν μόνο το 2,2% του συνολικού εισοδήματος. Ενώ το πλουσιότερο 10% των Ελλήνων των ημετέρων απολαμβάνει το 26,3% του συνολικού εισοδήματος. Το κοινωνικό κράτος που σήμερα υπάρχει αδυνατεί, όπως λειτουργεί, να προστατεύσει την Ελλάδα. Η φτώχεια, η περιθωριοποίηση, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής αποτελούν τη μεγαλύτερη

απειλή της ποιότητας του πολιτισμού μας και της κοινωνικής συνοχής στην πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι, ζούμε σε μια κοινωνία κατανάλωσης. Το άγχος μας επικεντρώνεται όλο και περισσότερο -σε αυτό έχει βοηθήσει και ο big brother και τα κανάλια- στο τι θα αγοράσουμε, πόσο θα το πληρώσουμε. Το καταναλωτικό αγαθό έχει αναχθεί σε σύμβολο επιτυχίας. Αυτό μας περνάει καθημερινά. Για τον καθένα μας η επίδειξη αυτών που αποκτήσαμε από την εργασία μας, καθορίζει και τη θέση. Τώρα σε ποια εργασία... Η εργασία του μόχθου, η εργασία του Έλληνα εργαζόμενου, δεν έχει καμία σχέση με αυτούς οι οποίοι αμείβονται στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα αμείβονται οι αεριτζήδες, οι ημέτεροι και οι show men και οι show women. Η επίδειξη αυτών που αποκτήσαμε από την εργασία μας, καθορίζει και τη θέση μας στον ευρύτερο ή στενότερο κοινωνικό περίγυρο.

Το να χάσει, όμως, κανείς τη δουλειά του οδηγεί όχι μόνο στη μείωση του εισοδήματος, αλλά συχνά και στην απομόνωση και ως γιατρός σας λέω, στη μοναξιά. Έχουμε σειρά ψυχολογικών προβλημάτων στο εσωτερικό της ελληνικής οικογένειας και έχουμε και πάρα πολλές αυτοκτονίες από την ανεργία. Πάρα πολλές. Δράματα οικογενειακά συμβαίνουν, κύριε Υπουργέ!

Τα τελευταία χρόνια η ανεργία έχει φθάσει στο μεγαλύτερο δείκτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχω έναν πίνακα, κύριε Υπουργέ, όπου η Ελλάδα έχει 11,9% και μετά τις 11 Σεπτεμβρίου βλέπω ότι βαίνει προς το 12% όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συνεχώς μειούμενη και έχει φθάσει στο 8,2%. Αυτό τι δείχνει; Δείχνει μια εικόνα μαρasmus και οικονομικής παρακμής και ειδικά παρουσιάζει οικονομική παρακμή και μαρasmus η ανατολική Μακεδονία και η Θράκη μας. Πολλούς λόγους και φιλότιμες προσπάθειες του Προέδρου της Βουλής για τη Θράκη αλλά ας κοιτάξει και μέσω της Κυβέρνησης που στηρίζει ο κ. Κακλαμάνης να αυξηθεί και λίγο την εργασία. Και ειδικά εσείς κύριε Υπουργέ, στο Νομό Γρεβενών απ' όπου κατάγεστε, κοιτάξε πρώτα να διορθώσετε τα του σπιτιού σας και τα της εκλογικής σας περιφέρειας, διότι στα Γρεβενά η ανεργία πλησιάζει το 45% και οι μακροχρόνια άνεργοι είναι πάνω από 60%. Πρώτη περιοχή, η περιοχή του Υπουργού Εργασίας. Τουλάχιστον φροντίστε εκεί τους κακόμοιρους Γρεβενιώτες μια που σας στηρίζουν και σας στέλνουν στο Κοινοβούλιο. Στην Καστοριά έχουμε 40% στην Πιερία 30%, στις Σέρρες 25%.

Φίλες και φίλοι, είναι δυνατόν να μιλάμε για ανεργία, όταν στο εθνικό σχέδιο για την απασχόληση το 2000 δαπανήσαμε ένα τρισεκατομμύριο; Θα έρθει η ώρα να πούμε πού πήγαν αυτά τα χρήματα για το εθνικό σχέδιο απασχόλησης.

Το ποσοστό ανεργίας των νέων ανθρώπων μέχρι είκοσι εννέα ετών προσεγγίζει, κύριε Υπουργέ, το 25%, στις γυναίκες το 33%. Και δεν θα πω για τους μακροχρόνιους άνεργους, που είναι καταδικασμένοι σε ισόβια κάτεργα, στην πείνα. Και μη μου πείτε πως άδικα -ραμouzούρηδες, όχι ως κοινωνικά ευαίσθητοι πολίτες και πολιτικοί- δίνετε από τον οργανισμό του ΛΑΦΚΑ στους μακροχρόνιους άνεργους. Αυτά είναι ψιχία και λίγοι τα παίρνουν και οι πιο πολλοί δεν τα παίρνουν. Και δεν είναι αυτή η λύση της αντιμετώπισης της μακροχρόνιας ανεργίας, θέλει μία άλλη πολιτική.

Η καταπολέμηση της ανεργίας δεν μπορεί, κύριε Υπουργέ, να στηριχθεί σε ημίμετρα και σε αύξηση του κόστους εργασίας, αλλά πρέπει να κάνουμε μία κοσμογονία σε διαρθρωτικές αλλαγές. Δεν τολμάτε να κάνετε διαρθρωτικές αλλαγές. Χρειάζεται αναδιοργάνωση των πολιτικών εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης. Τι να ανοίξω κεφάλαιο τώρα; Να ανοίξω κεφάλαιο για τα πολιτιστικά κέντρα, όπως τα είπε ο κ. Γιαννόπουλος; Τι να πω; Για τα σκυλάδικα που εκπαιδεύουν εργαζόμενους; Και άκουσον-άκουσον, ο ΟΑΕΔ τώρα μας έβαλε και τη νέα φουρνιά συμπιεστές στριπτιζέζ. Αλλά εκεί θα κάνουμε εκπαίδευση και προγράμματα; Μέχρι εκεί φτάσατε, κύριε Υπουργέ, ο ΟΑΕΔ να βρίσκει δουλειά και σε στριπτιζέζ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όχι. Υπερβολή είναι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Δεν είναι καθόλου υπερβολή. Είναι καταγεγραμμένο και το αποδέχθηκε και ο Υπουργός δυστυχώς.

Στη σύγχρονη κοινωνία και οικονομία ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο Υπουργός τι λέει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μην τον προκαλείτε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: ...στον ΟΑΕΔ, κύριε Κεφαλογιάννη, έγινε σεμινάριο για εύρεση εργασίας σε στριπτιζέζ. Σας το καταγγέλλω από ΟΑΕΔ επίσημα κι ας αρνηθεί ο κύριος Υπουργός. Θα του φέρω και τα στοιχεία.

Στη σύγχρονη κοινωνία και οικονομία με τις νέες τεχνολογίες και την αύξηση παραγωγικότητας η μείωση των ωρών εργασίας αποτελεί αντικείμενο ευρείας συζήτησης. Πράγματι, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η Γαλλία και η Ιταλία και η ΓΣΕΕ η δική μας έχουν ένα πάγιο αίτημα για τη μείωση του ωραρίου, χωρίς μείωση αποδοχών. Ωστόσο η διαδικασία και η προϋπόθεση μείωσης του χρόνου εργασίας για τη Νέα Δημοκρατία -το ξεκαθαρίζω- είναι επιθυμητή. Ανοίγουμε το κεφάλαιο αυτό, το συζητάμε και δεν είμαστε αντίθετοι. Έχει σημασία όμως το κατά πόσο θα μπορούμε να είμαστε ωφέλιμοι, δηλαδή να υλοποιήσουμε αυτήν τη δέσμευση. Διότι αν η μείωση του χρόνου εργασίας οδηγήσει σε αύξηση της ανεργίας, τότε θα είναι δώρον άδωρον.

Κατ' αρχάς η μείωση των ωρών εργασίας από σαράντα σε τριάντα πέντε ώρες ισοδυναμεί περίπου, από μελέτες που έχουν γίνει, στο 14% της μείωσης της παραγωγικότητας. Αν αυτή η πρωτοβουλία αναληφθεί μονομερώς εκ μέρους της Ελλάδας, χωρίς να μεταβληθούν οι μισθοί, αυτό ισοδυναμεί με μείωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας κατά το ίδιο ποσοστό. Είναι προφανές ότι αυτό θα οδηγήσει σε περαιτέρω αύξηση της ανεργίας, καθώς τα ελληνικά προϊόντα θα εκποτιστούν και άλλο τόσο από την εσωτερική αγορά, όσο και από τις αγορές του εξωτερικού. Θα πρόκειται για μία εξαιρετικά δυσμενή εξέλιξη, σε μία περίοδο μάλιστα που η ελληνική οικονομία μαστιάζεται από προβλήματα ανταγωνιστικότητας, από υψηλή ανεργία και μάλιστα από υψηλότερο πληθωρισμό. Βέβαια δεν θα ετίθετο θέμα τόσης μεγάλης μείωσης της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της Ελλάδος, αν αναλαμβανόταν πρωτοβουλία μείωσης των ωρών εργασίας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι ένα θέμα που μπορούμε να το θέσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ειδικά όμως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν έχουν τη δυνατότητα μείωσης του χρόνου εργασίας, λόγω του ότι οι επιχειρήσεις αυτές είναι μικρής εντάσεως εργασίας κι ένα τέτοιο μέτρο θα διέγυρνε σε βάρος τους την ψαλίδα ανταγωνισμού με τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις, οι οποίες εύκολα μπορούν να υποκαθίστουν την εργασία με νέα τεχνικά μέσα, που δεν μπορεί η μικρομεσαία επιχείρηση.

Εδώ θα πρέπει να επισημανθεί -όλοι το γνωρίζουμε- πως στις σημερινές συνθήκες εργασίας, οι εργαζόμενοι με χαμηλή αλλά και μεσαία αντιμισθία προσφεύγουν σε μία δεύτερη απασχόληση. Είναι το δεύτερο ζητούμενο που πρέπει να προσέξουμε στη μείωση των ωρών εργασίας.

Βέβαια η Νέα Δημοκρατία, για τους λόγους που περιέγραψα, πιστεύει στην ευελιξία της αγοράς, με στόχο την ανταγωνιστικότητα απασχόληση, που περνάει μέσα όμως από έναν ειλικρινή διάλογο, μέσα από ανάπτυξη.

Η Νέα Δημοκρατία λέει «να» στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας με προϋποθέσεις και όχι μέσα από τη διέγυρνηση της φτώχειας και της ανακατανομής της ανεργίας.

Η Νέα Δημοκρατία λέει «να» στη μείωση του χρόνου εργασίας. Πρέπει να δεχθούμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για έναν καλόπιστο διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους. Η εφαρμογή του πρέπει να γίνει σταδιακά -εδώ διαφωνούμε με την πρόταση του Συνασπισμού που λέει «γενικευμένη, εδώ και τώρα»- από κλάδους που είναι κερδοφόροι και ειδικότερα από κλάδους τεχνολογικής εντάσεως. Αν οι κοινωνικοί εταίροι συμφωνούσαν σ' ένα χρονοδιάγραμμα σταδιακής μείωσης των ωρών εργασίας παράλληλα μ' ένα χρονοδιάγραμμα θεσμικών μεταβολών στην αγορά εργασίας, τότε ίσως να υπήρχε μια ρεαλιστική δυνατότητα συμφωνίας και σήμερα. Σε αντίθεση περίπτωση, η μείωση των ωρών εργασίας, παρ' ότι επιθυμητή, δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί παρά μόνο με ένα μεγάλο οικονομικό και κοινωνικό κόστος. Αυτής της Κυβέρνη-

σης όμως δεν της περισσεύουν λεφτά για κοινωνική πολιτική, να πληρώσει το κοινωνικό κόστος.

Η Νέα Δημοκρατία δεν θα ενθαρρύνει τουλάχιστον για τον παρόντα χρόνο με αυτήν τη σπάταλη Κυβέρνηση την υιοθέτηση καθολικής και γενικευμένης εφαρμογής του μέτρου της μείωσης του ωραρίου εργασίας. Διότι με το ίδιο καθεστώς του ωραρίου λειτουργούν επιχειρήσεις ποικίλης οικονομικής αντοχής και δραστηριότητας, όπου οι συνθήκες είτε σε επιχειρησιακό επίπεδο είτε κατά κλάδους, δικαιολογούν και ευνοούν μια περαιτέρω σμίκρυνση του ωραρίου εργασίας. Αυτό κάλλιστα θα μπορούσε να επιτευχθεί με τη διαδικασία συλλογικών διαπραγματεύσεων και την κατάληξή τους σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Η Νέα Δημοκρατία, παρ' ότι θεωρεί θετική την πρόταση του Συνασπισμού –τη βλέπει με μεγάλη συμπάθεια και πραγματικά συμβαδίζει με τη φιλοσοφία της– δεν μπορεί να δεχθεί τη γενικευμένη, εδώ και τώρα εφαρμογή του τριανταπεντάωρου και σ' αυτήν την παρούσα πρόταση του Συνασπισμού ψηφίζουμε «λευκό» και επιφυλασσόμεθα ότι αν οι προϋποθέσεις, που έθεσα ανωτέρω, μπορούσαν να υλοποιηθούν –αυτή η Κυβέρνηση είναι αδιανόητο να τις εφαρμόσει– τότε θα μπορούσαμε να μιλάμε για ένα τριανταπεντάωρο με ειδικούς όρους και προϋποθέσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τσιόγκας, ειδικός αγορητής του Κ.Κ.Ε., έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και για το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα η μείωση των ωρών εργασίας των εργαζομένων ήταν και είναι ένα βασικό αίτημα, το οποίο διεκδικούσαμε με κάθε τρόπο. Αρκεί να θυμηθούμε τους σκληρούς μακροχρόνιους αγώνες των οικοδόμων, αλλά και άλλων επαγγελματικών κλάδων για την καθιέρωση του επτάωρου, πενθήμερου, τριανταπεντάωρου στους κλάδους που αυτοί πέτυχαν με σκληρούς αγώνες, πολλές φορές αιματηρούς.

Τα ίδια βεβαίως μπορούμε να ισχυρισθούμε και να πούμε ότι έχουν σχέση σήμερα και με την εντατικοποίηση που επιχειρείται από την πλευρά των εργοδοτών και για την οποία αυξάνεται η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το τριανταπεντάωρο είναι ένα ώριμο αίτημα των εργαζομένων γιατί μπορεί να συμβάλει στη μείωση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, στη μείωση του κλεμμένου ιδρώτα των εργαζομένων. Σήμερα είναι αναγκαίο αυτό, γιατί με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, με την επιστημονικοτεχνική επανάσταση στην οποία έχει συμβάλει τα μέγιστα η εργατική τάξη με τα παιδιά της, μπορούμε να πούμε ότι έχει πολλαπλασιαστεί ο παραγόμενος πλούτος τον οποίον καρπώνονται οι καπιταλιστές.

Από το Σικάγο και μετά, κυρίως στον προηγούμενο αιώνα, κατακτήσαμε με σκληρούς αγώνες το οκτάωρο και επτάωρο, πόσο μάλλον τώρα που αυξήθηκε και πολλαπλασιάστηκε –μπορούμε με σιγουριά να πούμε– η παραγωγικότητα. Είναι αναγκαίο σήμερα να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος, όχι γιατί θα λύσει το πρόβλημα της ανεργίας, μιας και η ανεργία αναπαράγεται από το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Η ανεργία μπορεί να εξλειφθεί μόνο σ' ένα άλλο κοινωνικό σύστημα, στο σοσιαλισμό.

Η πρόταση που συζητάμε σήμερα είναι μια πρόταση η οποία έτσι όπως διατυπώνεται, έτσι όπως έρχεται στη Βουλή, διασπά τους εργαζόμενους σε τρεις κατηγορίες, αποδυναμώνοντας τη θέση των εργαζομένων και την ανάγκη για ενιαία πάλη, για συντονισμένο αγώνα για την εφαρμογή του τριανταπεντάωρου.

Το λέμε αυτό γιατί πιστεύουμε ότι οι νομοθετικές ρυθμίσεις κατά την άποψή μας έρχονται κάτω από την ανάπτυξη των αγώνων της εργατικής τάξης, γιατί στην εκμεταλλευτική ταξική κοινωνία που ζούμε το πρόβλημα αυτό είναι πρώτα απ' όλα ζήτημα συσχετισμού δυνάμεων, είναι ζήτημα ταξικής πάλης και πιστεύουμε ότι αργά ή γρήγορα η εργατική τάξη θα επιβάλει το τριανταπεντάωρο, ανεβάζοντας τους αγώνες, αλλάζοντας τους συσχετισμούς δυνάμεων στο συνδικαλιστικό κίνημα υπέρ των συνεπών ταξικών δυνάμεων, αλλά και στο πολιτικό επίπεδο

υπέρ του Κ.Κ.Ε.

Στην πρόταση γίνεται λόγος για τη σταδιακή εφαρμογή του τριανταπεντάωρου σε τρία χρόνια. Αυτή όμως η πρόταση, έτσι όπως διατυπώνεται, δέχεται την άποψη των βιομηχάνων ότι δεν μπορούν παντού να εφαρμόσουν το τριανταπεντάωρο. Δέχεται την πρόταση των βιομηχάνων ότι με το τριανταπεντάωρο οι βιομήχανοι θα έχουν μεγαλύτερο κόστος, άρα λοιπόν, όπως το απαιτούν, θέλουν μεγαλύτερα προνόμια. Έτσι, λοιπόν, στην πρόταση του Συνασπισμού ο ίδιος ο Συνασπισμός ζητάει να δοθούν στους βιομήχανους που θα εφαρμόσουν το τριανταπεντάωρο κίνητρα. Και βεβαίως δεν γίνεται καθόλου λόγος για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Ίσως γιατί και σ' αυτό το θέμα ο Συνασπισμός ταυτίζεται με την Κυβέρνηση και τους βιομήχανους, οι οποίοι επιδιώκουν την κατάργηση των βαριών και ανθυγιεινών επαγγελμάτων με τα αντιασφαλιστικά μέτρα της Κυβέρνησης, τα οποία έφερε την άνοιξη η Κυβέρνηση στη δημοσιότητα με την ανακοίνωση των μέτρων από τον κ. Γιαννίτση στις 19 του Απριλίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Ο Συνασπισμός ισχυρίζεται ότι θα δημιουργηθούν εκατόν τριάντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και θα σωθούν άλλες πενήντα χιλιάδες. Εδώ θέλουμε να πούμε ότι για να δημιουργηθούν κάποιες νέες θέσεις εργασίας, αλλά και να σωθούν κάποιες άλλες, παράλληλα με τη μείωση των ωρών εργασίας, να μην εντατικοποιηθεί η εργασία, ώστε να καλυφθεί η παραγωγή του καπιταλιστή, του βιομήχανου με την αύξηση της παραγωγικότητας και άλλες αναδιαρθρώσεις, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση στη δεύτερη στήλη στην πρώτη σελίδα.

Ακόμη και αυτό το τριανταπεντάωρο που ζητάει ο Συνασπισμός, καλύπτει τους μισούς εργαζόμενους σε όλη τη χώρα, γιατί, ενώ όπως λέει ενδιαφέρεται για τις σταθερές σχέσεις εργασίας και ζητάει να καταργηθούν τα άρθρα 2 και 3 του ν. 2639/98 για τη μερική απασχόληση, στην ίδια πρόταση ζητάει να επιτραπεί ποσοστό μερικής απασχόλησης σε όλους τους χώρους εργασίας 10% επί των εργαζομένων, άρθρο 6 της εισηγητικής έκθεσης.

Και βέβαια ο Συνασπισμός δεν ζητά την κατάργηση του άρθρου 4 –αναρρωτιόμαστε γιατί δεν γίνεται αυτό– όπως ζητάει την κατάργηση των άρθρων 2 και 3 του ίδιου νόμου, του 2639/98, που καλύπτει νομικά τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, τα οποία και η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ και η Αυτόνομη Παρέμβαση στη ΓΣΕΕ έχουν συμφωνήσει στο λεγόμενο κοινωνικό διάλογο με την Κυβέρνηση και τους βιομήχανους στο όνομα δήθεν της αντιμετώπισης της ανεργίας. Και στη συνέχεια και οι τρεις μαζί το έκαναν απόφαση της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Αυτή ακριβώς τη συμφωνία κάλυψε νομικά η Κυβέρνηση με το άρθρο 4 του ν. 2639/98 σε επτά νομούς της χώρας, όπου ισχύουν και εφαρμόζονται τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, όπου σ' αυτούς τους επτά νομούς της χώρας εργάζεται πάνω από το 50% των εργαζομένων της χώρας και φυσικά γι' αυτούς τους εργαζόμενους κανένα τριανταπεντάωρο δεν μπορεί να εφαρμοστεί, αφού γι' αυτούς καταργούνται οι κλαδικές συμβάσεις, μειώνονται οι μισθοί και τα μεροκάματα, επιβάλλεται στους εργαζόμενους να δουλεύουν όσο και όπως θέλουν τα αφεντικά ανεξάρτητα ότι με τους αγώνες των εργαζομένων και του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος αυτή η αντεργατική συμφωνία της ΠΑΣΚΕ, της ΔΑΚΕ και της Αυτόνομης Παρέμβασης με την Κυβέρνηση και τους βιομήχανους δεν προχωράει στην πράξη και στη ζωή.

Είναι φανερό ότι η πρόταση του Συνασπισμού δεν αφορά ούτε το 50% των εργαζομένων. Για όλους τους παραπάνω λόγους δεν συμφωνούμε με την πρόταση.

Και βέβαια θέλουμε να πούμε ότι το ΚΚΕ και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα παλεύουμε για τη μείωση των ωρών εργασίας στο τριανταπεντάωρο, πενθήμερο, επτάωρο με αύξηση των αποδοχών των εργαζομένων, με πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και ταυτόχρονα επίσης με αντίστοιχη μείωση σε τριάντα ώρες την εβδομάδα στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Αυτό το τριανταπεντάωρο θέλουν οι εργαζόμενοι και γι' αυτό παλεύουμε.

Βεβαίως οι βιομήχανοι θέλουν άλλο τριανταπεντάωρο. Για παράδειγμα, τριανταπεντάωρο με μείωση των αποδοχών, όπως έγινε στη Γερμανία. Τριανταπεντάωρο, λένε οι βιομήχανοι, αλλά όχι να βάζουν και έξι ένοσημα την εβδομάδα, πέντε ένοσημα την εβδομάδα. Τριανταπεντάωρο, αλλά όχι όμως πενθήμερο και επτάωρο. Όποτε θέλουν αυτοί, όσο θέλουν αυτοί, όπως για παράδειγμα το εφαρμόζει ο κ. Αγγελόπουλος στη «Χαλυβουργική», με π.χ. τρία δωδεκάωρα την εβδομάδα, δηλαδή τριάντα έξι ώρες, ώστε να μην ξέρι ο εργάτης πότε θα πάει στη δουλειά, πότε θα σχολάσει και βέβαια να μην μπορεί να καθορίσει τη ζωή του, ακόμη και τα Σαββατοκύριακα και όπως το θέλουν αυτοί, νύχτα μέρα.

Πρέπει να πούμε το εξής: Ότι υπήρξαν συμφωνίες διμερείς ανάμεσα σε εργαζόμενους και εργοδότες με τριετές ή πενταετές πάγωμα των αυξήσεων. Το λέμε αυτό, γιατί γίνεται πρόταση για τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση των αποδοχών. Τι σημαίνει «χωρίς μείωση των αποδοχών»; Δηλαδή για μια πενταετία να μην παίρνουν αύξηση; Αυτά έχουν γίνει σε εργασιακούς χώρους.

Αυτά και πολλά άλλα είναι μέσα στο τριανταπεντάωρο των βιομηχάνων και όσων δεν ξεκαθαρίζουν τη θέση τους για το τι τριανταπεντάωρο θέλουν. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν πολύ καλά ότι για να κερδίσουν, χρειάζονται αγώνες, ότι θα είναι το τριανταπεντάωρο αποτέλεσμα ταξικής πάλης και όχι κοινωνικών διαλόγων, που ζητάει ο Συνασπισμός, με την Κυβέρνηση και τους βιομηχάνους.

Αυτό το αίτημα εμείς θα το διεκδικούσαμε ακόμη και αν δεν υπήρχε το πρόβλημα της ανεργίας, ακόμη και αν δεν υπήρχε ανεργία. Γιατί; Γιατί θέλουμε να αυξηθεί ο ελεύθερος χρόνος των εργαζομένων. Για όσους, λοιπόν, θέλουν να παλέψουν γι' αυτό το αίτημα, υπάρχουν οι ταξικές συνδικαλιστικές που αγωνίζονται για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ας πορευτούν μαζί.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, αποφασιστικά δίνουμε τη μάχη ενάντια στις ελαστικές μορφές απασχόλησης, παλεύουμε για τη μείωση του εργάσιμου χρόνου, για την κατάκτηση αυτού του δικαίου και ώριμου αιτήματος, του τριανταπεντάωρου, του πενθήμερου, του επτάωρου με αύξηση των αποδοχών και με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και επίσης για το τριαντάωρο για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, όπως είπα και πριν.

Βεβαίως, οι βιομήχανοι, οι καπιταλιστές γενικότερα και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι πολεμούν ενάντια στη γενικευμένη εφαρμογή του τριανταπεντάωρου με επτάωρη ημερήσια απασχόληση. Η Κυβέρνηση όχι μόνο αρνείται επίμονα να ικανοποιήσει αυτό το δικαίο αίτημα της εργατικής τάξης, αλλά προσηλωμένη στην υπεράσπιση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου, έχει εξαπολύσει επίθεση στις εργασιακές κατακτήσεις, στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Και βέβαια πρέπει να πούμε ότι σ' αυτήν την κατεύθυνση και η πλειοψηφία της διοίκησης της ΓΣΕΕ μιλά για ένα τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση των αποδοχών. Αρνούνται όμως τη γενικευμένη εφαρμογή του τριανταπεντάωρου, του πενθήμερου, του επτάωρου και θεωρούν θετική εξέλιξη την καθιέρωση του τριανταπεντάωρου έτσι όπως έγινε στη Γαλλία.

Στην προκειμένη περίπτωση η καθιέρωση και η κατοχύρωση του τριανταπεντάωρου χωρίς την επίλυση αυτού του προβλήματος, δηλαδή επτά ώρες την ημέρα, πέντε ημέρες την εβδομάδα, όχι δεν σημαίνει μείωση του χρόνου εργασίας, αλλά είναι και εις βάρος των εργαζομένων, γιατί οι εργοδότες μπορούν να το χρησιμοποιήσουν κατά το δοκούν. Συνεπώς είναι σε βάρος των εργαζομένων.

Χωρίς, λοιπόν, την κατοχύρωση του πενθήμερου και του επτάωρου οι ημέρες και οι ώρες εργασίας μέσα από τη λεγόμενη διευθέτηση που νομοθέτησε η Κυβέρνηση με τον ν. 2874/2000, θα αυξομειώνονται και θα έχουμε εντεκάωρα, δωδεκάωρα χωρίς υπερωριακή αμοιβή όπως προβλέπει ο ν. 2874.

Στο όνομα επίσης του τριανταπεντάωρου, που δεν θα έχει πενθήμερο και επτάωρο, οι εργοδότες μπορούν να εξαναγκάζουν τους εργαζόμενους να εργάζονται Σαββατοκύριακα, αργίες, νύχτα-μέρα. Οι συνέπειες στην εργατική οικογένεια θα είναι πολλαπλές σε βάρος της οικογενειακής και κοινωνικής

ζωής, σε βάρος του ελεύθερου χρόνου, σε βάρος της συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης των εργαζομένων και των οικογενειών τους.

Η κατάργηση του σταθερού και ημερήσιου χρόνου εργασίας σημαίνει κατάργηση και του ημερομισθίου. Είναι γνωστά βεβαίως σε όλους μας η γενίκευση του ωρομισθίου, η γενίκευση των συμβάσεων έργου, η γενίκευση της μερικής απασχόλησης, τα δύωρα, τα τριώρα, η γενίκευση των συμβάσεων, δίμηνα, τρίμηνα, εξάμηνα. Αυτά συνοδεύονται με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, με την καταπάτηση και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πάλη των εργατών του Σικάγου και της παγκόσμιας εργατικής τάξης για οκτώ ώρες δουλειά, οκτώ ώρες ανάπαυση, οκτώ ώρες ψυχαγωγία, δίνει το πραγματικό νόημα της διεκδίκησης σήμερα για το τριανταπεντάωρο. Όσοι, λοιπόν, χαρακτηρίζουν την καθιέρωση του τριανταπεντάωρου στη Γαλλία ως θετική εξέλιξη θεωρούμε ότι δεν συμβάλλουν στην ικανοποίηση ενός πραγματικού, εργατικού τριανταπεντάωρου. Η εξέλιξη του τριανταπεντάωρου στη Γαλλία εξυπηρετεί εργοδότες και καπιταλιστές και πιστεύουμε –και σας είναι γνωστό αυτό– ότι γίνεται μέσα στη συνολική ετήσια διευθέτηση του χρόνου εργασίας στις χίλιες εξακόσιες ώρες. Οι επιπτώσεις, λοιπόν, –έτσι όπως εφαρμόστηκε το τριανταπεντάωρο στη Γαλλία– είναι αρνητικές για τους εργαζόμενους. Γιατί; Ο σταθερός ημερήσιος χρόνος εργασίας, το επτάωρο μετατρέπεται σε ενδεκάωρο, δεν υπάρχει πενθήμερο, δουλεύουν τρεις, τέσσερις μέρες ή και περισσότερες. Αυξήθηκε –μάλια για τη Γαλλία– με βάση τα στοιχεία η εργασία τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες. Διευρύνθηκε η μερική απασχόληση και κτυπήθηκε η πλήρης απασχόληση. Η συντριπτική πλειοψηφία των θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν είναι θέσεις μερικής και προσωρινής απασχόλησης. Καταστρατηγήθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις και σε πολλές επιχειρήσεις πάγωσαν ή μειώθηκαν οι μισθοί. Και βεβαίως αυξήθηκε η εντατικοποίηση της εργασίας, που είναι σε βάρος των εργαζομένων.

Και στη χώρα μας η πιλοτική εφαρμογή του τριανταπεντάωρου, έτσι όπως έγινε στις τράπεζες, αποδείχθηκε ότι είναι σε βάρος των εργαζομένων. Το τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση των αποδοχών σημαίνει υιοθέτηση της θέσης των εργοδοτών και της Κυβέρνησης για την καθήλωση των αποδοχών. Σημαίνει στην ουσία άρνηση των αυξήσεων που διεκδικούν οι εργαζόμενοι κάθε χρόνο, υπονόμευση της πάλης των εργαζομένων για διεύρυνση των δικαιωμάτων των ιδίων και των οικογενειών τους.

Πρέπει να πούμε ότι έτσι με αυτό το τριανταπεντάωρο σπηρίζεται η λιτότητα, διαιωνίζεται η φτώχεια και βεβαίως πρέπει να πούμε ότι στη χώρα μας από αυτά έχουμε. Έχουμε δηλαδή 25% κάτω από το όριο φτώχειας στον πληθυσμό της χώρας μας.

Πιστεύουμε ότι το τριανταπεντάωρο δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας γιατί θεωρούμε ότι η ανεργία είναι σύμφορο πρόβλημα του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Και βέβαια πρέπει να πούμε ότι όσοι υποστηρίζουν ένα τέτοιο τριανταπεντάωρο παίζουν με την αγωνία των ανέργων, καλύπτουν τις πραγματικές αιτίες της ανεργίας που γεννά το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

Βεβαίως όταν μιλούν για νέες θέσεις εργασίες εννοούν θέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης, προσωρινής απασχόλησης, αύξηση της στρατιάς των απασχολήσιμων, μοίρασμα της ανεργίας σε δύο και τρία άτομα, εξάπλωση της φτώχειας ακόμα περισσότερο. Και βέβαια πρέπει να πούμε ότι κλείνουν τα μάτια τους μπροστά στην άθλια κατάσταση που υπάρχει στους χώρους εργασίας, στην ωμή παραβίαση του οκτάωρου, στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στις ομαδικές απολύσεις, στην ανασφάλιστη εργασία.

Τα στοιχεία μας λένε ότι το 40% των εργαζομένων σήμερα είναι ανασφάλιστοι και βέβαια αυτοί δεν είναι οι οικονομικοί μετανάστες, οι αλλοδαποί, αλλά η πλειοψηφία τους είναι Έλληνες.

Επίσης θα πρέπει να πούμε ότι ένας στους δύο εργαζόμενους δεν έχει αποδοχές με βάση τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, οι οποίες τσαλαπατιούνται, καταστρατηγούνται,

παραβιάζονται από την εργοδοσία.

Πρέπει να πούμε επίσης ότι οι ίδιοι αυτοί στήριξαν τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, γνωρίζοντας καλά ότι οι μηχανισμοί αυτοί των τοπικών συμφωνιών απασχόλησης που εφαρμόστηκαν σε επτά νομούς της χώρας μας έχουν τορπιλίσει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, την πλήρη απασχόληση, τα πλήρη δικαιώματα των εργαζομένων και έχουν αυξήσει από την άλλη πλευρά την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Το κόμμα μας, αγαπητοί συνάδελφοι, αγωνίζεται για τη μείωση του σταθερού ημερήσιου και εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας, υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζομένων. Η τεχνολογική εξέλιξη, η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας έχουν καταστήσει υπερώριμο το αίτημα της μείωσης του εργάσιμου χρόνου, τη γενικευμένη εφαρμογή του επτάωρου, πενθήμερου, τριανταπεντάωρου με αύξηση των μισθών και του μεροκάματου με τη διεύρυνση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Αυτήν την πρόταση έχει καταθέσει το Κ.Κ.Ε. στην εργατική τάξη. Καλεί τους εργαζόμενους να την αγκαλιάσουν, να τη διεκδικήσουν με καλά οργανωμένους ταξικούς αγώνες. Η εργατική τάξη έχει καθήκον να παλέψει για τη βελτίωση των όρων πώλησης της εργατικής της δύναμης, τη μείωση του βαθμού της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, τη διεκδίκηση του δικαιώματος της πλήρους και σταθερής εργασίας, τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, την άμεση και ουσιαστική προστασία των ανέργων, τη δωρεάν δημόσια υγεία, παιδεία, πρόνοια, τη δημόσια δωρεάν και καθολική κοινωνική ασφάλιση που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας και των άλλων οξυμμένων εργατικών λαϊκών προβλημάτων θέτουν επιτακτικά την αναγκαιότητα σήμερα της λαϊκής εξουσίας, της σχεδιασμένης λαϊκής οικονομίας που θα στηρίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας.

Σε αυτήν την κατεύθυνση το κόμμα μας καλεί την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα για τη συγκρότηση ενός λαϊκού μετώπου που βεβαίως αποτελεί υπόθεση πρώτα απ' όλα δική τους, για να ανοίξει ο δρόμος στις εξελίξεις που θα είναι υπέρ των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω εκ προοιμίου να ξεκαθαρίσω ένα θέμα έντονο και επίκαιρο για το Κοινοβούλιο. Καμία πρόταση νόμου δεν έγινε ποτέ δεκτή από την εμπειρία μου, κύριε Υπουργέ τόσο από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας όσο και από τις κυβερνήσεις του δικού μου κόμματος, του ΠΑΣΟΚ. Είναι και αυτό ένα φαινόμενο του Κοινοβουλίου.

Δεύτερο στοιχείο. Προκαλείται τρόπον τινά το πνεύμα και όχι μόνο το γράμμα του Συντάγματος που αναγνωρίζει το δικαίωμα προτάσεων νόμου, εκτός από τα σχέδια νόμου των κυβερνήσεων και στους Βουλευτές και στα κόμματα και σε συλλογικά όργανα Βουλευτών.

Ένα τρίτο στοιχείο. Πώς θα φωτίζεται το συζητούμενο θέμα, το προβαλλόμενο θέμα, σφαιρικά και πώς μέσα απ' αυτήν τη συλλογική προβολή θα επιλέγονται οι καλύτερες δυνατές συνθέσεις;

Για όλους αυτούς τους λόγους θέλω να δηλώσω εκ προοιμίου ότι ψηφίζω την πρόταση του Συνασπισμού για το τριανταπεντάωρο. Είναι ένα πρόβλημα δύσκολο. Πώς θα συνδυάσουμε την οικονομική εξέλιξη με τη μείωση των ωρών εργασίας; Επιτρέψτε μου να σας πω από την εμπειρία μου στις Ένοπλες Δυνάμεις τι συνέβαινε. Έλεγαν π.χ. ότι σήμερα έχουμε όλη την ημέρα προετοιμασία, για την παρέλαση. Έπαιρνα το λόγο μου στην άκρη και τους έλεγα: Αν πιάσουμε την κορυφή της απόδοσης, μία ώρα χρειαστεί, δύο ώρες χρειαστούν, μετά αν είναι λιγότερες από το εξάωρο το πρωινό θα πάμε να παίξουμε ποδόσφαιρο. Αλλά προσέξτε καλά να μη με εκθέσετε. Σε μία ώρα οι στρατιώτες έδιναν το μέγιστο της προσπάθειας και η εικόνα ήταν άριστη. Αυτό το εφάρμοσα σε όλη μου τη στρατιωτική

ζωή. Όσο περισσότερο μεριμνάς για τον άνθρωπο τόσο περισσότερο τον αξιοποιείς και τόσο περισσότερο τον εντάσσεις ομαλά και οργανικά στο κοινωνικό σύνολο. Παίρνει τη διάστασή του το σύστημα. Να είναι ανθρωποκεντρικό, γιατί η δημοκρατία χωρίς αυτήν την ανθρωπολογική και όχι μόνο ανθρωποκεντρική διάσταση λειτουργεί με δυσλειτουργίες κλπ.

Εμείς οι Έλληνες έχουμε μια πλούσια ιστορία που πρέπει να γνωρίζουμε και πρέπει η ιστορία μας και ο πολιτισμός μας όπως αυτός καταγράφηκε στην πολύπαθη και πολυαίμακτη εθνική μας πορεία να στηρίζουν την αυτογνωσία μας και αυτή είναι μια εθνική ενδυνάμωση. Όχι εθνικιστικοί εγωισμοί και υπερφιαλές ή ομφαλικές κομπορρημοσύνες, αλλά μια συνειδητή αντίληψη πατριωτισμού που να πηγάει μέσα από την ταπεινοφροσύνη ότι και οι άλλες χώρες έχουν πολιτισμούς για τους οποίους μπορεί να είναι περήφανες. Πάντων χρημάτων εστί ο άνθρωπος έλεγαν τον 5ο π.Χ. αιώνα ο Πρωταγόρας, ο Ιππίας, οι σοφιστές. Όταν, λοιπόν, δίνουμε αυτήν τη διάσταση στον άνθρωπο σήμερα που μεσουραίνει η δημοκρατία στη χώρα μας για την οποία πρέπει να είμαστε υπερήφανοι όλοι μας, αντιλαμβάνεστε πόσο πρακτική αξία και επιταγή προσλαμβάνει η αρχαία ρήση.

Εάν δεν ήταν παρών –και με μειώνει, κύριοι συνάδελφοι, αυτό που θα πω, γιατί η συνειδηση δεν μπορεί να μπει μέσα σε συμπληγάδες συναισθηματισμού– ο συγκεκριμένος Υπουργός θα ήμουν σκληρότερος στην ομιλία μου σήμερα. Θα έλεγα με βάση το κείμενο όχι προκλήσεις στο λαό. Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας παρακαλέσω να προσέξετε ένα κείμενο που μοίρασε στο Κοινοβούλιο και κατέθεσε από Βήματος Βουλής ο κ. Γιακουμάτος, ως εισηγητής. Δεν θέτω σε αμφισβήτηση την εντιμότητα σας και την καλή σας πίστη, κύριε συνάδελφε, αλλά δεν θέλω από την άλλη μεριά να δεχθώ ότι στο κόμμα μου γίνονται τέτοιοι διαχωρισμοί, τέτοιες ανισότητες. Δεν μπορεί ο κλητήρας φερ' ειπείν στο δημόσιο με τον κλητήρα σε ένα δημόσιο οργανισμό να έχουν διαφορά 100% στις αμοιβές. Δεν το πιστεύω, κύριε Υπουργέ, και μάλιστα δεν ευθύνεστε εσείς γι' αυτό. Είμαι σίγουρος ότι θα δείτε με την ευαισθησία που σας διακρίνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αυτό θέλω να πιστεύω ότι δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Θα λυπόμουν πολύ για την κατάσταση του κόμματός μου και της Κυβέρνησης αν αυτά ανταποκρίνονταν στην αλήθεια.

Δημοσιογράφος 30 εκατομμύρια, γιατρός 30 εκατομμύρια, ο γιατρός του ΙΚΑ 3.700, ο δημοσιογράφος ο απροστάτευτος 3.700. Προκαλείται η δημοκρατία, προκαλείται η σοσιαλιστική μας συνείδηση.

Το μοντέλο των εργασιακών σχέσεων γενικά πιστεύω ότι αποδίδεται καρποφόρα στο κοινωνικό σύνολο, στους κοινωνικούς εταίρους όταν συνδυάζει τους δύο βασικούς παράγοντες, τη μέριμνα για την απόδοση της δουλειάς, αλλά και την ισότιμη μέριμνα για τον εργαζόμενο. Και είναι βασικό στοιχείο σε μια ζωή καταναλωτικών ρυθμών και λιγγυ που προκαλούν, για τον εργαζόμενο η εξασφάλιση ελεύθερου χρόνου. Του δίνει άνεση την ψυχική, που είναι βασικός παράγοντας για την απόδοσή του την επομένη. Του εξασφαλίζει χρόνο για την προσωπική του προαγωγή, την πνευματική του, την ψυχαγωγική του κλπ. Του εξασφαλίζει άνεση για τη μέριμνα της οικογένειάς του.

Είναι πολλαπλές οι συνέπειες, ψυχικές, πνευματικές, σωματικές για τον εργαζόμενο η μείωση του χρόνου εργασίας. Σε μια ζωή μάλιστα που συμπιέζεται μέσα στο καταναλωτικό άγχος, όπως την έχουμε καταντήσει, η εξασφάλιση ελεύθερου χρόνου στον εργαζόμενο είναι ο πρώτος παράγοντας απόδοσης.

Πρέπει, λοιπόν, στο μοντέλο που θα συνδυάσει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κοινωνικών εταίρων και θα τους αναγάγει στους υψηλότερους συνδυασμούς των συντελεστών παραγωγής, να επιδιώκονται με ρυθμίσεις καθημερινές μέσα από την κοινωνική αντίληψη ότι χειριζόμαστε ανθρώπους κι ότι ο άνθρωπος πράγματι είναι πάντων χρημάτων ανώτερος.

Η πρόταση του Συνασπισμού είναι επιμερισματομένη. Αναφέρει συγκεκριμένα στοιχεία, με βάση ότι αυτή η ανησυχία που προκαλεί μια γενικευμένη ρύθμιση και υιοθέτηση του τριαντα-

πεντάωρου εβδομαδιαίως, δεν ανταποκρίνεται στα πράγματα. Η γενική εμπειρία αποδεικνύει –και το πιστοποιώ από την εμπειρία μου στις Ένοπλες Δυνάμεις που το εφάρμοσα– ότι οι αποδόσεις ήταν καταπληκτικές.

Η ανησυχία ότι συνδυάζοντας κάποια πράγματα θα δυσχεράνουμε την ανάπτυξη, θα μειώσουμε τον ανταγωνισμό κλπ., νομίζω αντίθετα ότι θα μπορέσουν να αποδώσουν και χρονικά και διαδοχικά να εφαρμοστεί ένα σύστημα, με το οποίο να πάμε στις τριάντα πέντε ώρες.

Η αντίληψη η δική μου είναι ότι μπορούμε ασφαλώς και με τις συντρέχουσες επιφυλάξεις, που ακολουθούν την πρόταση, να κλιμακωθεί χρονικά και με συνδυασμούς προϋποθέσεων και με τη βούληση που πρέπει να εξασφαλιστεί να εφαρμόσουμε έστω και μερικώς, έστω και διαδοχικά το τριανταπεντάωρο εβδομαδιαίως.

Πιστεύω αντιθέτως κι εγώ ότι τα αποτελέσματα θα είναι θετικότερα υπέρ της απασχόλησης, υπέρ των εργαζομένων, υπέρ της αναπτύξεως και κατά της ανεργίας.

Με τις θέσεις αυτές και με την παράκληση η Κυβέρνηση να ερεθιστεί πρώτον από τη δική της βούληση –και πιστεύω ότι έχει αυτήν την ευαισθησία, δεν μιλώ για τον κύριο Υπουργό, που δεν έχω καμία αμφιβολία γι' αυτό– μέσα στην οικονομική πραγματικότητα, όπως διαμορφώνεται, και τον παράγοντα «ανταγωνισμό» στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε το πρώτο βήμα με ορισμένες προϋποθέσεις για την αφετηρία υιοθέτησης σε λίγο χρόνο των τριάντα πέντε ωρών εργασίας.

Για τους λόγους που ανέπτυξα ψηφίζω την πρόταση νόμου του Συνασπισμού.

Ευχαριστώ.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Θέλετε τώρα να μιλήσετε, κύριε Κουβέλη; Δύο συνάδελφοι είναι εγγεγραμμένοι, αλλά αν θέλετε έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα και παίρνω το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στο σημείο αυτό προκειμένου να έχει ο κύριος Υπουργός Εργασίας δεδομένη την παρατήρηση, κριτική και αιτίασή μας αναφορικά με εκείνο το οποίο διατυπώνεται συστηματικά εδώ και πάρα πολλούς μήνες, περισσότερο θα έλεγα από χρόνο, από την Κυβέρνηση: Ότι δηλαδή η πρότασή σας έχει εξαιρετικά θετικά στοιχεία, αλλά εμείς, ως Κυβέρνηση, είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε τα ζητήματα, να συνυπολογίσουμε το σύνολο των παραμέτρων και των μεγεθών και να φέρουμε μία ολοκληρωμένη πρόταση στη Βουλή των Ελλήνων, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την κατ' αρχήν θετική πρόταση για την καθιέρωση των τριάντα πέντε ωρών εργασίας, προφανώς όχι μόνο του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, αλλά πρόταση και των ίδιων των εργαζομένων.

Έχει παρέλθει όμως, κυρία Πρόεδρε, όχι μόνον ικανός, αλλά πάρα πολύς χρόνος από τότε που ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου έχει καταθέσει τη συζητούμενη πρόταση νόμου. Είμαι βέβαιος ότι γνωρίζει ο Υπουργός Εργασίας ότι η πρόταση νόμου έχει κατατεθεί από την προηγούμενη περίοδο, όταν άλλη ήταν η Κυβέρνηση και επανήλθε τον Ιούλιο του 2000 με παρούσα τη σημερινή Κυβέρνηση. Καμία πρωτοβουλία, καμία κινητικότητα, κανένας ουσιαστικός διάλογος όχι μόνο με τις πολιτικές δυνάμεις, αλλά με τους ίδιους τους εργαζομένους αναφορικά με την αντιμετώπιση αυτής της εξαιρετικά χρήσιμης πρότασης, όπως εμείς πιστεύουμε, για την αντιμετώπιση ζητημάτων που αφορούν αφ' ενός μεν στις εργασιακές σχέσεις αφ' ετέρου στην αντιμετώπιση του δραματικού μεγέθους της ανεργίας, κύριε Υπουργέ.

Η πρότασή μας, κυρία Πρόεδρε, δέχεται επίθεση από δύο πλευρές: Η μία είναι αυτή της Κυβέρνησης, έστω κι αν δεν προσδιορίζεται με επιθετικό λόγο, ότι «θα δούμε το ζήτημα» και η άλλη είναι εκείνη που ακούσατε λίγο πριν ότι όταν έρθει ο σοσιαλισμός θα αντιμετωπίσει τα συνολικά ζητήματα της ανεργίας και ότι αυτή η πρόταση από την ώρα που στερείται καθολικότητας στη ρύθμισή της ουσιαστικά αντιστρατεύεται τα δικαιώματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Είναι τόσο απλουστευτικός και αναπόδεικτος αυτός ο πολιτικός λόγος ώστε νομίζω ότι παρέλκει κάθε αναφορά σ' αυτήν την επιχειρηματολογία. Η αναμονή όμως όταν έλθει ο σοσιαλισμός για να αντιμετωπιστούν βασικά ζητήματα που έχουν σχέση με την προστασία των εργασιακών σχέσεων και την αντιμετώπιση της ανεργίας είναι ένας λόγος παραμυθίας, ο οποίος αν μη τι άλλο εμποδίζει την ανεύρεση μιας πρώτης λύσης, που σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί πανάκεια, αλλά είναι ένα θετικό βήμα.

Μακριά, λοιπόν, από το Συνασπισμό η οποιαδήποτε επιλογή παραπομπής των ζητημάτων στην ώρα που θα έρθει ο αναγκαίος κατά τα άλλα σοσιαλισμός, διότι αυτό σημαίνει αδράνεια, πολιτική αφασία και, αν θέλετε, και διευκόλυνση των νεοσυντηρητικών εκείνων επιλογών που προωθούν συστηματικά, όταν οι άλλοι αναμένουν το σοσιαλισμό, τις δικές τους ρυθμίσεις.

Εμείς αυτήν την επιλογή δεν την έχουμε. Εμείς πιστεύουμε ότι μπορούμε ταυτόχρονα να διεκδικούμε και τα δύο: Και τις διαρθρωτικές αλλαγές και βεβαίως και τις προσπάθειες για να έρθει εκείνο το πολιτικό σύστημα που κατά τη γνώμη μας αντιστοιχεί με τις ανάγκες των ανθρώπων και ειδικότερα των εργαζομένων.

Κύριε Υπουργέ, την πρότασή μας –δεν θα επαναλάβω τα στοιχεία που ο εισηγητής μας κ. Αμπατζόγλου κατέθεσε στη Βουλή– τη στηρίζουν δυο βασικά μεγέθη.

Το ένα είναι ότι στην Ελλάδα έχουμε τη μικρότερη αμοιβή εργασίας για κάθε μονάδα παραγωγής, μικρότερη σε ολόκληρη την Ευρώπη, κύριοι συνάδελφοι.

Το δεύτερο μέγεθος, το δεύτερο στοιχείο, κυρία Πρόεδρε, είναι ότι η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο ποσοστό κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Κύριοι συνάδελφοι, όταν η αμοιβή εργασίας στην Ελλάδα για κάθε μονάδα παραγωγής είναι περίπου 14%, ο μέσος ευρωπαϊκός όρος υπερβαίνει το 28% αμοιβής της προσφερομένης εργασίας για κάθε μονάδα παραγωγής. Και όταν η κερδοφορία του κεφαλαίου στην Ελλάδα, κύριε Υπουργέ –το γνωρίζετε– υπερβαίνει το 28%, ο μέσος ευρωπαϊκός όρος κερδοφορίας του κεφαλαίου δεν ξεπερνάει το 14% ή 15%.

Και έρχεται να προστεθεί ένα κατά τη γνώμη μας πολύ σημαντικό στοιχείο στα δυο προηγούμενα που ανέφερα, κυρία Πρόεδρε. Ότι αυτή η κερδοφορία του κεφαλαίου στην Ελλάδα, η υπέρρογκη, η προκλητική, αυτή που αδικεί την ορθή, δίκαιη κατανομή του εισοδήματος, βρίσκεται υπερσυγκεντρωμένη στα χέρια ολίγων, βρίσκεται υπερσυγκεντρωμένη σε πολύ συγκεκριμένα, περιορισμένου αριθμού, οικονομικά επιχειρηματικά μορφώματα, κύριοι συνάδελφοι. Και σε αυτές ακριβώς τις επιχειρήσεις, σε αυτά τα επιχειρηματικά μορφώματα, θέλουμε να εφαρμοστεί το τριανταπεντάωρο, διότι πιστεύουμε ότι και η κερδοφορία που εξασφαλίζουν και η αμοιβή εργασίας που καταβάλλουν, σε καμία περίπτωση δεν θα κλονίσει την αποτελεσματικότητά τους μέσα στην αγορά, αλλά αντιθέτως θα ανοίξει δυνατότητες εξυπηρέτησης και των εργασιακών σχέσεων και ταυτόχρονα θα δώσει δυνατότητες να απορροφηθεί ένας κόσμος από το χώρο της ανεργίας στο χώρο της εργασίας.

Μας απασχολεί, κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι –με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία– η ανεργία ξεπερνάει το 11%. Και δραματικοί πρωταγωνιστές, κύριε Υπουργέ, σε αυτήν την ανεργία είναι οι νέοι άντρες και ο νέες γυναίκες αυτού του τύπου.

Και η προσπάθειά μας ποια είναι; Να διαμορφώσουμε έστω αυτές τις δυνατότητες που θέλει να διαμορφώσει η πρότασή μας προκειμένου να απορροφηθούν κάποιοι στο χώρο εργασίας και να φύγουν από το περιθώριο της ανεργίας. Με αυτό το σκεπτικό προχωράμε.

Στο πλαίσιο ενός πολιτικού ρεαλισμού, που δεν μας λείπει, υποστηρίξαμε να προχωρήσουμε σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις μεγάλης χρηματοοικονομικής εντάσεως –τις απαριθμούμε στην πρότασή μας, τις ονόμασε και ο κ. Αμπατζόγλου, ο ειδικός αγορητής– και πάρα πολύ προσεκτικά δεν λέμε την καθολική εφαρμογή, όχι γιατί θέλουμε να καταμύθουμε και να αποδυναμώσουμε το επιχειρημά μας για την καθιέρωση των τριάντα πέντε ωρών εργασίας μέσα στην εβδομάδα χωρίς μείωση των αποδοχών των εργαζομένων, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι αυτό θα

σας έδινε τη δυνατότητα έστω εν μέρει να υιοθετήσετε την πρότασή μας και να προχωρήσουμε στην αναγκαία αυτή λύση.

Άκουσα από τον εκλεκτό συνάδελφο και φίλο κ. Ματζαπετάκη, να προσθέτει ως αντεπιχείρημα αυτά τα οποία προέκυψαν ως στοιχεία της παγκόσμιας οικονομίας μετά το κτύπημα στους διδύμους πύργους της Νέας Υόρκης την 11η Σεπτεμβρίου, αναφερόμενος ο κ. Ματζαπετάκης προφανέστατα στο στοιχείο της οικονομικής ύφεσης που φαίνεται να υπάρχει σε ορισμένους -όχι σε όλους- τους τομείς της παγκόσμιας οικονομίας.

Δεν είναι πειστικό το επιχείρημα αυτό, πρώτον διότι στην Ελλάδα δεν έχουμε αποτυπωμένα τα στοιχεία της οικονομικής ύφεσης, σύμφωνα άλλωστε και με τις επίσημες δηλώσεις και του Υπουργού Εργασίας αν θυμάμαι καλά -και νομίζω καλά θυμάμαι- αλλά και του ίδιου του κυρίου Πρωθυπουργού.

Δεύτερον, η ύφεση την οποία φοβάστε ότι προκύπτει ως αποτέλεσμα της τρομοκρατικής εκδήλωσης δεν μπορεί να έχει σχέση με την πρόταση αυτή, διότι δεν επηρεάζει τα μεγέθη εκείνων των επιχειρήσεων στις οποίες εμείς σας προτείνουμε και εισηγούμεθα να εφαρμοστεί το τριανταπεντάωρο μέσα στην εβδομάδα. Δεν είναι επιχείρημα.

Ξέρετε όμως τι αναδεικνύεται πίσω απ' αυτήν τη διατύπωση που κάνατε και τον πολιτικό ισχυρισμό που προβάλατε, κύριε συνάδελφε; Ότι θα επικαλείται η νεοσυντηρητική πολιτική, κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της οικονομικής ύφεσης που προκύπτει ως ενδεχόμενο από το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, προκειμένου να υπάρχει αυτή η απαράδεκτη εισοδηματική πολιτική που υπάρχει, δηλαδή αυξήσεις για τους εργαζόμενους κάτω και από τον πληθωρισμό. Να διατηρείται η απώλεια του εισοδήματος των εργαζομένων την τελευταία δεκαετία και να μεγαλώνει σε ποσοστό μεγαλύτερο του 30% και να υπάρχουν αντεργατικές ρυθμίσεις, οι οποίες θα προστίθενται και με το επιχείρημα μάλιστα αυτό, στις υπάρχουσες αντεργατικές ρυθμίσεις που έχουν σχέση και με την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων αλλά και, όπως υποστηρίζει ο Συνασπισμός, με την επαπειλούμενη αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να ελπίζω ότι δεν θα επιχειρηματολογήσετε στο όνομα του άρθρου 73 του Συντάγματος, ότι δηλαδή δεν εισάγεται καμία πρόταση νόμου στη Βουλή από τα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως ή από Βουλευτές, όταν αυτή η πρόταση νόμου συνεπάγεται κόστος για το δημόσιο ή για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, διότι συγκαταλέγονται σε αυτό το χώρο και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Και λέω ότι δεν θα συμπεριλάβετε ως επιχείρημα εναντίον της προτάσεώς μας αυτόν τον ισχυρισμό περί της δήθεν αντισυνταγματικότητας, διότι είμαι βέβαιος πως θα συμφωνήσετε και εσείς ότι από την ανάγνωση της εκθέσεως του Γενικού Λογιστηρίου μόνο ασάφειες, αοριστίες και γενικολογίες προβάλλονται για το ενδεχόμενο κόστος, όταν μάλιστα αυτό το κόστος μπορεί να προκύψει από την ώρα που θα υπάρχουν συγκεκριμένα διατάγματα ή υπουργικές αποφάσεις για να δρομολογήσουμε επιμέρους ρυθμίσεις.

Εάν έχετε την επιλογή να επικαλεστείτε το Σύνταγμα για να μας πείτε ότι αντικανονιστικά εισάγεται στη Βουλή, τότε θα σας πω μια και ανοίξαμε τη συζήτηση, δεσμευθείτε, κύριε Υπουργέ της Εργασίας, κύριε Ρέππα, τι θα κάνετε με αυτή την πρόταση νόμου, όταν μάλιστα έχει υποσχεθεί η Κυβέρνησή σας εδώ και ενάμισι-δύο χρόνια, ότι τη μελετά, την αξιολογεί ως σημαντική με την έννοια ότι έχει ενδιαφέρουσες προτάσεις, πλην όμως έρχεται σήμερα μετά από παρέλευση δύο περίπου ετών για να επαναλάβει διά του εισηγητού του κυβερνώντος κόμματος επιχειρηματολογία που ακούσαμε πριν δύο και δυόμισι χρόνια.

Αυτό δεν συνιστά υπεύθυνη πολιτική στάση απέναντι σε ένα μέγεθος που συγκλονίζει την ελληνική κοινωνία. Και αυτό το μέγεθος είναι η συνεχώς αυξανόμενη ανεργία, η οποία γνωρίζετε πάρα πολύ καλά και εσείς και εγώ και όλοι οι συνάδελφοι ότι αυτή η ανεργία διασπά την κοινωνική συνοχή και δεν επιτρέπει σε αυτήν την κοινωνία να εγερθεί και να στηρίξει μεγάλες πρωτοβουλίες, με δεδομένη μάλιστα τη συμμετοχή μας σε αυτό το εξαιρετικά ενδιαφέρον και υπό εξέλιξη πολιτικό και οικονομικό ολοκλήρωμα της Ενωμένης Ευρώπης.

Αυτό θα συνιστά υπεύθυνη στάση εκ μέρους της Κυβέρνη-

σης, κύριε Υπουργέ, να έρθετε και να πείτε, κρατάμε αυτά ή εκείνα τα στοιχεία από την πρότασή σας, απορρίπτουμε εκείνα και δεσμευόμαστε, αφού συνεννοηθούμε και με τους υπεύθυνους συνδικαλιστικούς φορείς των εργαζομένων ότι σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, μετά από τόσο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από σήμερα που συζητάμε, θα φέρουμε την πρόταση για την καθιέρωση του τριανταπεντάωρου εργασίας μέσα στην εβδομάδα χωρίς μείωση των αποδοχών. Όλα τα άλλα είναι υπεκφυγές που έρχονται και από άλλη μία πλευρά να επιβεβαιώσουν ότι θέλετε να συνεχίσετε να κινείσθε στο μονόδρομο εκείνων των επιλογών που θρυμματίζουν τις εργασιακές σχέσεις, περιθωριοποιούν τον εργαζόμενο και βοηθούν εάν όχι εκ προθέσεως τουλάχιστον εξ αντικειμένου οι δείκτες της ανεργίας συνεχώς να αυξάνονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη συζήτηση του σχεδίου νόμου για τη μείωση των ωρών εργασίας στις τριάντα πέντε εβδομαδιαίως, πρόταση η οποία θα έχει ασφαλώς την τύχη ανάλογων προτάσεων και της Νέας Δημοκρατίας, θα απορριφθεί μετά επαίνων με την πρόθεση να επανέλθει η Κυβέρνηση εν ευθέτω χρόνω, φέρνοντας δικό της νομοσχέδιο που θα λύνει αυτά τα προβλήματα, θέμα για το οποίο δεν είδαμε ποτέ μέχρι σήμερα να φέρει σε ανάλογες προτάσεις, η Κυβέρνηση να υποσχεθεί ξανά -μην αμφιβάλλετε- το θέμα των τριάντα πέντε ωρών εργασίας προεκλογικά, όπως το έκανε και το 2000.

Δίνεται, όμως η αφορμή, κύριοι συνάδελφοι, να αναπτύσσεται ένας προβληματισμός, ένας παράλληλος διάλογος για ένα θέμα που έχει σχέση με το συζητούμενο σχέδιο νόμου και αφορά την απασχόληση και την ανεργία, ένα τεράστιο πρόβλημα για την κοινωνία σήμερα, που απασχολεί τον πολιτικό κόσμο, τους φορείς και ιδιαίτερα τους ίδιους τους Έλληνες, την κάθε ελληνική οικογένεια, όταν έχει ένα και δύο ανέργους.

Το γεγονός που αναδεικνύει το πρόβλημα το αντιμετωπίζει ο καθένας από τη δική του ιδεολογική αντίληψη και βέβαια το στόχο που βάζει ως προτεραιότητα. Θέλω να πιστεύω ότι ένα τεράστιο πρόβλημα όπως είναι αυτό, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται μόνο από ιδεολογικής σκοπιάς ή από δογματισμούς, αλλά είναι ένα σύνθετο θέμα, το οποίο πρέπει κανείς να μπορέσει να το προσεγγίσει, να το αναλύσει και να του δώσει τη λύση που χρειάζεται. Όλα αυτά βέβαια σχετίζονται με την αναπτυξιακή πορεία και διαδικασία της χώρας η οποία τα τελευταία χρόνια δεν είχε τους ρυθμούς και τις προοπτικές που χρειάζεται ο τόπος μας, που μπορεί μεν να υπήρξε η ποθούμενη ονομαστική σύγκλιση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά απέχει καθ' όλα από την ουσιαστική σύγκλιση, γεγονός το οποίο τελευταία αναγνωρίζει και η Κυβέρνηση.

Το λέω αυτό, γιατί οι τεράστιοι πόροι που χρησιμοποιήθηκαν από την Κυβέρνηση που ήταν ευρωπαϊκοί ή εθνικοί, δεν επενδύθηκαν, ώστε να γίνουν εκείνες οι παραγωγικές διαδικασίες, οι επενδύσεις, αλλά και οι διαρθρωτικές αλλαγές, ώστε να μπορέσει να μην στηρίζεται σήμερα η ελληνική οικονομία μόνο στους εισαγόμενους πόρους αλλά και σε ίδιες δυνατότητες, να στηρίζεται με λίγα λόγια στα πόδια της, για να μπορεί σ' ένα σκληρά ανταγωνιστικό και παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον να ανταποκριθεί.

Δεν έγιναν ακόμη εκείνες οι διαρθρωτικές αλλαγές σε όλους τους τομείς που θα έδιναν τη δυνατότητα σήμερα να δημιουργούνται πραγματικά νέες θέσεις εργασίας, για να μπορέσει η ανεργία αν μη τι άλλο να μειωθεί χρόνο με το χρόνο. Στην πραγματικότητα η ανεργία παραμένει σε υψηλά επίπεδα, πλήττει τους νέους από ηλικίας από είκοσι τριών έως είκοσι εννέα ετών, τις γυναίκες σε ποσοστό πάνω από 65% και τους μακροχρόνια άνεργους ανθρώπους που πλέον δεν έχουν τύχη από τη στιγμή που βγήκαν εκτός εργασίας.

Μια άλλη παράμετρος που θα ήθελα να επισημάνω, επειδή μιλάμε για την απασχόληση και την ανεργία, είναι η απώλεια της εργασίας. Είναι ένα θέμα πάρα πολύ σημαντικό, το οποίο χρειάζεται βαθύτερη ανάλυση. Όταν κάποιος χάνει την εργασία του, δημιουργούνται τεράστια ψυχολογικά και οικογενειακά

προβλήματα με σοβαρότατες παρενέργειες μέσα στην κοινωνία. Αυτό το θέμα οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε και να το λύσουμε. Η αντιμετώπιση του θέματος ασφαλώς δεν μπορεί να γίνει με δογματισμό, αλλά με διάλογο ουσιαστικό, διάλογο με τους φορείς, διάλογο στο Κοινοβούλιο, διάλογο με την κοινωνία. Η Κυβέρνηση, όμως, έχει δείξει ότι το διάλογο αυτό δεν τον επιθυμεί και δεν τον πιστεύει.

Ως κορυφαίο παράδειγμα σας φέρνω το ασφαλιστικό, που σχετίζεται με όλο το θέμα της απασχόλησης, έστω και των τριάντα πέντε ωρών όπως μπαίνει σαν θέμα, όταν η Κυβέρνηση προσχηματικά το χρησιμοποιεί, γιατί πριν από λίγες ημέρες στην Αίθουσα αυτή, κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας για την ασφάλιση, είπε ο κύριος Υπουργός: «Θα κάνουμε διάλογο. Δεν είναι απαραίτητο να συμφωνήσουμε». Το τονίζω αυτό, γιατί εκφράζει τη νοοτροπία της νέας ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όταν στη Σουηδία, το πρότυπο το οποίο επιλέγει και αναφέρει –άκουσα τον ίδιο τον Υπουργό ο οποίος διαμόρφωσε το σουηδικό ασφαλιστικό σύστημα- συζητούσαν τα κόμματα του Κοινοβουλίου επί τρία χρόνια με συμφωνίες 5-0. Το κάθε κόμμα θεώρησε το ασφαλιστικό δική του υπόθεση και συνέβαλε σε αυτήν τη διαδικασία, ώστε να πετύχει το καλύτερο.

Με αυτήν τη νοοτροπία, λοιπόν, που παρουσιάζει σήμερα ο κύριος Υπουργός, όταν προσπαθεί μέσα από επικοινωνιακές διαδικασίες, με ήξεις αφήξεις και χρησμούς της Πυθίας, να λύσει ένα τεράστιο πρόβλημα, αντιλαμβάνεστε ένα θέμα που τίθεται σήμερα με την πρόταση νόμου και έχει σχέση με την ανεργία και την απασχόληση πόσο λίγο θα συμβάλει στην επίλυση του προβλήματος.

Έχουμε έλλειψη διαρθρωτικών απαραίτητων παρεμβάσεων που όφειλαν όλα αυτά τα χρόνια να γίνουν. Όταν μιλάμε, κύριοι συνάδελφοι, για ανεργία, αυτή ασφαλώς σχετίζεται με την όλη αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας, η οποία δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, αυξάνει το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν και δίνεται η δυνατότητα διανομής πλούτου και όχι φτώχειας. Οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις λοιπόν, ξεκινώντας από τον αγροτικό τομέα, δεν έγιναν ούτε προς τη σωστή κατεύθυνση ούτε έγκαιρα ούτε όπως θα έπρεπε, με αποτέλεσμα σήμερα να συρρικνώνεται ο αγροτικός πληθυσμός, να συρρικνώνεται το εισόδημα των αγροτών, οι εξαγωγές και τα αγροτικά μας προϊόντα να έχουν χάσει την ανταγωνιστικότητά τους, η ύπαιθρος να ερημώνεται και οι νέοι να την εγκαταλείπουν και να έρχονται στα αστικά κέντρα. Το πρόγραμμα περί νέων αγροτών δεν έχει αποδώσει τα αποτελέσματα τα οποία αναμέναμε, γιατί οι όροι και οι προϋποθέσεις που μπαίνουν μέσα σε αυτήν τη διαδικασία δεν επιτρέπουν στους νέους αγρότες να εγκατασταθούν και να αναπτύξουν το αγροτικό επάγγελμα.

Στον τομέα της παιδείας οι παρεμβάσεις που έπρεπε να γίνουν και να συνδέουν την παιδεία με την αγορά εργασίας και τις ανάγκες της σύγχρονης εποχής, την τεχνολογία, την ενίσχυση των σχολείων με σύγχρονα μέσα και ηλεκτρονικούς υπολογιστές, ώστε ο κάθε μαθητής, όπως υπήρχε υπόσχεση προεκλογικά, να έχει τον ηλεκτρονικό υπολογιστή και να μπορεί σήμερα η παιδεία να εντάσσεται στις ανάγκες της αγοράς, υστερούν έντονα όχι μόνο σε πόρους, αλλά και σε νοοτροπία και διαδικασίες.

Το φορολογικό σύστημα έχει οδηγήσει τη μικρομεσαία επιχείρηση, τη «ραχοκοκαλιά» της ελληνικής οικονομίας, στη συρρίκνωση της, όταν καθημερινά κλείνουν επιχειρήσεις. Το επιχείρημα ότι ανοίγουν κάποιες άλλες δεν είναι τόσο ισχυρό, γιατί ο αριθμός των επιχειρήσεων μειώνεται καθημερινά, επιχειρήσεις που μπορούν πραγματικά να συμβάλουν στη μείωση της ανεργίας με το χαμηλότερο κόστος απορρόφησης ανέργων και οι οποίες έχουν μπει σε διωγμό.

Η διαρθρωτική παρέμβαση στη Δημόσια Διοίκηση, ώστε αυτή να αποτελεί πραγματικά μοχλό ανάπτυξης και υπηρεσίας προς τον πολίτη, έχει γίνει εχθρός του πολίτη. Όταν για να ανοίξεις μία επιχείρηση χρειάζεσαι του κόσμου τις υπογραφές, όταν το ίδιο το κράτος έρχεται και αντιπαλεύεται τον κάθε επιχειρηματία, όταν έχουμε εξωλογιστικές διαδικασίες στο φορολογικό σύστημα, δεν τολμάει κανείς να πάρει υπάλληλο.

Όλα αυτά είναι παρενέργειες της δικής σας αντίληψης και νοοτροπίας: Σήμερα όμως 2,5 εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Το 10% των φτωχότερων παίρνει το 2% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, ενώ το 10% των πλουσιότερων παίρνει το 26%. Αυτό είναι ένα γεγονός που διευρύνεται καθημερινά.

Σχετικά, λοιπόν, με την πρόταση του Συνασπισμού, συμμερίζομαι τους προβληματισμούς που υπάρχουν. Πράγματι είναι θετικό ότι μπαίνει προς συζήτηση. Είναι ένα θέμα που δεν πρέπει να το δούμε στενά ως μείωση των ωρών εβδομαδιαίως, αλλά θα πρέπει να κοιτάξουμε εάν με αυτήν την αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων σήμερα οι εργαζόμενοι δουλεύουν πολύ περισσότερο από σαράντα ώρες την εβδομάδα. Το 50% σε δείγμα μελέτης εργαζομένων δηλώνουν ότι εργάζονται πάνω από οκτώ ώρες την ημέρα, δεν πληρώνονται τις υπερωρίες ή τις πληρώνονται ελάχιστα. Θα πρέπει να δούμε τις ώρες που καταβάλουν οι εργαζόμενοι για την μετακίνησή τους. Πρέπει να δούμε την ασφάλεια στην εργασία, την υγιεινή στην εργασία.

Το θέμα της εργατικής κατοικίας κύριε Υπουργέ, όπως τονίσαμε προ ημερών, το βάζω στο Κοινοβούλιο για να τονίσω ότι χρειάζεται εξυγίανση γιατί μετά από ένα μικρό διάστημα οι κατοικίες εμφανίζονται ότι είναι ακατάλληλες. Είναι ένα θέμα που πρέπει να προβληματίσει το Υπουργείο και να το ερευνήσει το όλο θέμα της κατασκευής των εργατικών κατοικιών.

Οι υποσχέσεις που ο Πρωθυπουργός προεκλογικά αλλά και συνεχώς μιλάει για νέες θέσεις εργασίας καθώς και η εκάστοτε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου πιστεύω ότι είναι φρούδες, η ανεργία καλύπτει ιδιαίτερα στην νεολαία μας και οφείλει η κυβέρνηση με καλύτερες διαδικασίες να ενσκήψει στο πρόβλημα για να μπορέσει να αντιμετωπιστεί ένα μεγάλο ζήτημα που απασχολεί έντονα την ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μιχαλολιάκος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η πρωτοβουλία του Συνασπισμού δεσμεύει –θα χρησιμοποιήσω το ρήμα δεσμεύει- τη λειτουργία του κοινοβουλίου να ασχοληθεί έστω και σε μια συνεδρίαση με το σημαντικότερο θέμα της ελληνικής κοινωνίας και όχι μόνο. Το σημαντικότερο θέμα είναι η ποιοτική διάσταση της λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος και βεβαίως η απασχόληση και η ανεργία.

Δεν είμαι σίγουρος ότι ως κοινοβούλιο θα πείσουμε την ελληνική κοινωνία ότι ασχολούμαστε σοβαρά με το θέμα. Φοβάμαι ότι άλλα κέντρα εξουσίας έχουν επικρατήσει της εξουσίας του κοινοβουλίου και διαμορφώνουν την κοινή γνώμη με τα δικά τους κριτήρια. Η τηλεοπτική εξουσία, η δημοκρατία του καναπέ διαμορφώνουν άλλες προτεραιότητες και υποχρεώνουν την κοινή γνώμη να έλκεται απ' αυτές.

Εγώ ανήκω στους αθεράπευτα αισιόδοξους και πιστεύω ότι μπορούμε να ανατρέψουμε αυτήν την παρακαμική τροχιά που έχει πάρει η λειτουργία του πολιτεύματός μας. Η αλήθεια είναι ότι η καλπάζουσα ανεργία, τόσο στην Ελλάδα, που έχει ξεπεράσει πλέον το μέσο όρο της Ευρώπης, όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη, δεν δημιουργεί μόνο κοινωνικά ρήγματα, δεν δημιουργεί μόνο πολίτες που τους σπρώχνουμε προς την απελπισία, αλλά δημιουργεί προβλήματα και παρενέργειες και στην ίδια λειτουργία της πολιτικής δημοκρατίας. Και αυτό οφείλουμε να το αποδεχθούμε ότι υπάρχει σαν πρόβλημα. Σοβαρά νομίζετε ότι λειτουργεί σήμερα με τη δυναμική που θα έπρεπε ο συνδικαλισμός στο χώρο των ιδιωτικών επιχειρήσεων; Οι διαστάσεις και τα μεγέθη της ανεργίας επιτρέπουν στους εργαζόμενους να ασκούν τα δικαιώματα του συνδικαλιζέσθαι στον απόλυτο βαθμό. Αλήθεια πιστεύουμε ότι εξακολουθεί να ισχύει το οκτώωρο ή το πενήνήμερο σήμερα στον ιδιωτικό τομέα; Τα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος συγκροτούνται από αιρετούς εκπροσώπους των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Η ΓΣΕΕ και η διοίκησή της αποτελείται από εργαζομένους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις; Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, για να μη πω σε απόλυτο βαθμό είναι ΑΔΕΔΥ β'. Είναι απαρτιζόμενη από εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ, δημόσιοι υπάλληλοι με άλλα λόγια. Αυτή η ανεργία που καλύπτει έχει οδηγήσει τον ιδιωτικό τομέα σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό και λόγω παθητικής στάσης –χρησιμοποιώ

την επιεικέστερη έκφραση της κυβερνητικής εξουσίας- της λειτουργίας της αγοράς να εφαρμόζουν τους νόμους της ζούγκλας.

Θα υπενθυμίσω στο νέο Υπουργό που θα του ευχηθώ και καλή επιτυχία ότι για δύο τρία χρόνια νομίζω καταργήσαμε και τις επιθεωρήσεις εργασίας.

Προσφέραμε δε χωρίς παροχές στους εργαζόμενους και την ελαστικοποίηση του ωραρίου και χωρίς πλαφόν τη μερική απασχόληση. Όλα αυτά δεν νομίζω ότι δημιουργούν ό,τι καλύτερο ως προοπτική. Και σήμερα το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνουμε είναι να πείσουμε την ελληνική κοινωνία στην οποία απευθυνόμαστε ότι το πρόβλημα της ανεργίας αλλά και των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων, μας απασχολεί ως μείζον θέμα. Γιατί αν το σύστημα λειτουργούσε σοβαρά θα έπρεπε να ηγηγείτο, κύριε Υπουργέ, σε μείωση των ωρών εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών ακόμη και αν δεν είχαμε ανεργία. Η νομοτελειακή εξέλιξη αυτή θα έπρεπε να είναι. Και έχουμε πάει σε δραματική αύξηση των ωρών εργασίας σε επιδείνωση των συνθηκών εργασίας με τον εφιάλητη του κινδύνου της απώλειας της εργασίας.

Και βεβαίως κάθε φορά επικαλούμαστε ένα επιχείρημα. Μα, ο νόμος του ανταγωνισμού των επιχειρήσεων επιβάλλει να μην προχωρήσουμε σε μείωση των ωρών εργασίας να μην αυξήσουμε το εργασιακό κόστος.

Ελέχθη ότι στην Ελλάδα έχουμε τη μεγαλύτερη κερδοφορία των επιχειρήσεων. Αυτό είναι αλήθεια. Έχουμε όμως και το μικρότερο εργασιακό κόστος σε σχέση με όλες τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Κοστίζει η εργασία δηλαδή πολύ φτηνότερα από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης και δεν λαμβάνω υπόψη τη μαύρη εργασία που καταλαμβάνει ούτως ή άλλως ένα υπαρκτό ποσοστό.

Ψελλίζουμε όλοι ότι για να χτυπηθεί η ανεργία πρέπει να πάμε σε άλλους αναπτυξιακούς ρυθμούς να εκτοξευθεί η οικονομία μας με ταχύτερους αναπτυξιακούς ρυθμούς. Θα ήθελα έτσι με το χέρι στην καρδιά να πούμε: Έχουμε πολλές δυνατότητες περαιτέρω βελτίωσης διαχρονικά και όταν θα έρθουν κάποιοι κοινοτικοί πόροι να ενισχύουν την ανάπτυξη της οικονομίας μας; Ή σοβαρά πιστεύουμε ότι τα διάφορα επιδοτούμενα σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης μπορούν δραματικά να μειώσουν την ανεργία;

Δεν ξέρω αν έχετε προλάβει να ενημερωθείτε, κύριε Υπουργέ, στην Ελλάδα όσοι άνεργοι πέρασαν από τα σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης που θα περίμενε κανείς να μειωθεί η ανεργία σ' αυτούς αυξήθηκε έως και 80% η ανεργία.

Δεν επιστρατεύονται ασφαλώς αυτά. Στα σεμινάρια της επαγγελματικής κατάρτισης της δια βίου μόρφωσης κλπ. στην επιτάχυνση όλων των ρυθμών της ανάπτυξης τη μεγιστοποίηση της ανάπτυξης αλλά δεν φτάνουν. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς πρέπει να δεχθούμε αυτό που είναι προφανές ότι και οι νέες τεχνολογίες και άλλα νέα δεδομένα οδηγούν σε μείωση των θέσεων εργασίας και ως εκ τούτου αν θέλουμε σοβαρά να παρέμβουμε πρέπει να μειωθεί ο χρόνος εργασίας. Να δημιουργήσουμε καινούριες θέσεις εργασίας. Το συνολικό χρόνο εργασίας να τον μοιράσουμε σε περισσότερους ανθρώπους. Και αντί να κάνουμε αυτό πάμε να εγκαταστήσουμε τη μερική απασχόληση σε αντικατάσταση της πλήρους απασχόλησης να μοιράσουμε μια θέση εργασίας σε δύο.

Σαφώς και είμαστε υπέρ της μερικής απασχόλησης όταν αυτή απευθύνεται σε ειδικές κοινωνικές ομάδες που την επιλέγουν γυναίκες, εργαζόμενες μητέρες, φοιτητές αλλά σαφώς και είμαστε εναντίον –ως άτομο ομιλώ– όταν πάει να μοιράσει τη μια θέση εργασίας τη μια θέση φτώχειας δηλαδή σε δύο φτωχούς ή σε τρεις.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι η νέα τάξη πραγμάτων δημιουργεί ξεχωριστές δυσκολίες αλλά το πολιτικό σύστημα θα πρέπει να απαντήσει και όχι κάθε φορά που δημιουργείται ένα θέμα που επικεντρώνει την επικαιρότητα αν θέλετε τότε να λέμε, ότι πρέπει να βάλουμε στη ζωή μας περισσότερη πολιτική. Θα πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα: Η κοινωνία τελικά υποχώρησε στην επικράτηση των νόμων της αγοράς; Και ομιλεί ένας άνθρωπος ο οποίος αποδέχεται τους νόμους της αγοράς.

Μόνο αυτή θα κατευθύνει και εμείς θα απαντούμε ως εκφραστές και ως εκπρόσωποι του πολιτικού συστήματος καλλιεργώντας μοιρολατρία και ηττοπάθεια που δεν μπορεί να γίνει αλλιώς;

Γιατί δεν γίνεται αλλιώς; Μήπως με αυτήν την παθητική στάση εμείς ενισχύουμε τη δύναμη των εξωθεσμικών παραγόντων και μετά, έτσι με υποκρισία περιττή διαμαρτυρόμαστε; Γιατί η Ελλάδα δεν μπορεί να πρωταγωνιστήσει –εγώ δεν λέω σε νομοθέτηση υποχρεωτική του τριανταπενταώρου– στα όργανα της Ευρώπης στην ανάγκη μιας πολιτικής που θα καθιερώσει ολόκληρη η Ευρώπη μείωσης των ωρών εργασίας; Γιατί όταν μιλάμε για σύγκλιση των αριθμών πετύχαμε τόσο εύκολα τη ομοφωνία σε ολόκληρη την Ευρώπη και όταν μιλάμε για την ανάγκη κάποιας κοινωνικής σύγκλισης, που μόνο αυτή θα αναδείξει την ποιότητα της δημοκρατίας, τότε σιωπούμε και είμαστε ουραγοί;

Και το χειρότερο απ' όλα είναι η διγλωσσία ή η υποκρισία. Είμαι βέβαιος, κύριε Υπουργέ, ότι αν –κάνω μια υπόθεση εργασίας– ήταν Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και δεν είχε εφαρμόσει το τριανταπεντάωρο ή δεν είχε μειώσει το χρόνο εργασίας και έφερνε ο Συνασπισμός την πρόταση νόμου, το ΠΑΣΟΚ θα έσπευδε να την υπερψηφίσει. Αυτή η διγλωσσία ενισχύει έτι περαιτέρω την πολιτική αναξιοπιστία που μας βλάπτει όλους.

Εγώ κύριοι συνάδελφοι, δεν θα χρησιμοποιήσω αυτό το πρόσχημα. Εγώ έστω και με επιφυλάξεις ότι ο διάλογος δεν έχει προχωρήσει όσο έπρεπε, ότι οι κοινωνικοί εταίροι δεν έχουν συνομιλήσει μαζί με την κρατική εξουσία, αν και δεν περιμένω βεβαίως ομοφωνία σε όλα, δεν είναι δυνατόν να αποδεχθούν τόσο εύκολα οι επιχειρήσεις, την πρόταση νόμου του Συνασπισμού ή του οποιουδήποτε άλλου κόμματος που θα τη φέρει στη Βουλή μέχρι οι δυνατότητές μας να γίνουν σημαντικότερες, πιο ισχυρές, από το να εκφράζουμε μια γνώμη. Αλήθεια πιστεύουμε ότι για πάντα οι νέοι που εξωθούνται στην ανεργία θα αντιμετωπίζουν το πρόβλημα με παθητική στάση; Και επιτρέψτε μου αυτό να αναδείξω κλείνοντας. Σκεφτήκαμε ότι μπορεί η ανεργία ιδιαίτερα των νέων να είναι ο σύγχρονος καιάδας και με ωραιοποιήσεις ή με βελτίωση των κάποιων επιδομάτων μπορούμε να απαντήσουμε; Και βεβαίως ας υπενθυμίσουμε και στην κοινή γνώμη ότι και εκεί υστερούμε. Τελευταίοι είμαστε και στην επιδοματική πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Μιχαηλάκο, επειδή έχουμε πρόβλημα χρόνου, παρακαλώ κλείστε την ομιλία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΟΛΙΑΚΟΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να λύσουμε από κοινού ένα διαδικαστικό θέμα.

Οι συνάδελφοι κύριοι Γιαννόπουλος και Κατσανέβας ήρθαν καθυστερημένοι στην Αίθουσα και ζητούν τη συναίνεση της Βουλής, αν μπορούν να μιλήσουν.

Το Σώμα συναινεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Επομένως το Σώμα συναινέσει.

Τώρα έχουμε ένα δεύτερο πρόβλημα που έχει σχέση με το χρόνο. Θέλουν να μιλήσουν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Καστανίδης και ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος πριν από τον κύριο Υπουργό, ο οποίος θέλησε να τους ακούσει, αλλά ο κύριος Υπουργός πρέπει να αποχωρήσει από την Αίθουσα στις 14.30 για επείγοντα λόγο που δεν μπορεί να τον αναβάλει.

Θα πρότεινα, λοιπόν, να συνηγορήσουμε για τους χρόνους. Προτείνω ο κ. Γιαννόπουλος και ο κ. Κατσανέβας να μιλήσουν για πέντε λεπτά και ο κ. Καστανίδης και ο κ. Κωνσταντόπουλος θα πρέπει ανάλογα να περιοριστούν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Δύο λεπτά κυρία Πρόεδρε θα μιλήσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου) : Άλλωστε σε ότα μη ακούντων προς την Κυβέρνηση θα μιλήσω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, την συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, σαράντα τρία μέλη, άντρες και γυναίκες, της αντιπροσωπείας της Ελληνικής Ένωσης για ατλαντική και ευρωπαϊκή συνεργασία.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι διετέλεσα Υπουργός Εργασίας περίπου πέντε χρόνια κατά διαδοχικές φάσεις των δύο κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, του αείμνηστου ημών Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη. Ασχοληθήκαμε με αυτά τα θέματα και έχω καταλήξει στο σημείο να λέω: «Δεν αφήνουμε τη δημαγωγία εδώ μέσα».

Η μείωση των ωρών εργασίας σημαίνει συμφωνία των κοινωνικών φορέων. Αν μειωθούν οι ώρες εργασίας, αυξάνεται το κόστος των επιχειρήσεων και αν οι επιχειρήσεις δεν πουν «να», δε γίνεται τίποτα. Τι να δεσμευούμε, τι να πούμε και τι να κάνουμε!

Έχω να πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ότι όταν γίνετε κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, από τον Απρίλιο του 1990 μέχρι τις 10-13 Οκτωβρίου 1993 καταργήσατε όλα τα συνταγματικά δικαιώματα των εργαζομένων, όλα. Και η πρώτη δουλειά, όταν εγώ ανέλαβα το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων τότε, ήταν να τα αποκαταστήσω.

Συνεπώς να αφήσουμε τα δημαγωγικά, να δούμε τι μπορεί να γίνει, να συνεννοηθούν οι φορείς και ξέρετε να δηλώσετε, όπως λέει ο φίλος μου ο κ. Κουβέλης, να το δεχθείτε, να το κουβε-ντιάσετε κλπ. Δεν γίνονται αυτά.

Όταν σήμερα μάλιστα που η κατάσταση των οικονομικών πραγμάτων της οικονομίας έχει ανατραπεί και έχουμε άλλα προβλήματα να αντιμετωπίσουμε, δεν νομίζω ότι είναι προς το συμφέρον της εθνικής οικονομίας της χώρας να κάνουμε κάτι τέτοιο που δεν περνάει.

Δεν βλέπτε η συζήτηση, δεν βλέπουν οι εκατέρωθεν διατυπώσεις απόψεων, κύριε Σπύρου. Να λέτε τα δικά σας, να λέμε τα δικά μας κλπ. Αλλά δεν γίνονται. Τα αντιμετωπίσαμε. Ξέρετε πόσα ζητήματα υπέρ των εργαζομένων λύσαμε τότε; Με πολλά βάσανα και με πολλές στενοχώριες και πέρασαν τότε, όχι όλα.

Το δε θέμα της ανεργίας δεν είναι ούτε τόσο μεγάλο και δεν ξέρω γιατί δουλεύουν εδώ πεντακόσιοι χιλιάδες ξένοι και δεν δουλεύουν οι δικοί μας σε ορισμένες δουλειές και είναι άνεργοι. Μια φορά και έναν καιρό εμείς κάναμε όλες τις δουλειές. Πηγαίναμε παντού, όπου είχε μεροκάματο. Και δουλεύαμε και πηγαίναμε και στο νυχτερινό γυμνάσιο, παραδείγματος χάρι.

Σήμερα όμως είναι επιλεκτική η δουλειά. Ποιοι είναι οι άνεργοι; Άνεργοι είναι τα παιδιά του πανεπιστημίου που παίρνουν ένα πτυχίο και δεν μπορεί η οικονομία να απορροφήσει όλες αυτές τις ειδικότητες και ορισμένοι οι οποίοι επιλέγουν ένα καλύτερο επάγγελμα για να ασχοληθούν.

Όμως, ακούστε: Η φιλολογία δεν βοηθάει, τα δημαγωγικά δεν βοηθάνε, το να κοροϊδεύουμε τον κόσμο, να κοροϊδεύουμε τους εργαζόμενους και «ξέρετε κλπ». Ένας τομέας θα μπορούσε κάτι να προσφέρει. Είναι ο τομέας των τραπεζών. Εκεί κάτι θα μπορούσε να γίνει π.χ., αν επήρχετο κάποια συμφωνία. Ανετράπησαν, όμως, τα δεδομένα παντού, σε όλο τον κόσμο και δεν ξέρω αν ξαναπάσουν συζήτηση από την αρχή.

Αυτά ήθελα να πω σαν πρώην Υπουργός Εργασίας, σαν μέτοχος και εγώ μέσα στους κοινωνικούς φορείς και στους κοινωνικούς αγώνες και στις προσφορές προς το κοινωνικό σύνολο, αλλά πρέπει να βλέπουμε και την ωμή πραγματικότητα.

Μην γελοιάστε εδώ πέρα λοιπόν. Αν είχα ώρα θα έκανα και εγώ μία αντιδιάλεξη στο φίλο μου το Φώτη τον Κουβέλη, ο οποίος λέει «μην μεταχειριστείτε τούτο, μην μεταχειριστείτε το άλλο». Τίμια πράγματα. Αυτά, το νυν έχον, τη σήμερα ημέρα είναι δημαγωγικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννόπουλο για τον περιορισμό του χρόνου.

Ο κ. Κατσανέβας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι μία ευκαιρία να εκφράσω πολύ σύντομα τις απόψεις μου για τα θέματα της ανεργίας, μια και διακονώ αυτά τα ζητήματα πάνω από είκοσι πέντε χρόνια σε επιστημονικό και εφαρμοσμένο επίπεδο.

Πολύ σύντομα θέλω να εκφράσω την έντονη παρατήρηση ότι αυτή η χώρα παρουσιάζει ένα ιδιότυπο φαινόμενο. Ενώ έχουμε μία αύξηση του εθνικού προϊόντος πάνω από 3,5% επί σειρά ετών τα τελευταία χρόνια, πράγμα που σύμφωνα με τις γνωστές θεωρίες πάνω στα ζητήματα αυτά αλλά και τη γνωστή πρακτική θα έπρεπε να οδηγήσει σε ριζική συρρίκνωση της ανεργίας, εμείς έχουμε αντίθετα αύξηση αυτού του προβλήματος. Αυτή είναι μία παγκόσμια πρωτοτυπία.

Υπάρχει ένα ερώτημα, λοιπόν -που θα έπρεπε να αναζητήσουν την απάντησή του οι αρμόδιοι Υπουργοί ή εν πάση περιπτώσει να ρωτήσουν τους επιστήμονες, να διαβουλευτούν και να σκεφθούν- και είναι το τι συμβαίνει, τις πταίει. Παίρνουμε μέτρα για την ανεργία, εξαγγέλλουμε θέσεις.

Οι θέσεις που έχουν εξαγγελθεί τα τελευταία δέκα χρόνια είναι πολύ περισσότερες από τον αριθμό του πληθυσμού της χώρας, αν είχαν υλοποιηθεί φυσικά. Μέτρα, εξαγγελίες, μελέτες, ξανά μελέτες, ΠΕΠ επί ΠΕΠ, προγράμματα από εδώ, από εκεί. Η ανεργία τραβά την ανιούσα και -το τονίζω- την ίδια στιγμή που το εθνικό μας προϊόν, το εθνικό εισόδημα σημειώνει εντυπωσιακές επιτυχίες. Τι συμβαίνει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ; Μπορείτε να μου απαντήσετε; Μπορεί να μου απαντήσει η Αριστερά; Μπορεί να μου πει κάποιος εδώ στη Βουλή; Τι είναι αυτό, τελικά η βάση; Είναι αυτές οι κλασικές εξηγήσεις που δίνονται και τις βλέπω; Και οι επί του Υπουργείου Εργασίας αρμόδιοι, που τους εύχομαι «καλή επιτυχία» και πιστεύω -έχουν δώσει δείγματα γραφής- ότι θα πάνε πολύ καλύτερα ίσως από άλλους, έχουν αναρωτηθεί τι συμβαίνει; Φταίει η συρρίκνωση, όπως άκουσα τον κ. Τζιόλα, νομίζω, να λέει πρόσφατα; Φταίει η συρρίκνωση του αγροτικού τομέα; Ναι, πράγματι, φταίει. Φταίει η διόγκωση, η αύξηση του αριθμού των γυναικών που εισέρχονται στην παραγωγική διαδικασία; Φταίει μια σειρά από άλλες αλλαγές; Η τεχνολογική πρόοδος, έτσι αόριστα και γενικά;

Η βάση του προβλήματος της ανεργίας είναι η εξής. Πέρα απ' όλα τα άλλα, πέρα από τα οικονομικά δεδομένα, τις διακυμάνσεις του οικονομικού κύκλου, όλα αυτά τα διάφορα που συζητάμε, η βάση και η αιτία, ο βασικός, ο σκληρός πυρήνας της ανεργίας συνδέεται με την αναντιστοιχία του εκπαιδευτικού μας συστήματος να παρακολουθήσει τις ραγδαίες εξελίξεις της τεχνολογίας και της αγοράς εργασίας σε συνδυασμό με την κορυφαία αδυναμία, την ανυπαρξία, θα έλεγα, του επαγγελματικού προσανατολισμού στη χώρα μας. Το σύστημα, το εκπαιδευτικό αλλά και το κοινωνιολογικό σύστημα, αν θέλετε, η κοινωνία αξιών της χώρας μας, παράγει ανέργους. Παράγουμε πολύ περισσότερους απ' όσους χρειαζόμαστε γιατρούς, δικηγόρους, φαρμακοποιούς, βιολόγους, χημικούς, γεωλόγους, μεταλλειολόγους. Έχουν κλείσει τα μεταλλεία και τα πανεπιστήμιά μας παράγουν μεταλλειολόγους συνέχεια. Τεχνολόγους πετρελαίου. Έχει κλείσει ο «ΠΡΙΝΟΣ» και στην Καβάλα έφθασε το ΤΕΙ να παράγει τεχνολόγους που δεν τους χρειαζόμαστε. Αεροναυπηγούς, που δεν έχουμε καμία εταιρεία εξ όσων γνωρίζω που να σχεδιάζει και να παράγει αεροπλάνα στην Ελλάδα. Και εμείς εκεί επιμένουμε σ' αυτές τις ειδικότητες, που θα βγουν στην αγορά εργασίας και θα έρθουν στα πολιτικά γραφεία και θα ψάχνουν να βρουν μια θέση.

Και βέβαια, ιδιαίτερα ως προς τους γιατρούς δημιουργούμε και εγκληματικές παρενέργειες, γιατί αυτός ο κόσμος που έρχεται και από το εξωτερικό, μπαίνει από τους «φεγγίτες» στις ιατρικές σχολές, αυτός ο κόσμος δημιουργεί πλασματική ζήτηση ιατρικών υπηρεσιών και στην αγωνία του να μπορέσει να δουλέψει ο νέος γιατρός δημιουργεί αρρώστους. Περισσότεροι γιατροί, λοιπόν, μεγαλύτερη ανεργία και χειρότερη υγεία. Και την ίδια στιγμή υπάρχουν τομείς της ελληνικής οικονομίας, που διψάνε για αντίστοιχους εργαζόμενους, με κορυφαίο φυσικά

τον τομέα της νέας οικονομίας, τον τομέα της πληροφορικής, όπου σύμφωνα με τα στοιχεία των ελληνικών εταιρειών πληροφορικής χρειαζόμαστε πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις και το εκπαιδευτικό μας σύστημα παράγει μόλις επτά χιλιάδες. Και έχουμε φθάσει στο σημείο ορισμένες εταιρείες, όπως συμβαίνει και στη Γερμανία, να εισάγουν πληροφορικούς από την Ινδία.

Αλλά και στην οικονομία και στον τουρισμό και σε άλλους τομείς υπάρχει ανάγκη για καλά γνώστες, για εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό. Τι κάνει η πολιτεία...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα σας δώσω ένα λεπτό, αλλά παρακαλώ στο ένα λεπτό να τελειώσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Μετά από είκοσι πέντε χρόνια στον τομέα της ανεργίας δώστε μου ένα λεπτό, μια και ο κ. Σημίτης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εξήγησα τους λόγους, κύριε Κατσανέβα, και έχετε το λόγο με τη συναίνεση της Βουλής. Σας παρακαλώ σε ένα λεπτό να τελειώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, γιατί είστε τόσο τσιγκούνα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Πολύ τσιγκούνα μαζί μου!

Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε μία, μπορεί να θεωρηθεί αυτοπροβολή. Έχω πάρει διδακτορικό από το London School of Economics στα θέματα της απασχόλησης και της ανεργίας. Διακονώ τα ζητήματα αυτά επί τριάντα χρόνια και σε πρακτικό επίπεδο και στον ΟΑΕΔ. Ο κ. Σημίτης δεν μου ζήτησε τη γνώμη ποτέ. Ακούστε την εσείς και οι εδώ, ο κύριος Υπουργός -που έχει άλλη φαίνεται διάθεση- και ο Υφυπουργός και εγώ θα φύγω. Έτσι κι αλλιώς πολύ σύντομα θα αποχωρήσω και απ' αυτήν την Αίθουσα -και οριστικά θέλω να ελπίζω- ώστε δεν θα χρειαστούν άλλοι να τελειώσουν αναρμόδιοι να διακονούν συναφή ζητήματα, μια και η εξειδίκευση σε επιστημονικά πεδία προφανώς δεν έχει σχέση με τον «εκσυγχρονισμό». Αλλά αυτό είναι άλλο θέμα.

Και κλείνω, λοιπόν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Έπρεπε ένα λεπτό να το δώσετε, κυρία Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Για να μην πω όλα αυτά που είπα.

Και κλείνω, λοιπόν. Τι κάνει η πολιτεία; Τίποτα. Κωφεύει. Τα λέμε, τα ξαναλέμε, τα γράφουμε, κουραζόμαστε, βραχνιάζουμε, τίποτα. Στον επαγγελματικό προσανατολισμό, που είναι ένας τομέας που άμεσα μπορεί να παρέμβουμε και να έχουμε αποτελέσματα, στην ανεργία δεν κάνουμε τίποτα. Είμαστε τριάντα με πενήντα χρόνια ολόκληρα πίσω. Η κατάσταση είναι τραγική, απογοητευτική, γελοιωδέστατη. Να μην αναλύσω το πώς και γιατί κλπ. Υπάρχουν 7 δισεκατομμύρια για τον τομέα του επαγγελματικού προσανατολισμού κι ένα μεγάλο ποσοστό αυτών των χρημάτων δαπανώνται για συνέδρια, για ταξίδια, για δεξιώσεις και διάφορα, που φυσικά δεν έχουν καμία σχέση με την ουσία του προβλήματος.

Τα λέω κάπως έτσι, γιατί απ' αυτό το Βήμα θέλω οι φίλοι μου οι Υπουργοί να συλλάβουν το μέγεθος του προβλήματος και γιατί δυστυχώς όποτε το πρόβλημα αυτό έρχεται κοντά στις πρώτες προτεραιότητές του, κάτι άλλο συμβαίνει που έχει σχέση και με τη δημοσιότητα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και το μείζον αυτό θέμα, που είναι το κύριο οπλοστάσιο για την καταπολέμηση της ανεργίας, μπαίνει ξανά στην τελευταία προτεραιότητα και έτσι ο χορός καλά κρατεί.

Και κλείνω οριστικά πια και αμετάκλητα, κάνοντας μία έκκληση, κύριε Υπουργέ. Περιμένω το ραντεβού, για να σας πω έτσι πρακτικά ζητήματα για το μεγάλο αυτό πρόβλημα και τι νομίζω ότι μπορείτε να κάνετε, για να δώσετε κάποιες λύσεις. Έχω την εντύπωση ότι ο συνάδελφός σας ο Υπουργός κ. Ρέππας έχει καταλάβει τη διάσταση του ζητήματος και έχει δώσει δείγματα ότι επιτέλους θα προσπαθήσει να δώσει μία κατεύθυνση στο

εκπαιδευτικό σύστημα τέτοια, που να έχει σχέση με τις σύγχρονες ανάγκες, να μην πω της οικονομίας και της παραγωγής, αλλά τις σύγχρονες ανάγκες της ίδιας της ζωής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Καστανίδης.

Θα μου πείτε χρόνο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα είμαι όσο γίνεται πιο σύντομος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα σας βάλω εγώ δέκα λεπτά και βλέπουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η πρόταση νόμου του Συνασπισμού συνεζητείτο πριν από μερικούς μήνες, θα σας έλεγα ότι η θέση όλων μας θα έπρεπε να είναι απολύτως καταφατική. Ότι θα οφείλαμε, δηλαδή, να ψηφίσουμε την αρχή αυτής της προτάσεως νόμου. Για τις λεπτομέρειες των ειδικότερων ρυθμίσεων θα μπορούσαμε ασφαλώς να συζητήσουμε.

Ωστόσο, έχει μεσολάβήσει μία εξέλιξη στα διεθνή οικονομικά θέματα, που δεν θα πρέπει κανείς να την αγνοήσει και ούτε βεβαίως να τη χρησιμοποιήσει ως άλλοθι. Η αλήθεια είναι ότι μετά το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, καταγράφεται μία δραματική πτώση της ιδιωτικής κατανάλωσης στις ΗΠΑ. Η πτώση αυτή της ιδιωτικής κατανάλωσης έχει αλυσιδωτές συνέπειες στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Η διεθνής οικονομική ύφεση, που άρχισε, βεβαίως, πριν από την 11η Σεπτεμβρίου, επιδεινώθηκε. Ήδη σε ορισμένους κλάδους είναι βαρύτερες οι συνέπειες. Είναι γνωστό ότι ο κλάδος των αερομεταφορών ή του τουρισμού γνωρίζει απολύτως σε πολύ μεγάλη έκταση. Η διεθνής οικονομική ύφεση έχει χτυπήσει ήδη και τις πόρτες ισχυρών οικονομιών της Ευρώπης, όπως της Γερμανίας. Η Γερμανία βλέπει τον τελευταίο καιρό συνεχώς να αναθεωρείται η πρόβλεψη για την αύξηση του εθνικού της προϊόντος. Η πρόβλεψη για το επόμενο έτος δεν είναι παραπάνω από το μισό τοις εκατό.

Αυτά οφείλει κανείς να τα λάβει υπόψη του. Δηλαδή, ότι έχουμε εισέλθει σε ένα ασαφές οικονομικό περιβάλλον, το οποίο πρέπει να συνυπολογίσουμε, πριν καταλήξουμε σε αποφάσεις, για το χρόνο εργασίας στον τόπο μας.

Επαναλαμβάνω ότι αυτό δεν πρέπει να θεωρηθεί ως άλλοθι. Είναι ένα πραγματικό δεδομένο.

Η αποδοχή της νέας πραγματικότητας, μας παραπέμπει και σε μια υποχρέωση, ότι οφείλουμε, οφείλει το ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση, ευθύς ως ευνοήσουν οι διεθνείς οικονομικές εξελίξεις να αναλάβει πρωτοβουλίες, κυρίως για τη συνεννόηση μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, προκειμένου να συζητηθεί η πιθανή μείωση του χρόνου εργασίας, έστω και σταδιακά.

Άρα, λοιπόν, δεν θα πρέπει να βραδύνουμε σε μια τελική πολιτική απόφαση, συναρτώντας την με το διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Όταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν λίγα χρόνια η Μαρτίν Ομπρί αποφάσισε την σταδιακή εφαρμογή του τριανταπενταώρου στη Γαλλία, υπήρξαν σφοδρές αντιδράσεις από τους βιομηχανικούς κύκλους. Υπήρξαν μάλιστα και παραιτήσεις ορισμένων ηγετικών στελεχών του συνδέσμου των γαλλικών βιομηχανιών. Τελικά, η απόφαση της γαλλικής σοσιαλιστικής κυβέρνησης δικαιώθηκε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Λίγους μήνες μετά την εφαρμογή αυτής της απόφασης, η «WALL STREET JOURNAL» σε πρωτοσέλιδο άρθρο της -και ξέρετε ότι η εφημερίδα αυτή απηχεί τους κατ' εξοχήν συντηρητικούς διεθνείς οικονομικούς κύκλους- επαινούσε την απόφαση και την πολιτική της γαλλικής σοσιαλιστικής κυβέρνησης, διότι ευνόησε τελικά την επέκταση της απασχόλησης στη Γαλλία. Αυτό δεν θα πρέπει να το υποτιμήσουμε καθόλου. Βεβαίως ήταν άλλος ο χρόνος, στον οποίο ελήφθη η απόφαση της γαλλικής σοσιαλιστικής κυβέρνησης και άλλα, ίσως, τα σημερινά δεδομένα. Η αναφορά στο γαλλικό παράδειγμα, ενισχύει τις θετικές μας σκέψεις να προχωρήσουμε και εμείς αργότερα σε ανάλογες ρυθμίσεις, αφού προηγηθεί διάλογος των κοινωνικών

εταίρων.

Το θέμα της εφαρμογής των τριανταπέντε ωρών εργασίας στον τόπο μας έχει τεθεί και στο παρελθόν. Το αντιμετωπίζουν, κάλλιστα, θετικά και πολλά στελέχη του κυβερνώντος κόμματος.

Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι η σταδιακή εφαρμογή του τριανταπενταώρου πρέπει να γίνει, ώστε να ανοίξει το πεδίο για την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Θεωρώ ότι αυτό είναι απολύτως λανθασμένο και θεωρητικά και πρακτικά.

Έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι στις χώρες εκείνες, όπως και στις επιχειρήσεις εκείνες, που οι αποδοχές των εργαζομένων είναι υψηλές -και ως αύξηση των αποδοχών των εργαζομένων μπορεί να θεωρηθεί και η μείωση του χρόνου εργασίας- για να αντιμετωπίσουν τις συνθήκες του ανταγωνισμού προχωρούν οι επιχειρήσεις σε πολιτικές εντάσεως κεφαλαίου, αξιοποίησης των νέων τεχνολογιών και συνεπώς βελτιώνουν τη θέση τους στο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Όπου, αντίθετα, έχουμε παράδοση χαμηλών αποδοχών των εργαζομένων, οι επιχειρήσεις κατά κανόνα δεν προχωρούν σε μέτρα αναδιάρθρωσης της παραγωγικής τους δυνατότητας και στη χρήση των τεχνολογιών και αιχμής. Αυτό είναι αρνητικό και για την οικονομία μιας χώρας.

Συνεπώς ας έχουμε υπόψη μας ότι η συζήτηση για το τριανταπεντάωρο, όταν αρχίσει μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, δεν πρέπει να γίνει προσχηματικά για να ελαστικοποιηθεί η αγορά εργασίας, αλλά γιατί ευνοείται η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Θα κλείσω με μια, κατά την άποψή μου, κρίσιμη παρατήρηση. Ένας από τους βασικούς λόγους που επικαλείται η πρόταση νόμου του Συνασπισμού για την εφαρμογή του τριανταπενταώρου είναι η καταπολέμηση της ανεργίας.

Νομίζω ότι η αρχή αυτή είναι σωστή. Δεν είναι, όμως, ο μόνος τρόπος αυτός για να καταπολεμηθεί η ανεργία. Και θα πρέπει κάποτε όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Μπορούμε να γίνουμε ευφάνταστοι, οφειλουμε να χρησιμοποιήσουμε μία ποικιλία μέσων και μεθόδων για την καταπολέμηση της ανεργίας, σε κάθε όμως περίπτωση πρέπει όλοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Δεν αρκεί ο δημόσιος τομέας για να επεκταθεί η απασχόληση και να μειωθεί αντιστοίχως η ανεργία. Θα πρέπει και ο ιδιωτικός τομέας να συμβάλει. Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT, τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα μετά το 1994, οι μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις έχουν τη δεύτερη μεγαλύτερη κερδοφορία στον κόσμο μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Έχουμε τα τελευταία χρόνια, επίσης, μία διαρκή αύξηση των επιδόσεων της ελληνικής οικονομίας. Και υπενθυμίζω ακόμη ότι ο κύκλος των επιχειρήσεων -τουλάχιστον των μεγάλων επιχειρήσεων- κέρδισε πολλά από το χρηματιστήριο. Η συνολική κεφαλαιοποίηση του χρηματιστηρίου το 1999 ήταν περί τα 70 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ένα χρόνο μετά η κεφαλαιοποίηση ήταν περίπου 40 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό σημαίνει ότι, σε μικρή χρονική περίοδο, 30 περίπου τρισεκατομμύρια δραχμές άλλαξαν χέρια, ενισχύοντας τα διαθέσιμα κεφάλαια επιχειρήσεων. Αν, λοιπόν, συνυπολογίσει κανείς την βελτίωση των εθνικών οικονομικών μας επιδόσεων, την ιδιαίτερη κερδοφορία, τα τελευταία χρόνια, των μεγάλων επιχειρήσεων και τις σημαντικές αντλήσεις κεφαλαίων από το χρηματιστήριο, αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε η ανεργία στον τόπο μας να ακολουθεί καθοδική πορεία. Αυτό, όμως, δεν συνέβη.

Ισχυρίζομαι ότι δεν είναι μόνον η αναντιστοιχία του εκπαιδευτικού συστήματος προς τις ανάγκες της αγοράς εργασίας που εξηγεί αυτό το φαινόμενο. Ισχυρίζομαι ότι πρέπει να αναλάβουμε σημαντικές πρωτοβουλίες, ώστε να ελεγχθεί ο ιδιωτικός τομέας και να πιεσθεί προς την κατεύθυνση μιας επεκτατικής πολιτικής προσλήψεων. Δεν μπορεί μόνο να κερδίζουν και να μην συνεισφέρουν, όσα μπορούν να συνεισφέρουν στον τομέα των επενδύσεων και, δι' αυτών, στην αύξηση της απασχόλησης.

Είναι ανάγκη να αποφασίσουμε -ελπίζω σε σύντομο χρονικό διάστημα- ένα συνδυασμό μέτρων, που θα διευκολύνουν στη διαμόρφωση ενός άλλο περιβάλλοντος, ενός άλλου κλίματος που να βοηθά στην υποχώρηση της ανεργίας και στην αύξηση της απασχόλησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

Θα σας δώσω δεκαπέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Όπως είπατε, ζητήσατε και εσείς και οι υπόλοιποι αυτοπεριορισμό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Όχι, όχι δεν υπάρχει θέμα κανένα, θα προσπαθήσω να είμαι όσο γίνεται πιο σύντομος.

Θα αναφερθώ κατ' αρχήν σε όσα ο εισηγητής του Συνασπισμού, ο συνάδελφος κ. Αμπατζόγλου ανέφερε τεκμηριωμένα, με τέτοιο τρόπο, ώστε να προκύπτει και η μελέτη της πρότασης, αλλά και η ρεαλιστικότητα της πρότασης. Μιλάμε για το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα του τόπου. Είμαστε στο 2001. Κοινωνική και οικονομική πληγή ανοικτή. Μιλάμε για ένα πρόβλημα το οποίο δεν αφορά μονάχα στην αγορά εργασίας, αλλά στο σύνολο των βιοτικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων όλων μας, από τον ελεύθερο χρόνο μέχρι την ανατροφή των παιδιών. Και μιλάμε, κάνοντας δυσάρεστες διαπιστώσεις. Η Ελλάδα του 2001 έχει αυξητικές τάσεις στην ανεργία. Δεν έχει κατοχυρώσει την απασχόληση. Η Ελλάδα του 2001 δεν έχει ευημερία και εργασία για όλους. Παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει δύο Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, παρά το γεγονός ότι ο ελληνικός λαός έχει υποβληθεί σε δυσβάσταχτες πολυχρόνες και μονόπλευρες θυσίες, παρά το γεγονός ότι οι εθνικοί προϋπολογισμοί πάντοτε εμφανίζονται αισιόδοξοι και πλεονασματικοί, εν τούτοις το σοβαρό αυτό κοινωνικό πρόβλημα δεν έχει λυθεί.

Αυτό σημαίνει πολύ απλά ότι υπάρχουν πολιτικές ευθύνες, ότι το πολιτικό μας σύστημα βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την κοινωνία. Αν κάποιος δημαγωγεί είναι εκείνος που βγαίνει στα μπαλκόνια προεκλογικά και λέει τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Δεν δημαγωγεί ο Συνασπισμός όταν φέρνει πρόταση νόμου, ως ένα πλαίσιο μέτρων, που θα πρέπει να ενισχυθεί και με συνοδευτικές πολιτικές, για να αντιμετωπίζεται αυτό το πρόβλημα. Ο Συνασπισμός καταθέτει ρεαλιστική πρόταση. Στο χρηματιστήριο της δημαγωγίας παίζουν εκείνοι οι οποίοι γαργαλάνε τον πόνο του τόπου και της ελληνικής κοινωνίας. Το λέω αυτό επειδή ακούστηκε και η άποψη «αφήστε τη δημαγωγία».

Ζητώ, λοιπόν, από το Βήμα αυτό, ως ένας εκπρόσωπος του ελληνικού λαού, το λογαριασμό. Αθροίστε πόσες χιλιάδες θέσεις εργασίας έχουν υποσχεθεί τα δύο κόμματα, που κυβερνούν τον τόπο την τελευταία δεκαετία. Αθροίστε πόσα νομοθετικά μέτρα έχουν ψηφιστεί, για να δώσετε μία εξήγηση, υπό μορφήν λογαριασμού, στην ελληνική κοινωνία. Και τότε θα πείτε ναι, κοροϊδέψαμε τον πόνο του νέου, της γυναίκας, του αγρότη, του μισθωτού.

Δεν λύθηκε, όμως, αυτό το πρόβλημα. Έγιναν προσπάθειες; Έγιναν. Έγιναν μέτρα; Έγιναν. Αλλά ακούμε ξαφνικά στη Βουλή και τα παράπονα των διαφόρων πρώην Υπουργών. «Τι να κάνουμε; Εμείς κάναμε καλά τη δουλειά μας, οι πρώην». Αναγνωρίστηκε η δουλειά σας και αμείβονται άλλοι ή ενισχύονται άλλοι που περιέργως δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους. Και δεν αναφέρομαι στους δύο παρόντες κυρίου Υπουργούς.

Έρχομαι σ' ένα δεύτερο λογαριασμό. Τι έγιναν αυτά τα προγράμματα και τα κονδύλια για την απασχόληση; Φέρτε μας λογαριασμό από τους αρμόδιους που επρόκειτο να τα χειριστούν. Γιατί θυμάμαι εδώ στη Βουλή να γίνεται έλεγχος από την πλευρά του Συνασπισμού και να ακούω, τότε, τον αρμόδιο Υφυπουργό Εργασίας και αναβαθμισμένο σήμερα Υπουργό, να μου λέει ότι όλα αυτά είναι λόγια.

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε το αντίστοιχο επίπεδο πιστοποίησης και το αντίστοιχο επίπεδο αποτελεσματικότητας; Πόσες νέες θέσεις εργασίας προέκυψαν από τα κονδύλια, τα οποία διαχειρίστηκε ως υπεύθυνος Υπουργός, τότε, ο κ. Πρωτόπαπας;

Ένα τρίτο θέμα το οποίο είμαι υποχρεωμένος να θέσω, επισημάνθηκε και από άλλους και πρέπει να μας απασχολήσει συνολικότερα. Πράγματι έχουμε αύξηση των ρυθμών ανάπτυξης. Έχουμε αύξηση του ΑΕΠ, έχουμε διπλασιασμό και τριπλασιασμό της κερδοφορίας των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Δεν

έχουμε όμως διεύρυνση της ευημερίας. Έχουμε διεύρυνση των αποκλεισμών, έχουμε ολοένα και περισσότερους στο όριο της ανέχειας, έχουμε μεγαλύτερη ανεργία. Γιατί; Γιατί η ανεργία στην Ελλάδα είναι διαρθρωτική και δομική. Είναι διαρθρωτικό πρόβλημα. Είναι δομικό πρόβλημα. Δεν λύεται με προεκλογικά μέτρα, δεν λύεται με αποσπασματικές νομοθετικές ρυθμίσεις. Χρειάζεται διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Και μία από τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις είναι το τριανταπεντάωρο εργασίας, χωρίς μείωση των αποδοχών και με διαδικασία σταδιακής εφαρμογής.

Η φιλολογία διαρθρωτικών αλλαγών είναι πλούσια. Αλλά, όταν μιλάμε στη Βουλή, μιλάμε σε επίπεδο πολιτικών πρωτοβουλιών, που να αντιμετωπίζουν όλα αυτά τα οποία επισημαίνουμε ως διαρθρωτικά προβλήματα.

Κι εμείς σας λέμε: Στον τομέα της απασχόλησης και της ανεργίας χρειάζονται διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Δεν είναι τα προγράμματα, δεν είναι τα κονδύλια, οι λύσεις. Γιατί είναι και η εκπαίδευση –και σωστά επισημάνθηκε– γιατί είναι και η έλλειψη επαγγελματικού προσανατολισμού –και σωστά επισημάνθηκε– γιατί είναι η αναντιστοιχία των αναγκών της οικονομίας και της παραγωγής με την προσφορά. Αλλά κάπου, κανένας –καθώς βλέπω εδώ δυο-τρεις αγαπημένους φίλους από παλιά– κουράζεται καθώς διαπιστώνει ότι από το 1963 στο 4ο Πανεπιστημιακό Συνέδριο, που λέγαμε σύνδεση οικονομίας και της παραγωγής, μέχρι το 2001, εξακολουθούμε να έχουμε απέναντί μας το ίδιο πρόβλημα.

Η διαρθρωτική αλλαγή, λοιπόν, την οποία εμείς προτείνουμε είναι ρεαλιστική και για έναν επιπρόσθετο λόγο: Είπε ο κ. Καστανίδης –και σωστά το είπε– ότι θα πρέπει και πολιτικά να συνεννοηθούμε επειδή χρειάζονται και κοινωνικές συναινέσεις, αλλά και πολιτικές παρεμβάσεις για να ρυθμιστούν ισορροπία αυτά τα πράγματα. Άρα και προς τον ιδιωτικό τομέα. Άρα η πρόταση για το τριανταπεντάωρο είναι μια διαρθρωτική πρόταση, που μπορεί να εξασφαλίσει κι ένα εργαλείο πίεσης, προς τον ιδιωτικό τομέα, για να αντιληφθεί, ότι δεν μπορεί να αποκερδαίνει τον τριπλασιασμό όσων αποκερδαίνει χωρίς την αντίστοιχη συμβολή στη διαμόρφωση της κοινωνικής ισορροπίας και ανάπτυξης της πραγματικής οικονομίας.

Ακούω, βέβαια, την άποψη του κ. Γιαννόπουλου, ο οποίος λέει «τόγε νυν έχον», δεν πρόκειται να συμφωνήσουν ποτέ οι εργοδότες και οι βιομήχανοι, άρα, λοιπόν, πάρτε πίσω την πρόταση νόμου διότι δεν γίνεται. Εμείς, λοιπόν, λέμε: Πάρτε την πρόταση νόμου ως εργαλείο και πιέστε προς την κατεύθυνση και του κοινωνικού διαλόγου και της κοινωνικής συναίνεσης. Δεν το κάνετε, δικός σας λογαριασμός. Δεν θα βαφτίσετε, όμως, ως ανέφικτο, αυτό που σεις δεν θέλετε να λάβετε.

Εκείνο που υπάρχει είναι η έλλειψη πολιτικής θέλησης. Δεν θέλετε ως Κυβέρνηση και ως κυβερνητική πλειοψηφία να το κάνετε. Και είναι προτιμότερο να λέτε τα πράγματα με το όνομά τους, παρά να βαφτίζετε το κρέας ψάρι. Δεν θέλετε να το κάνετε, διότι εκτιμάτε ότι η πολιτική σας δεν αντέχει αυτή τη συγκεκριμένη διαρθρωτική αλλαγή. Να το πείτε όμως. Και να το πείτε και στον κόσμο. Και να το πείτε στις στρατιές των ανέργων νέων, των ανέργων γυναικών, να το πείτε σε όλους εκείνους, οι οποίοι εγκαταλείπουν την περιφέρεια και μετατρέπονται σε νέους άνεργους κοντά στους ήδη υπάρχοντες.

Ακούστηκε και η άποψη, την οποία είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω, για να την αντικρούσω, ότι έχουμε μπει σε μία περίοδο παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης και ότι μετά το δολοφονικό τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου οι συνθήκες είναι αβέβαιες και ρευστές. Η ύφεση είχε αρχίσει πολύ πιο πριν. Και η ύφεση δείχνει τα όρια αυτής της ακραίας και άκρατης φιλελεύθερης πολιτικής. Αν λοιπόν, επισημαίνετε ότι τα όρια αυτής της πολιτικής φάνηκαν, το να επιμένετε στην ίδια πολιτική είναι λάθος από πλευράς στρατηγικής.

Επίσης, μην τα φορτώσουμε τώρα όλα στον Μπιν Λάντεν. Ο Μπιν Λάντεν έχει τις ευθύνες του. Εάν συλληφθεί, θα δικαστεί και πρέπει να δικαστεί με τις νόμιμες διαδικασίες. Όχι, όμως, και για το πρόβλημα της ανεργίας στην Ελλάδα φταίει ο Μπιν Λάντεν ή για την ανισορροπία της ελληνικής οικονομίας, φταίει το τρομοκρατικό χτύπημα, όταν γνωρίζετε και σήμερα έχετε

εικόνες μπροστά σας, που δείχνουν ότι σ' αυτόν τον τομέα έλειψαν οι διαρθρωτικές αλλαγές. Μέχρι χθες ήταν υποψήφιος αγοραστής της Ολυμπιακής Αεροπορίας μία εταιρεία, σήμερα αποδεικνύεται ότι είναι χρεοκόπος και καθηλώνονται τα αεροπλάνα της στο αεροδρόμιο.

Εκεί, όμως, το πρόβλημα της ανεργίας και της απασχόλησης φούντωσε, εν όψει της ιδιωτικοποίησης και της παράδοσης της Ολυμπιακής σε συγκεκριμένο πολυφερνο αγοραστή.

Να, λοιπόν, γιατί πρέπει να συνεννοηθούμε με διαφορετικό τρόπο πάνω σε αυτό το συγκεκριμένο θέμα.

Και κάτι ακόμη. «Είναι μία πρόταση νόμου η οποία δεν μπορεί να εφαρμοστεί». Άκουσα ρητά να το λέει ο κ. Γιαννόπουλος. «Πάρτε το πίσω. Τώρα δεν γίνονται αυτά τα πράγματα. Μην βάζετε προβλήματα...»

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπα πάρτε το πίσω. Είπα συζητιέται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Μάλιστα. Χαίρομαι. Αυτό το ότι συζητιέται, το ότι κατά τη συζήτηση στη Βουλή –ας είναι έστω και αυτό το πολιτικό όφελος της πρωτοβουλίας μας και είναι μεγάλο όφελος– από όλα τα κόμματα εκφράζεται προβληματισμός για την ορθότητα μιας διαρθρωτικής πρότασης, όπως αυτή, και για την αναγκαιότητα μιας διαρθρωτικής πρότασης, όπως αυτή, με τις ανάλογες βελτιώσεις, προσθήκες ή αλλαγές, για εμάς είναι ένα στοιχείο το οποίο δικαιώνει αυτήν την πρωτοβουλία μας.

Βεβαίως δεν θα συμφωνήσω με τον εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας που είπε ότι η πρόταση για το τριανταπεντάωρο είναι πρόταση των καπιταλιστών. Στη Γαλλία την πρόταση για το τριανταπεντάωρο την εφαρμόζει και το Κομμουνιστικό Κόμμα Γαλλίας που είναι στη γαλλική κυβέρνηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει καμία σχέση το ένα με το άλλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Η Κυβέρνηση στη Γαλλία εφαρμόζει το τριανταπεντάωρο και το εφαρμόζει ως διαρθρωτική αλλαγή, με αποτελέσματα. Βέβαια και κατά τη συζήτηση στη σχετική επιτροπή άκουσα τα ίδια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Τώρα, το πόσο κομμουνιστικό είναι το γαλλικό κόμμα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Λέω ότι κατά τη συζήτηση και στην επιτροπή άκουσα τα ίδια. Άλλο, όμως, τα πολιτικά επιχειρήματα και άλλο οι πολιτικοί αφορισμοί. Οι αφορισμοί περί οργάνων των καπιταλιστών, των βιομηχάνων ή περί οργάνων των σκοτεινών κύκλων, αυτοί οι χαρακτηρισμοί δεν είναι πολιτικός διάλογος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Πού τα ακούσατε αυτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Το λέω αυτό και για έναν επιπρόσθετο λόγο, διότι σας το είπα και τότε στην επιτροπή. Εάν σήμερα είναι Τετάρτη και πει ο Συνασπισμός ότι είναι Τετάρτη, εσείς θα πείτε ότι είναι ψευδοτετάρτη. Με επιχειρήματα, με πολιτικά επιχειρήματα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Αρκεί να μην διαστρεβλώνετε τις θέσεις μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Με πολιτικά επιχειρήματα.

Η άποψή σας, λοιπόν, ότι η πρόταση για το τριανταπεντάωρο είναι εις βάρος των εργαζομένων, είναι μία άποψη την οποία τη λέτε και εγώ οφείλω να την αντικρούσω. Και θα την αντικρούσω με ένα συγκεκριμένο επιχειρήμα.

Αυτή τη στιγμή η συνδικαλιστική έκφραση των εργαζομένων στην Ελλάδα το προτείνει, το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ το έχει μελετήσει και το προτείνει, οι αντιπροσωπευτικές συνελεύσεις και τα συνέδρια των εργαζομένων το υιοθετούν και το προτείνουν και επίσης όλοι οι ενασχολούμενοι με το θέμα, το έχουν στην ημερήσια διάταξη, ως μία από τις προτάσεις που είναι σε θέση να αποτελέσουν ένα νομοθετικό οπλοστάσιο, για την αντιμετώπιση του μεγάλου αυτού προβλήματος.

Γι' αυτό, λοιπόν, οι χαρακτηρισμοί αυτοί δεν έχουν καμία θέση και δεν μπορεί κανείς να μιλάει στο όνομα των εργαζομένων, όταν νομίζει ότι έτσι θέλει να οικειοποιηθεί και τη φωνή τους και την ψυχή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλου)

Τελειώνω με μία ακόμη παρατήρηση, για να είμαι και μέσα στα όρια του χρόνου.

Είναι, λοιπόν, εφαρμόσιμο το πλαίσιο αυτό ως πλαίσιο μέτρων που πρέπει να συμπληρωθεί, που πρέπει να συνοδευτεί με συνοδευτικές υποστηρικτικές πολιτικές και έχει διαρθρωτικό χαρακτήρα. Επίσης, όπου εφαρμόστηκε απέδωσε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα σήμερα, το 2001, που μιλάμε, ο ιδιωτικός τομέας που εμφανίζεται ότι αντιδρά, υιοθετεί το μέτρο σε ορισμένες περιπτώσεις. Και έγιναν πιλοτικές εφαρμογές από τον ιδιωτικό τομέα, αν θέλετε για να κάνουν και έρευνα της αγοράς και είδαν ότι και την απασχόληση βελτιώνει το μέτρο και την αποτελεσματικότητα βελτιώνει και επίσης βελτιώνει και την κοινωνική ειρήνη μεταξύ των κοινωνικών εταίρων.

Στη Γαλλία εφαρμόζεται. Και εφαρμόζεται με θετικά αποτελέσματα. Δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Όχι τις προβλεπόμενες αρχικά, αλλά σημαντικές θέσεις εργασίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν είναι τόσο βέβαιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Ναι, σημαντικές θέσεις εργασίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Στη Γαλλία όχι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε συνάδελφε, επιτρέψτε μου να έχουν κάποια αξιολογία τουλάχιστον ορισμένα δείγματα που επικαλούμαστε όλοι. Εάν θέλει ο καθένας την άποψή του να την έχει ως σημαία, ας την έχει. Στη Γαλλία εφαρμόζεται και γι' αυτό εξακολουθεί η πιλοτική εφαρμογή του, γιατί είναι θετικό. Στην Ιταλία δεν εφαρμόστηκε με την έκταση που εφαρμόζεται στη Γαλλία αλλά όπου εφαρμόστηκε απέδωσε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν επέφερε αποτελέσματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εν πάση περιπτώσει, εκείνο το οποίο χρειάζεται τούτη την ώρα και εμείς το ζητάμε αυτό ευθέως, για έναν επιπρόσθετο λόγο, είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας. Εμείς λέμε μία, πείτε επιτέλους ποια άλλη. Πείτε, κάνετε πρόταση για διαρθρωτική παρέμβαση, στη ρύθμιση της αγοράς εργασίας.

Δεύτερο και τελευταίο. Νομίζω ότι δεν είναι προς τιμή όλων μας να επικαλούμαστε τη συνταγματική ρήτρα, για να μη γίνει ψηφοφορία και πολύ περισσότερο δεν είναι προς τιμήν της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση είχε τη δυνατότητα να αλλάξει το Σύνταγμα και δεν το έκανε. Η Κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να υιοθετήσει την πρόταση και να την προχωρήσει αλλά δεν το κάνει.

Επειδή η Κυβέρνηση μιλάει για προγραμματικούς διαλόγους και κοινωνικούς διαλόγους εγώ απευθύνω ευθέως την πρόκληση προς την Κυβέρνηση και την πρόταση: Η εφαρμογή του τριανταπεντάρου χωρίς μείωση των αποδοχών, ως συγκεκριμένη πρόταση και πολιτική ρύθμιση με σταδιακή εφαρμογή, για την αντιμετώπιση αυτού του μεγάλου διαρθρωτικού προβλήματος. Κάποτε θα πρέπει να μιλάμε στο πεδίο των εφαρμοσμένων πολιτικών, ακριβώς, για να μη φιλολογούμε, ακριβώς για να είμαστε αξιόπιστοι σε εκείνους που βιώνουν το πρόβλημα. Το βιώνουν τα παιδιά μας, το βιώνουν όλες οι ευαίσθητες και εύθραυστες κοινωνικές ομάδες. Φεύγουν οι αγρότες, λέει, και είναι αιτία γιατί μεγαλώνει η ανεργία. Και ποιος τους διώχνει τους αγρότες; Η πολιτική που εφαρμόζετε, και με «αι» και με «ε». Δεν βρίσκουν οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων δουλειά και απασχόληση και γίνονται στρατιές ανέργων; Ποιος φτιάχνει αυτές τις στρατιές ανέργων; Η πολιτική που εφαρμόζετε με «αι»

και με «ε» στον τομέα της εκπαίδευσης. Είναι στρατιές των γυναικών που ψάχνουν να βρουν δουλειά και δεν μπορούν να βρουν; Πού αποδίδουν οι πολιτικές των θετικών διακρίσεων για την ισότητα υπέρ των γυναικών;

Απ' όπου, λοιπόν, και αν το δείτε το πρόβλημα, θα συμφωνήσετε ότι είναι ένα πρόβλημα που αφορά το σύνολο των δομών, των διαρθρώσεων και των λειτουργιών της κοινωνικής ζωής αυτής της χώρας. Και στο 2001 δεν μπορούμε να πάμε με τέτοια ανοιχτή πληγή. Ευχαριστώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα μιλήσει ο Υπουργός τώρα γιατί βιάζεται να φύγει και μετά θα δούμε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η διεύρυνση του αντικειμένου της συζήτησης ήταν πολύ χρήσιμη γιατί ακούστηκαν πολύ σημαντικές απόψεις για ένα θέμα το οποίο είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Νομίζω ότι η συζήτηση για τις ώρες εργασίας ανά εβδομάδα είναι μια συζήτηση διαρκώς επίκαιρη. Η συζήτηση αυτή γίνεται με διαφορετικούς τρόπους εδώ και πολλές δεκαετίες. Πάντοτε οι ώρες εβδομαδιαίας εργασίας αντιμετωπίζονται υπό το πρίσμα της προσπάθειας να μειωθεί ο χρόνος της εργασίας ανά εβδομάδα. Έχουμε υποχρέωση αυτήν τη συζήτηση να την εμπλουτίσουμε, να τη διατηρήσουμε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας.

Θα έχω τη δυνατότητα να αναφερθώ αργότερα σχολιάζοντας γενικότερα απόψεις που αφορούν την οικονομία και τον τρόπο αντιμετώπισης του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας και στην πατρίδα μας, κάνοντας όμως εκ προοιμίου ένα σχόλιο. Δεν θα πρέπει και στην Ελλάδα να κυκλοφορούν πολλοί αόρατοι Μπιν Λάντεν οι οποίοι τρομοκρατούν τους πολίτες, προωθούν την πτόση της ελληνικής κοινωνίας, προσπαθούν να επιβάλουν την εντύπωση ότι η Ελλάδα είναι σε χειρότερη μοίρα απ' αυτήν στην οποία βρισκόταν δέκα χρόνια πριν, ενώ γνωρίζουν ότι αυτό δεν είναι αλήθεια.

Ακόμα ο λόγος μας για ένα τέτοιο θέμα πρέπει να είναι λόγος ευθύνης. Ο λόγος της ευθύνης είναι ο ρεαλιστικός λόγος.

Αν η καρδιά μας είναι κοντά στην καθιέρωση του τριανταπεντάρου ο νους μας πρέπει να σκεφτεί δύο φορές ιδίως μέσα σ' αυτές τις συνθήκες για το ποιες θα είναι οι συνέπειες της αναγκαστικής εφαρμογής ενός τέτοιου μέτρου, πολύ περισσότερο όταν έχουμε εμπειρία από την εφαρμογή ανάλογων διατάξεων σε άλλες χώρες η οποία θα μου επιτρέψετε να πω δεν οδηγεί στην εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων και θα το αποδείξω αργότερα.

Η οικονομία είναι ένα δυναμικό σύστημα. Όποιοι νομίζουν ότι μπορούν με αποφάσεις ή με νόμους να ελέγχουν την οικονομία και τις οικονομικές εξελίξεις ασφαλών κάνουν λάθος. Ήδη η τρομοκρατική επίθεση στη Νέα Υόρκη κατά τρόπο αιφνίδιο και αναπάντεχο άλλαξε τις συνθήκες, οδήγησε σε κλυδωνισμούς, κραδασμούς έντονους τη διεθνή οικονομία. Αυτά επηρεάζουν και εμάς και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Αν δεν μας επηρεάζει καθόλου η διεθνώς παρατηρούμενη ύφεση σημαίνει ότι η Ελλάδα είναι τόσο καλά θωρακισμένη χάρη στη δική μας πολιτική, ώστε θα έπρεπε να μας επαινέσετε γι' αυτό. Είμαστε η εξαίρεση την ώρα που οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία έχουν αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, η Γερμανία στο επόμενο έτος που είναι και έτος εκλογών με αρχικές προβλέψεις αύξησης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος 1,5% καταλήγει να δέχεται τώρα, κάνοντας μια πιο υπεύθυνη προσέγγιση μετά τις τελευταίες εξελίξεις, ως ποσοστό το 0,8%, κατά το οποίο θα αυξηθεί το ΑΕΠ της και όπως είπε ο αρμόδιος Υπουργός με πολλή τύχη θα επιτύχουν αυτό το στόχο τον επόμενο χρόνο.

Είναι η Ελλάδα μια όαση, λοιπόν, μέσα σε αυτήν τη διεθνή κρίση; Αναφέρθηκε από τον κ. Καστανίδη ένα παράδειγμα. Γνωρίζουμε ποιες θα είναι οι επιπτώσεις του κλίματος που δημιουργείται για τον τουρισμό στην Ελλάδα; Μπορούμε από τώρα να κάνουμε εκτιμήσεις. Έχουμε όμως εκείνα τα στοιχεία που θα μας οδηγήσουν σ' ένα ασφαλές συμπέρασμα; Γνωρίζετε ότι ο τουρισμός είναι μια βασική πηγή εισοδήματος για πολλούς

Έλληνες και για την ελληνική οικονομία.

Κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια η συζήτηση που αφορά τη μείωση των ωρών εργασίας γίνεται με διαφορετικό πρίσμα κατά καιρούς, από τη μια ως θέμα αναδιανομής της παραγωγικότητας, σε μια άλλη εποχή ως θέμα που αφορά την προστασία της υγείας των εργαζομένων, προσφάτως η πρόταση αυτή συνδέεται, σχεδόν απολύτως, με την επιδίωξή μας για μείωση της ανεργίας.

Τα τελευταία χρόνια, τη δεκαετία του 1990, το ζήτημα αυτό έχει αποτελέσει αντικείμενο μεγάλου προβληματισμού. Παρουσιάζεται ως πιθανή λύση, όπως είπα στο πρόβλημα της ανεργίας, που είναι μεγάλο για πολλές χώρες του αναπτυγμένου κόσμου, αλλά από κάποιους άλλους και ως «ομοειδές αντάλλαγμα» προς τους εργαζόμενους για την από μέρους τους αποδοχή ευέλικτων μορφών διευθέτησης του χρόνου εργασίας.

Το πλήθος και το εύρος των σχετικών ερευνών και μελετών που έχουν γίνει αποδεικνύουν το ενδιαφέρον που υπάρχει από τους εταίρους, τους παραγωγικούς φορείς, τις κυβερνήσεις. Πάντως όλοι αναγνωρίζουν ότι είναι μεγάλη η δυσκολία στον προσδιορισμό των επιπτώσεων που θα προκύψουν από τη μείωση του χρόνου εργασίας στην απασχόληση και η δυσκολία αυτή έγκειται στο γεγονός ότι μόνο υποθέσεις μπορούν να γίνουν. Οι παράγοντες που υπεισέρχονται και επηρεάζουν είναι πάρα πολλοί και συχνά αστάθμητοι. Οι μεταβολές στην προσφορά εργασίας είναι κάτι που κανείς δεν μπορεί να προβλέψει, όπως επίσης οι μεταβολές στη ζήτηση εργασίας. Μπορεί –κάνω εδώ μια παρένθεση– να έχουμε ταυτοχρόνως και αύξηση της ζήτησης εργασίας αλλά και πολύ μεγαλύτερη αύξηση της προσφοράς εργασίας με αποτέλεσμα να δημιουργούμε θέσεις απασχόλησης, ταυτόχρονα όμως η ανεργία να παραμένει σε υψηλό ποσοστό. Η Ελλάδα είναι μια τέτοια περίπτωση για τους λόγους που θα αναφέρω στη συνέχεια.

Όλοι συμφωνούν ότι η μείωση των συνολικών αποδοχών συνδέεται με την αύξηση της απασχόλησης αλλά κανείς δεν συζητά τη μείωση των αποδοχών ασφαλώς. Η διαπίστωση αυτή στην περίπτωση της Γαλλίας που έχουμε μια εφαρμογή συγκεκριμένου μέτρου, χωρίς την παράλληλη μείωση των αποδοχών οδήγησε και πρέπει να το πούμε αυτό στην αναγκαιότητα κρατικής επιδότησης της απασχόλησης, ως μέσου διατήρησης του κόστους εργασίας σε χαμηλά επίπεδα.

Στη Γαλλία υπάρχει κρατική επιδότηση προς τις επιχειρήσεις, προκειμένου να αντισταθμιστεί η αύξηση του κόστους εργασίας, η οποία προκαλείται από την καθιέρωση των τριάντα πέντε ωρών εργασίας την εβδομάδα.

Παρά ταύτα και μετά τις πρώτες αποτιμήσεις του εγχειρήματος αυτού, εκφράστηκε επιφυλακτικότητα σε ό,τι αφορά τόσο στο κόστος των επιδοτήσεων του κράτους και της αποδοτικότητά τους, όσο και στη συμβολή που έχει αυτή η πολιτική στη μείωση της ανεργίας. Υπάρχει ένα εξαιρετικό πρόσφατο κείμενο της 24ης Νοεμβρίου του 2001 στον «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ», που αναφέρεται στα υπέρ και στα κατά της μείωσης του χρόνου εργασίας μετά την εφαρμογή του μέτρου αυτού στη Γαλλία. Υπάρχουν υπέρ, υπάρχουν και κατά. Αν αυτά ισχύουν για τη Γαλλία, θα σας πω στη συνέχεια ότι για την Ελλάδα, για το μέγεθος της ελληνικής οικονομίας, για τον τύπο των μονάδων οικονομίας της χώρας μας, μάλλον τα κατά είναι περισσότερα παρά τα υπέρ από την εφαρμογή ενός τέτοιου μέτρου.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η πρόταση του Συνασπισμού έχει την αξία της. Το αναγνωρίζω και τιμώ όσους πήραν αυτήν την πρωτοβουλία. Είπα και επαναλαμβάνω ότι η καρδιά μας είναι κοντά στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης στη μείωση των ωρών εργασίας. Κάνουμε αρκετά προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην Αντιπολίτευση. Όλοι συζητούμε. Έχουμε διαφορετικούς ρόλους, αλλά οι διαφορετικοί ρόλοι δεν σημαίνουν άνιση ευθύνη. Εμείς, όμως, πρέπει να αποφασίσουμε και να υπογράψουμε την απόφασή μας και να την εφαρμόσουμε. Δεν θα περιοριστούμε σ' ένα λόγο, ο οποίος μπορεί να είναι δημοφιλής, επειδή είναι ευρύχωρος. Η πράξη όμως είναι συγκεκριμένη και επιβάλλει περιορισμούς, τους οποίους δεν πρέπει να αγνοήσουμε.

Το ελκυστικό επιχείρημα, ότι η μείωση του χρόνου εργασίας συμβάλλει στην αύξηση της απασχόλησης είναι δύσκολο να στοιχειοθετηθεί, κύριοι συνάδελφοι. Όλα αυτά τα θέματα θα τα αντιμετωπίσουμε στην επόμενη περίοδο μέσω αποκαλυπτικών συγκρίσεων με την εισαγωγή του ευρώ, θέμα που απασχολεί στη σημερινή συνεδρίασή του το Υπουργικό Συμβούλιο. Αυτή η αποκαλυπτική σύγκριση λόγω της χρήσης κοινού νομίσματος πλέον, θα δείξει σε όλους ότι η Ελλάδα υπολείπεται και ότι πρέπει ακόμη πολύ να προσπαθήσουμε για να φτάσουμε στο επίπεδο των άλλων χωρών της Ευρώπης. Εμείς, όμως, που γνωρίζουμε ποια πρόοδο έχουμε επιτελέσει τα τελευταία χρόνια, αποδεχόμαστε αυτήν την πρόκληση της σύγκρισης και θα εντύνουμε την προσπάθειά μας να βελτιώσουμε ακόμα περισσότερες τις επιδόσεις μας.

Η πρόταση του Συνασπισμού κατατέθηκε τον Ιούλιο του 2000. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν συμβεί πολλά. Θα έλεγα ότι έχει διαφοροποιηθεί το νομικό, θεσμικό πεδίο, αλλά και σε επίπεδο πολιτικής εφαρμογής έχουν συντελεστεί πολλές αλλαγές. Ειδικότερα με το ν.2874 που ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων τον περασμένο Δεκέμβριο, προχώρησαμε στην κατάργηση του διευθυντικού δικαιώματος, που υποχρέωνε τον εργαζόμενο να δουλεύει μέχρι και πέντε ώρες περισσότερο την εβδομάδα. Πέντε ώρες την εβδομάδα επί σαράντα έξι εβδομάδες το χρόνο που είναι εργάσιμες, μας κάνουν διακόσιες τριάντα ώρες το χρόνο. Γι' αυτές τις διακόσιες τριάντα ώρες το χρόνο, μετά την εφαρμογή αυτού του νόμου, ο εργοδότης δεν έχει πλέον δικαίωμα να ζητήσει την επιπλέον απασχόληση του εργαζόμενου και ο εργαζόμενος δεν υποχρεούται να εργαστεί.

Με τη ρύθμιση αυτή έγιναν κάποιες διαρθρωτικές αλλαγές. Αυξήσαμε το κόστος των υπερωριών, προκειμένου να γίνει απαγορευτική από άποψη κόστους η προσφυγή στις υπερωρίες από την πλευρά των εργοδοτών, ενθαρρύνοντας έτσι την κίνησή τους προς μία άλλη κατεύθυνση: Να μη χρησιμοποιούν το μέσο των υπερωριών, αλλά να προχωρούν σε προσλήψεις νέων, προκειμένου να καλύψουν το κενό που δημιουργείται.

Δώσαμε επίσης τη δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας παράλληλα με τη μείωσή του. Δίνεται στους εργοδότες και στους εργαζόμενους η δυνατότητα να συμφωνήσουν, να προβούν, λοιπόν, σ' αυτήν τη διευθέτηση, σε μία ευέλικτη χρήση, όπως λέμε εκατόν τριάντα οκτώ ωρών ετησίως ανά εργαζόμενο. Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Και έχει τύχει εφαρμογής. Όπου υπάρχει αυτή η συμφωνία, ευνοούνται με τη μείωση κατά ενενήντα δύο ώρες εργασίας ετησίως οι εργαζόμενοι, πράγμα που αντιστοιχεί σε μείωση κατά δύο ώρες κάθε εβδομάδα της διάρκειας της εργασίας τους, δηλαδή από σαράντα σε τριάντα οκτώ ώρες.

Στην Ελλάδα, με το νόμο αυτό έχουμε εφαρμογή του μέτρου των τριανταοκτώ ωρών εβδομαδιαίας εργασίας. Και θυμίζω ότι ήταν μέτρο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στις αρχές της δεκαετίας του '80, η ψήφιση του πλαισίου που οδήγησε στην εβδομάδα των σαράντα ωρών εργασίας.

Να, λοιπόν, ποια είναι αυτά τα σημαντικά που έκανε η Κυβέρνηση μεταξύ των άλλων, όπως είπε ο κ. Γιαννόπουλος που κάποιος επεχείρησε να ειρωνευτούν ενώ μίλησε πολύ σωστά. Βέβαια ξεχνάει η Νέα Δημοκρατία ότι κατάργησε αυτό το καθεστώς διασφάλισης των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Καταργήσατε το μέτρο της προσφυγής στα ασφαλιστικά μέτρα μη επιτρέποντας στους εργαζόμενους να τύχουν αυτής της ελαχίστης προστασίας, δικαίωμοι εκείνη την περίοδο. Βέβαια το μέτρο επανήλθε όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε και πάλι τη διακυβέρνηση της χώρας.

Σύμφωνα με έρευνα που έχει γίνει στην Ελλάδα για τη μεταποιητική βιομηχανία, φαίνεται ότι από τον Ιούνιο του 2001 πολλές επιχειρήσεις ανακοινώνουν ότι δεδομένων των νέων διατάξεων για την υπερωριακή απασχόληση, προβαίνουν σε πρόσληψη νέων ατόμων, αυξάνεται δηλαδή η απασχόληση, με σκοπό να διατηρήσουν τα επίπεδα παραγωγής που είχαν πριν.

Οι ρυθμίσεις αυτές ασφαλώς δεν είναι αρεστές στους εργοδότες ούτε σε εκείνους που απασχολούνται μια νεοφιλελεύθερη πολιτική, γιατί βρίσκονται στον αντίποδα αυτής της πολιτικής. Δεν απορυσθίσαμε την αγορά εργασίας όπως κάποιος θα ήθε-

λαν, αλλά προωθήσαμε μια σύγχρονη στρατηγική προσαρμοστικότητας στα νέα δεδομένα, εξασφαλίζοντας και για τις επιχειρήσεις την απαραίτητη ευελιξία, αλλά και κοινωνική προστασία και πλεονεκτήματα για τους εργαζόμενους.

Για τη δημιουργία απασχόλησης δεν περιοριστήκαμε μόνο σ' αυτά. Υπάρχει ένα πλέγμα δράσεων ενεργητικής πολιτικής για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας με πολλούς τρόπους, μεταξύ των οποίων ο πιο σημαντικός και εκεί ρίχνουμε το βάρος μας είναι η επαγγελματική κατάρτιση, γιατί ο επαγγελματικός προσανατολισμός υστερεί στην πατρίδα μας, είναι η διά βίου μάθηση και εκπαίδευση, η επανακατάρτιση των εργαζομένων, γιατί ξέρετε ότι με τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, οι γνώσεις που έχει κάποιος απαξιώνονται σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα και τον θέτουν ουσιαστικά στο περιθώριο της αγοράς εργασίας.

Για μας η απασχόληση αποτελεί σημαντική προτεραιότητα. Δεν είναι μόνο μια πτυχή του λόγου μας, είναι παράμετρος που καθορίζει το σύνολο των επιλογών μας. Και πρέπει να πω –επειδή πρέπει να κάνουμε έναν απολογισμό με τα στοιχεία που υπάρχουν για μια προηγούμενη περίοδο– ότι μέχρι το 2000 δημιουργήσαμε διακόσιες είκοσι έξι χιλιάδες θέσεις εργασίας από το '94. Αυτή είναι μια πολύ σημαντική επίδοση και οι εξαγγελίες που έχουμε κάνει για νέες θέσεις εργασίας παραμένουν σε ισχύ και έχουν την αξία τους.

Όμως θα ανταποκριθούμε σ' αυτήν την εξαγγελία μας. Ασφαλώς θέλουμε να προχωρήσουμε σε πολλές τομές ακόμη. Γνωρίζετε ότι συνδέσαμε τη συζήτηση για τις αλλαγές στο φορολογικό σύστημα με την αύξηση της απασχόλησης και επίσης, μπορώ να πω σήμερα ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα πρέπει να συνδέεται και τα έργα που χρηματοδοτούνται απ' αυτό το σχέδιο ανάπτυξης και αυτήν τη σύνδεση την προωθούμε με τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης οι οποίες θα μετρώνται. Θα υπάρχει συγκεκριμένο μετρήσιμο αποτέλεσμα.

Αυτά τα θέματα μας απασχολούν, τα συζητάμε, γιατί πιστεύουμε ότι όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά συνολικά μια κοινωνία, θα πρέπει να προβαίνει σ' ένα ισολογισμό ευθύνης όπου θα αναφέρεται και σ' αυτά τα σημαντικά μεγέθη που είναι αξίες για μια σύγχρονη κοινωνία.

Η ανεργία υποχωρεί στη χώρα μας κατά μικρό ποσοστό όπως μαρτυρούν τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας. Σημειώνεται μια πρόοδος. Πρέπει να πω όμως, ότι η αύξηση της ανεργίας, πράγματι οφείλεται μεταξύ των άλλων στη μετατόπιση κοινωνικών δυνάμεων από τον πρωτογενή τομέα και το επίπεδο ανάπτυξης της Ελλάδας, γνωρίζετε πολύ καλά ότι ωθεί πολλούς να εγκαταλείψουν τον πρωτογενή τομέα για πολλούς λόγους, και κοινωνικούς και πολιτισμικούς, όχι μόνο οικονομικούς.

Οφείλεται στην αυξημένη ζήτηση εργασίας από την πλευρά των γυναικών, γιατί τα τελευταία χρόνια έχουμε μια σημαντική αλλαγή αν θέλετε στα πρότυπα ή στο μοντέλο το πολιτισμικό το οποίο επηρεάζει και τη διάρθρωση την οικονομική και παραγωγική της ελληνικής κοινωνίας και βεβαίως στους οικονομικούς μετανάστες που τηρουμένων των αναλογιών αποτελούν ένα σημαντικό ποσοστό στο σύνολο του ελληνικού πληθυσμού δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με το ποσοστό αυτό των μεταναστών σε άλλες χώρες.

Επίσης, και αυτό είναι σημαντικό, το ποσοστό απασχόλησης –είναι ένας δείκτης ο οποίος μετράται μετά τη σύνοδο κορυφής στη Λισαβόνα όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση για πρώτη φορά προσέγγισε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον θέματα κοινωνικού χαρακτήρα –συγκρινόμενο στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες δεν παρουσιάζει τα χάσματα του παρελθόντος. Αυτό δείχνει την πρόοδο που έχουμε κάνει στην κατεύθυνση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1837 οι άνθρωποι δούλευαν ογδόντα ώρες την εβδομάδα. Το 1890 δούλευαν εξήντα ώρες την εβδομάδα. Από το 1919 στη Γαλλία ο χρόνος ημερήσιας εργασίας είναι οκτώωρο. Σήμερα ο συνήθης χρόνος της εβδομαδιαίας εργασίας των υπόλοιπων ευρωπαίων είναι 40,4 ώρες την εβδομάδα. Στα ίδια περίπου επίπεδα κινείται το αντίστοιχο ποσοστό για την Ελλάδα 40,5 ώρες την εβδομάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κύριος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Για να μπορέσουμε να έχουμε μια εκτίμηση για το προτεινόμενο σχήμα υποχρεωτικής εφαρμογής του τριανταπεντάωρου εκτός των άλλων πρέπει να έχουμε υπόψη μας και τα εξής και θα αναφερθώ σε στοιχεία προσπαθώντας να μη σας κουράσω: Στην Ελλάδα το 11,5% των Ελλήνων εργαζομένων δουλεύει ήδη λιγότερο από τριάντα πέντε ώρες την εβδομάδα, ενώ ο αντίστοιχος ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 8,4%.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ποια κατηγορία είναι αυτή;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Πάρα πολλοί και θα αναφερθώ. Οι καθηγητές στη μέση εκπαίδευση γνωρίζετε πόσες ώρες διδάσκουν την εβδομάδα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Γιατί οι δημόσιοι υπάλληλοι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Και οι υπάλληλοι.

Δεν είναι τίποτα χωρίς τεκμηρίωση απ' όσα αναφέρω. Επίσης, άλλο ένα 14,3% των Ελλήνων εργαζομένων απασχολούνται λιγότερο από σαράντα ώρες μεταξύ τριάντα έξι και τριάντα εννέα ωρών την εβδομάδα. Σε προηγούμενες περιόδους ο χρόνος της εβδομαδιαίας εργασίας μειώθηκε σταδιακά, είχαμε ραγδαία μείωση του χρόνου αυτού και νομίζω ότι οι μεγάλες τομές έγιναν και στην περίπτωση των σαράντα ωρών δεκαετία του 1980 και στη περίπτωση των τριάντα οκτώ ωρών με τις άλλες παρακολουθητικές διαρθρωτικές αλλαγές που κάναμε την πρόσφατη περίοδο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT στην Ελλάδα το 46% είναι αυτοαπασχολούμενοι. Πουθενά δεν συμβαίνει αυτό. Εάν λάβουμε υπόψη μας ότι από το υπόλοιπο 54% εκτός αυτού του 46% το 11,5% δουλεύει λιγότερο των τριάντα πέντε ωρών και το 14,3 λιγότερο των σαράντα ωρών, μένει ένα 28% για το οποίο αξίζει να συζητήσουμε την πρόταση του Συνασπισμού. Γιατί η πρόταση του Συνασπισμού για καθιέρωση αυτής της τριανταπεντάωρης εργασίας την εβδομάδα, αφορά αυτό το 28% κατά βάση. Δεν είναι αμελητέο, δεν είναι ασήμαντο αυτό και καθόλου δεν το υποτιμώ, αλλά περί αυτού πρόκειται. Θα πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι σύμφωνα με την έκθεση απασχόλησης του 1998 οι οικονομίες με το μακρύτερο χρόνο εργασίας παρουσιάζουν και μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής στην απασχόληση απ' αυτές με μικρότερο χρόνο εργασίας. Η διαφορά αυτή εμφανίζει συνεχώς αυξητική τάση. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση ότι στις αρχές της δεκαετίας του 1980 το ποσοστό απασχόλησης ήταν στην Ιαπωνία 70%, στις ΗΠΑ 66%, ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν 63% ενώ τα αντίστοιχα ποσοστά το 1997 ήταν για την Ιαπωνία 74,5% από 70% για τις ΗΠΑ 74% από 66% και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο μέσος όρος είναι 60,5% από 63%.

Όπως προκύπτει λοιπόν, όπου το ποσοστό συμμετοχής στην απασχόληση έχει τη μεγαλύτερη τάση αύξησης, ο χρόνος εργασίας παρουσιάζει τη μικρότερη ή και αρνητική τάση μείωσής του. Στην περίπτωση μάλιστα της Σουηδίας –τα στοιχεία αυτά είναι στη διάθεση όλων– η μείωση του χρόνου εργασίας την περίοδο 1960-1996 συνοδεύεται από τη μείωση της συμμετοχής στην απασχόληση. Είναι προφανές ότι η μείωση του χρόνου εργασίας τριάντα πέντε ώρες, χωρίς μείωση των αποδοχών –και κανείς δεν το συζητάει αυτό– συνεπάγεται αύξηση του ωριαίου εργατικού κόστους κατά 14%. Οι πέντε ώρες, οι οποίες αφαιρούνται ή οι πέντε ώρες κατά τις οποίες μειώνεται η εργασία την εβδομάδα, αντιστοιχούν σε αυτό το ποσοστό σε σχέση με τις τριάντα πέντε ώρες που επιδιώκεται να καθιερωθούν. Αυτό αναμένεται να επιβαρύνει βεβαίως τις επιχειρήσεις, όχι όμως όλες τις επιχειρήσεις με ομοιόμορφο τρόπο. Και αυτό δεν πρέπει να το παραβλέψουμε. Σε έναν τομέα ή σε έναν κλάδο δεν μπορείς να κατατάξεις τις επιχειρήσεις με σαφήνεια σε κατηγορίες, με κάποιο κριτήριο «έντασης εργασίας». Γιατί η πρόταση του Συνασπισμού αναφέρεται σε επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας κυρίως, για να μην πω αποκλειστικά. Αν το κάνει αυτό, λοιπόν, επειδή δεν επηρεάζονται ομοιόμορφα όλες οι επιχειρήσεις, οδηγεί σε νόθευση του ανταγωνισμού, δημιουργεί μια νέου τύπου ανισότητα. Πέραν αυτού όμως κλάδοι και επιχειρήσεις εντάσεως κεφαλαίου στις οποίες το εργατικό κόστος

δεν αντιπροσωπεύει, παρά μόνο ένα μικρό τμήμα του συνολικού κόστους, θα επιβαρυνθούν πολύ λιγότερο από κλάδους και «επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας».

Έτσι εξηγείται αν θέλετε –περί αυτού πρόκειται- και το ότι η συμφωνία επιτεύχθηκε για εργασία τριανταπενταώρων την εβδομάδα στον κλάδο των τραπεζών ή σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που ανήκουν στον τομέα της λεγόμενης νέας οικονομίας.

Το ενδεχόμενο εφαρμογής του τριανταπενταώρου αν δεν οδηγούσε σε χρεοκοπία τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στη χώρα μας –και αυτές είναι ο κορμός της ελληνικής οικονομίας τουλάχιστον μέχρι τώρα- που καλύπτουν το μεγάλο μέρος απασχόλησης, θα τις έθετε οπωσδήποτε σε μεγάλη δοκιμασία.

Αν εξαίρουμε τον αγροτικό τομέα, μόνο ένα μικρό ποσοστό Ελλήνων εργαζομένων ασχολείται σε επιχειρήσεις στις οποίες εργάζονται πάνω από πενήντα άτομα. Έχει καμία σχέση αυτή η οικονομία, η διάρθρωσή της, η μορφή της, ο τύπος της, με την οικονομία της Γαλλίας; Κατά συνέπεια, επιβαρύνοντας τις επιχειρήσεις αυτής της κατηγορίας, δημιουργούμε μεγάλους κινδύνους και για την απασχόληση, την ώρα που επιδιώκουμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της ανεργίας.

Τετρακόσιες είκοσι πέντε χιλιάδες παραγωγικές μονάδες στη χώρα μας λειτουργούν με λιγότερους από δέκα εργαζόμενους. Ο συνηθέστερος αριθμός απασχολούμενων σε κάθε μια απ' αυτές τις επιχειρήσεις, είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, μόλις δυο άτομα. Σε μια επιχείρηση με δυο άτομα η καθιέρωση του τριανταπενταώρου απελευθερώνει ή δημιουργεί ελεύθερο χρόνο, για να προσληφθεί κάποιος άλλος, δέκα ωρών εβδομαδιαίας εργασίας. Δεν φθάνουν αυτές οι δέκα ώρες για να δημιουργήσεις ένα νέο τριανταπενταώρο προκειμένου να προσλάβεις κάποιον να καλύψει αυτό το κενό.

Πόση απασχόληση, λοιπόν, μπορεί να δημιουργηθεί σ' αυτό το μεγάλο όγκο των τετρακόσιες είκοσι πέντε μικρομεσαίων επιχειρήσεων; Η απάντηση είναι κυρίες και κύριοι ότι κανείς δεν το ξέρει. Αν έπρεπε όμως να δώσει μια απάντηση, θα έλεγε πως είναι μάλλον μηδενική ή ωφέλεια που θα προκύψει τουλάχιστον ως προς αυτόν το στόχο.

Σε κάθε περίπτωση, η μείωση του χρόνου εργασίας και η επίπτωση που έχει η μείωση αυτή στη μείωση της ανεργίας, πρέπει να εξετασθεί σε συνάρτηση με πολλούς άλλους παράγοντες, όπως είναι οι αποδοχές των εργαζομένων, όπως είναι η παραγωγικότητα και άλλα μεγέθη.

Σε μια μελέτη που έγινε υπολογίζεται ότι μια μείωση του χρόνου εργασίας κατά 10%, αν ακολουθεί από αύξηση της παραγωγικότητας κατά 2% και κρατική επιδότηση του 30% της αύξησης του ωρομισθίου που θα προκύψει από τη μείωση του χρόνου εργασίας, στις βιομηχανίες εκείνες όπου το συνολικό κόστος αντιπροσωπεύει το 20% του συνολικού κόστους παραγωγής, αυτό θα επιβαρύνει το μοναδιαίο κόστος παραγωγής, το κόστος ανά μονάδα παραγωγής κατά 1,15% τουλάχιστον.

Και η επιβάρυνση αυτή θα είναι πολλαπλάσια και η κρατική επιδότηση, αυτό πρέπει να το συζητήσουμε πολύ πριν πάρουμε οποιαδήποτε απόφαση, τουλάχιστον όπως είναι σήμερα τα πράγματα, δεν μπορεί να καλύψει το 30% του κόστους, το οποίο δημιουργείται από τη μείωση των ωρών εργασίας.

Ποιος διαφωνεί με τη μείωση του χρόνου εργασίας γενικώς, θεωρητικώς; Όλοι συμφωνούμε, όλοι επιθυμούμε να έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο στη διάθεσή τους οι εργαζόμενοι. Όλοι θέλουμε παραπάνω απασχόληση για τους συμπολίτες μας. Δεν φτάνει όμως να το θέλουμε. Πρέπει η εφαρμογή της πολιτικής μας να ανταποκρίνεται σε πραγματικές ανάγκες και να είναι τεκμηριωμένη ή οποια απόφαση πάρουμε.

Πρόσφατα στοιχεία δημοσιεύτηκαν σε οικονομική εφημερίδα της χώρας μας στις 20 Νοεμβρίου και αναφέρουν ότι η ανεργία στη Γαλλία το Σεπτέμβριο αυξήθηκε σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο. Για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια ο δείκτης της ανεργίας παρουσιάζει αυξητικές τάσεις στη Γαλλία. Στη δε Ιταλία, όπου κατ' αρχήν είχε θεσπιστεί το τριανταπενταώρο, γνωρίζετε ότι αυτή η διαδικασία «πάγωσε», δεν εφαρμόστηκε. Η εμπειρία άλλωστε και από την εφαρμογή του μέτρου στη Γαλλία έκανε πολλούς να σκεφθούν πάλι πώς θα πρέπει να αντιμετωπίσουν αυτό το θέμα.

Η Γαλλία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η έβδομη μεταξύ των δεκαπέντε πρώτων χωρών της Ευρώπης σε ρυθμούς αύξησης της απασχόλησης τα τελευταία χρόνια. Δηλαδή, η καθιέρωση του τριανταπενταώρου την εβδομάδα στη Γαλλία δεν την οδήγησε στο να πρωταγωνιστεί, να είναι στην πρώτη θέση όσον αφορά την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης. Είναι έβδομη.

Άλλες χώρες, χωρίς να έχουν καθιερώσει το τριανταπενταώρο, πετυχαίνουν πολύ καλύτερες επιδόσεις σε αυτόν τον τομέα. Αυτή είναι η καλύτερη απάντηση σε όσους λένε, συνδέοντας απολύτως το ένα με το άλλο, ότι η καθιέρωση του τριανταπενταώρου με έναν τρόπο θαυματουργό –κατά τη δική τους άποψη- μειώνει αυτομάτως την ανεργία. Τι σημαίνει αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος μας είναι να ενισχύσουμε τις πολιτικές για την αύξηση της απασχόλησης στην πατρίδα μας. Το τρίπτυχο ανάπτυξη-ανταγωνιστικότητα-απασχόληση είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμεθα. Ενθαρρύνουμε, γιατί γνωρίζετε ότι αυτό είναι εφικτό, τους κοινωνικούς εταίρους να συμφωνήσουν μέσω των διαπραγματεύσεων τους στην καθιέρωση των τριάντα πέντε ωρών εργασίας, όπως και στους όρους εργασίας γενικότερα. Αυτό είναι κάτι το οποίο μπορεί να γίνει στην Ελλάδα σήμερα. Εμείς το ενθαρρύνουμε, το επιθυμούμε και μπορούμε να προσφέρουμε σε αυτήν την κατεύθυνση την καλή υπηρεσία μας, αποφεύγοντας όμως σε αυτήν τη φάση να προχωρήσουμε σε μία γενίκευση αυτού του μέτρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «Η ΑΥΓΗ», έγκυρη εφημερίδα, στις 22 Νοεμβρίου 2001 γράφει με ανταπόκριση του πολύ καλού δημοσιογράφου Γιώργου Δαρμάτου από τις Βρυξέλλες τις προβλέψεις της Κομισιόν για τις διάφορες χώρες. Ο τίτλος του κειμένου είναι «Κομισιόν, ισχυρή ανάπτυξη στην Ελλάδα». Και αναφέρεται σε πίνακες, δημοσιεύει πίνακες που δείχνουν ποια είναι η μεγάλη πρόοδος που έχει συντελεστεί στη χώρα μας, αναφέροντας βεβαίως και τα προβλήματα που έχουμε στον τομέα της ανεργίας.

Είναι μία αλήθεια αυτή, η οποία μας απασχολεί, αλλά την αντιμετωπίζουμε παίρνοντας συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, όχι με έναν τρόπο θεωρητικό. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η Ελλάδα έχει επιτύχει ένα ρυθμό ανάπτυξης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος σε ποσοστό διπλάσιο από τον κοινοτικό μέσο όρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού.)

Κύριε Πρόεδρε, παραιτούμαι και της δευτερολογίας μου. Δώστε μου λίγο χρόνο ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ένα, δύο λεπτά μόνο, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Στην προσπάθεια αυτή έχουμε επιστρατεύσει τους μηχανισμούς ελέγχου, το Σώμα των Επιθεωρητών Εργασίας. Όχι μόνο δεν έχουν χαλαρώσει οι έλεγχοι, όπως είπατε, αλλά αντιθέτως προχωρούμε σε εμπλουτισμό και ενίσχυση του Σώματος με την πρόσληψη εκατόν ογδόντα ακόμη στελεχών επιστημόνων, προκειμένου να φέρουμε σε πέρας αυτό το δύσκολο έργο.

Η ελληνική οικονομία έχει πετύχει μια δυναμική σύγκλιση με τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Αυτό είναι το μεγάλο πλεονέκτημά μας και, παρά το δυσμενές κλίμα που υπάρχει διεθνώς μετά την τρομοκρατική επίθεση, βλέπετε ότι η Ελλάδα διατηρεί υψηλές επιδόσεις και αναφέρεται από πολλές άλλες χώρες ως παράδειγμα, ως μοντέλο, που πρέπει και άλλοι να ακολουθήσουν. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτά τα θέματα, χωρίς να παραγνωρίζουμε τα προβλήματα που υπάρχουν, με αισιοδοξία. Η αισιοδοξία είναι στοιχείο της πολιτικής.

Η Ελλάδα του 2001 είναι πολύ καλύτερη από την Ελλάδα του 1993...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Του 1833, που είπατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Γιακουμάτο. Δεν σας διέκοψε εσάς κανένας. Εσείς γιατί το κάνετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): ... και η Ελλάδα του 2004 θα είναι πολύ

καλύτερη από τη σημερινή Ελλάδα. Αυτή η ισχυρή Ελλάδα, με ισχυρή κοινωνία, με ισχυρό νόμισμα, με ισχυρή οικονομία, με ισχυρούς και ασφαλείς πολίτες, είναι δικό μας έργο.

Πρέπει να κάνω και μία αναφορά ακόμη, επειδή αποκληθήκαμε εν τη απουσία μου, όπως έμαθα και αυτό δεν είναι δεοντολογικά σωστό «Υπουργοί ανεργίας» από σας νομίζω. Φαίνεται ότι υπάρχουν και κάποιοι Βουλευτές αεργίας, οι οποίοι δεν έχουν τι να κάνουν και προκειμένου να βρουν απασχόληση διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα. Έγινε αναφορά σε έναν πίνακα αμοιβών, ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα, αγαπητέ συνάδελφε κύριε Σπυριούνη. Είναι μία πρόταση που διατυπώθηκε μετά από ερώτημα που τέθηκε. Ουδέποτε εφαρμόστηκε τέτοιο μέτρο μισθολογικών παροχών και προκαλώ όποιον έχει αντίθετη άποψη να καταθέσει ένα εκκαθαριστικό σημείωμα, να καταθέσει μία μισθολογική κατάσταση, από την οποία θα προκύπτει ότι αυτά τα οποία ισχυρίζεται έχουν σχέση με την αλήθεια.

Εμείς από τη δική μας πλευρά, επαναλαμβάνω και πάλι, τιμώντας τους συναδέλφους που πήραν αυτήν την πρωτοβουλία, τιμώντας τους συναδέλφους που πήραν το λόγο ή παρακολουθούν αυτήν τη συζήτηση, θέλουμε να πούμε ότι θα ευνοήσουμε την περαιτέρω επεξεργασία στο θέμα αυτό, ενθαρρύνουμε τους φορείς, τους εταίρους να λάβουν πρωτοβουλίες και να συμφωνήσουν για την καθιέρωση των τριάντα πέντε ωρών εργασίας σε διάφορες επιχειρήσεις αναλόγως της ιδιαιτερότητας της φυσιογνωμίας της κάθε επιχείρησης. Κι ενώ, όπως είπα στην αρχή - κι έτσι κλείνω - η καρδιά μας είναι κοντά στις τριάντα πέντε ώρες εργασίας την εβδομάδα, ο νους μας μάς κάνει να είμαστε πολύ ρεαλιστές και προσεκτικοί όταν πρόκειται να πάρουμε την κατάλληλη στιγμή αποφάσεις από την εφαρμογή των οποίων θα επηρεαστεί η πορεία της χώρας μας, της ελληνικής οικονομίας και η τύχη πολλών συμπολιτών μας που σήμερα δεν έχουν απασχόληση ή συμπολιτών μας που έχουν απασχόληση, αλλά κινδυνεύουν να τη χάσουν. Όλους αυτούς σκεπτόμαστε με το ίδιο αίσθημα ευθύνης σε όποια πτέρυγα κι αν ανήκουμε. Όλοι είμαστε εδώ με εντολή του κυρίαρχου ελληνικού λαού, αυτόν έχουμε κληθεί να υπηρετούμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): ... και νομίζω ότι έτσι, συζητώντας με τόσο σοβαρό και έγκυρο τρόπο σημαντικά θέματα που τον αφορούν, σε ένα σημαντικό βαθμό πετυχαίνουμε να προσφέρουμε αυτήν την υπηρεσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώθηκαν οι πρωτολογίες. Ποιοι συνάδελφοι θέλουν να δευτερολογήσουν;

Οι εισηγητές θα μιλήσουν πρώτα...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κι εγώ θέλω το λόγο για τρία λεπτά μόνο. Νομίζω ότι θα συμφωνήσει ο κ. Γιακουμάτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, κύριε Τζανή, ας προχωρήσουμε στις δευτερολογίες και θα συμφωνήσει πιστεύω σ' αυτό και ο κ. Γιακουμάτος και οι άλλοι συνάδελφοι.

Κύριε Γιακουμάτο, ζητά ο κύριος συνάδελφος τρία λεπτά κατ' εξαίρεση. Να έχουμε την έγκρισή σας, μετά τις δευτερολογίες, να μιλήσει και ο κ. Τζανής. Δεν χάλασε ο κόσμος. Είναι μια πρόταση νόμου που τη συζητούμε. Δεν θα ψηφίσουμε, το γνωρίζετε. Επομένως ας ακουστεί κι ενός ακόμα συναδέλφου η άποψη, με την έγκρισή σας, αλλά μετά τις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο κ. Αμπατζόγλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, από τη συζήτηση που έγινε είναι φανερό ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής εκτιμούν πως η ανεργία αποτελεί τεράστιο κοινωνικό και αναπτυξιακό πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΔΗΣ)

Ο κύριος Υπουργός τοποθετήθηκε από μία καθορισμένη οπτική γωνία. Αν πάει κανείς δεκαεπτά χρόνια πίσω, την περίο-

δο που συζητείτο η εφαρμογή του πενθήμερου και του σαραντάωρου, θα άκουγε και τότε τις ίδιες επιφυλάξεις ή παρεμφερείς. Κλαυμοί και οδυρμοί από την πλευρά των εργοδοτικών οργανώσεων για την επιβάρυνση που θα είχε το μέτρο αυτό! Το μέτρο εφαρμόστηκε σταδιακά, μειώθηκαν οι ώρες της σαββατιάτικης εργασίας, φθάσαμε στο πενθήμερο και το σαραντάωρο και η κερδοφορία των επιχειρήσεων γνώρισε ημέρες δόξας.

Ο κύριος Υπουργός προσπάθησε να κάνει μία ανάλυση της διάρθρωσης της απασχόλησης στην Ελλάδα για την οποία έχουμε πολλές επιφυλάξεις και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το τριανταπεντάωρο αφορά μόνο το 28% του εργατικού δυναμικού.

Αυτή η ανάλυση μας βρίσκει ριζικά διάφορους. Δεν ξέρουμε από πού αντλεί αυτά τα στοιχεία ο κύριος Υπουργός, όπως για παράδειγμα ότι το 45% των Ελλήνων είναι αυτοαπασχολούμενοι.

Η ανεργία φαίνεται ότι αποτελεί για την Κυβέρνηση ένα δυσερμήνευτο πρόβλημα, διότι η παγκόσμια οικονομική σκέψη λέει ότι με 3% ρυθμό ανάπτυξης έχουμε σταθεροποίηση, μη απώλεια των θέσεων εργασίας και με 5% δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Εμείς, λοιπόν, έχουμε το παράδοξο επί πολλά χρόνια να έχουμε ρυθμούς ανάπτυξης ταλαντευόμενους μεταξύ 3% και 5% και ταυτόχρονα να έχουμε αύξηση της ανεργίας. Παράλληλα κάθε προεκλογική περίοδο εξαγγέλλονται τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, κάθε χρόνο δημιουργούνται εξαγγελίες και προγράμματα για εξασφάλιση εκατό χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας, ξεδεδυμένα 650 δισεκατομμύρια κάθε χρόνο για αυτές τις εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας, έχουν ξεδεδυτεί 2,5 δισεκατομμύρια και όμως το πρόβλημα παραμένει σε όξυνση.

Αυτό, λοιπόν, δείχνει ότι η εφαρμοζόμενη μέχρι σήμερα πολιτική αντιμετώπιση του προβλήματος έχει αποτύχει. Το πρόβλημα είναι διαρθρωτικό και τα μέτρα που έχουν εφαρμοστεί για μακρό χρονικό διάστημα δεν έχουν αποδώσει. Η Κυβέρνηση ερμηνεύει με έναν τρόπο τη μείωση τον τελευταίο χρόνο της ανεργίας ως αποτέλεσμα των μέτρων της. Εμείς έχουμε διαφωνίες, διότι οφείλεται στον αριθμό των απασχολούμενων.

Παράλληλα, επειδή έγινε πολλή επίκληση από πολλούς ομιλητές των σοσιαλιστικών αρχών, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι ο καπιταλισμός έχει μερικά κυκλικά φαινόμενα. Έτσι, λοιπόν, έχουμε αυξομειώσεις της ανεργίας τις οποίες η Κυβέρνηση μόνο στη φάση της μείωσης βιάζεται να τις ονοματίσει τάση και απόδοση των μέτρων της, ενώ σπανίως ψάχνει να δικαιολογήσει την άνοδο της ανεργίας.

Κύριοι συνάδελφοι, έγινε και αναφορά -και νομίζω όχι πλήρως- στο νόμο που έχει ψηφιστεί για τις εργασιακές σχέσεις. Αναφέρθηκε το τριανταοκτάωρο και ξεχάστηκε να αναφερθεί ότι αυτό πρέπει να είναι προϊόν διευθέτησης και μόνο. Και ενώ η διευθέτηση, μέχρι την ψήφιση του νόμου αυτού, ίσχυε για τρεις μήνες και κατ' εξαίρεση για έξι, τώρα την κάνουν υποχρεωτικά ετήσια. Αυτό σημαίνει, λοιπόν, ότι αν δουλέψει ένας εργαζόμενος κάποιες ώρες περισσότερες το Γενάρη ή τον Φλεβάρη, θα πάει και θα διεκδικήσει από τον εργοδότη του τις ώρες αυτές τον Αύγουστο ή το Δεκέμβρη.

Ας μας αναφέρει το Υπουργείο Εργασίας μια τέτοια περίπτωση. Ήδη κλείνει ένας χρόνος εφαρμογής του νόμου αυτού. Ο εργαζόμενος με το νέο αυτό νόμο θεωρητικά θα δύναται, αλλά πρακτικά θα υποχρεούται να εργάζεται μέχρι ένδεκα ώρες την ημέρα και μέχρι πενήντα πέντε ώρες την εβδομάδα στα πλαίσια της διευθέτησης.

Εμείς πιστεύουμε, κύριοι συνάδελφοι, προτείνοντας αυτόν το νόμο ότι προτείνουμε ένα εργαλείο διαχείρισης του προβλήματος της ανεργίας και της απασχόλησης από μία άλλη οπτική γωνία που δεν την έχει η Κυβέρνηση: από μία αριστερή προοδευτική γωνία. Κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι το τριανταπεντάωρο θα επιλύσει το πρόβλημα της ανεργίας. Όμως θα συμβάλει στην επίλυσή του καθοριστικά. Θα βελτιώσει την ποιότητα ζωής των εργαζομένων και, επιτέλους, θα αποτελέσει ένα μέτρο, το οποίο θα ωφελήσει τους εργαζόμενους και θα προσφέρει σε αυτούς τα πλεονεκτήματα της τεχνολογικής προόδου και εξέλιξης που ζούμε από τα οποία επωφελούνται μόνο οι εργοδότες

μέχρι σήμερα.

Το θέμα είναι: Θέλουμε την εφαρμογή του ή όχι; Διότι, αν μεν δεν τη θέλουμε, θα ακούσουμε –είναι σύνθημα να ακούγεται– πλήθος επιχειρημάτων. Αναφέρθηκαν από πολλούς ομιλητές. Τα επιχειρήματα αυτά είναι έωλα. Εάν θέλουμε να προσφέρουμε στους εργαζόμενους –νομίζουμε ότι εκτός από την καρδιά και με το μυαλό δικαιούνται να τύχουν αυτής της μεταχείρισης, να δουλεύουν λιγότερο, να έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο και να απολάβουν τις κατακτήσεις του ανθρωπίνου πνεύματος και της ανθρωπίνης δραστηριότητας– θα πρέπει να κατευθυνθούμε στην εφαρμογή αυτού του μέτρου.

Έτσι λοιπόν, σύνθημα είναι να αθροίζονται δικαιολογίες για τη μη εφαρμογή ενός μέτρου. Εμείς είμαστε της άποψης ότι πρέπει να αθροίσουμε τα συν για την εφαρμογή αυτού του μέτρου.

Θα ήθελα δε να επισημάνω ότι οι κύριοι συνάδελφοι, από διαφορετικές πτέρυγες και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Σπυριδιούνης και ο κ. Μιχαλολιάκος, τάχθηκαν από τη δική τους οπτική γωνία στην υιοθέτηση του τριανταπεντάωρου. Αυτό αποτελεί πιστεύω ένα φωτεινό σημείο του Κοινοβουλίου, αποτελεί μια σημαντική παρέμβαση στη συζήτηση, η οποία εξελίχθηκε στο χώρο αυτό.

Από την πλευρά μας θα μείνουμε στον επίλογο του κυρίου Υπουργού Εργασίας –απαλλάσσοντας όμως τον επίλογο αυτό από όλη την προηγούμενη επιχειρηματολογία– ότι το Υπουργείο Εργασίας θα ευνοήσει την εφαρμογή του τριανταπεντάωρου αφού μελετήσει τις δυνατότητες εφαρμογής του. Εμείς θα περιμένουμε να δούμε δείγματα γραφής από το Υπουργείο Εργασίας. Οι εργαζόμενοι το δικαιούνται στη χώρα μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Ματζαπετάκης έχει το λόγο για δέκα λεπτά. Ελπίζω ότι θα περιοριστείτε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Πολύ λιγότερο χρόνο θα χρειαστώ.

Άλλωστε, κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός που κατέβηκε μόλις προ ολίγης ώρας από το Βήμα τα είπε με τέτοια γλαφυρότητα, σαφήνεια και τεκμηρίωση που νομίζω ότι δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε ορισμένα πράγματα που και στην πρωτολογία άλλωστε ελέγχθσαν.

Το παραδεχθήκατε και εσείς, αγαπητέ συνάδελφε, κύριε Αμπατζόγλου, όπως και όλοι εδώ στην Αίθουσα, ότι κανείς δεν πήρε αντίθετη θέση. Είναι πάρα πολύ συμπαθής σε όλους μας η λογική και ο στόχος, πως θα προσεγγίσουμε πραγματικά κάποια στιγμή, κατάλληλη όμως στιγμή, στην εφαρμογή του τριανταπεντάωρου.

Ένα άλλο επίσης στοιχείο το οποίο θα έπρεπε ίσως να επαναλάβω είναι ότι συμβαδίζουμε στο ΠΑΣΟΚ με τη λογική αυτή, όπως ετέθη από εσάς, κύριε συνάδελφε, και από όλους τους ομιλήσαντες προηγουμένως. Στο κάτω-κάτω της γραφής εμείς το έχουμε κάνει και πράξη. Η εφαρμογή του τριανταοκτάωρου είναι ένα βήμα που αποδεικνύει ότι τελικά θα πραγματοποιήσουμε και τη μείωση, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν.

Εδώ έρχομαι να εκφράσω μία απορία για την επίθεση ή για την κριτική και την απορία ίσως του κ. Κουβέλη, ο οποίος απόρησε πώς αναφέρθηκε ότι υπάρχουν επιπτώσεις από τα γεγονότα που προέκυψαν στις 11 Σεπτεμβρίου. Υπάρχουν σοβαρές επιπτώσεις, οι οποίες οπωσδήποτε έχουν επηρεάσει γενικότερα την πολιτική, τη λογική θα έλεγα της κατανάλωσης.

Πώς να το κάνουμε; Η κατανάλωση είναι το στοιχείο που απαιτεί την παραγωγή και είμαι βέβαιος ότι κατ' επέκταση η παραγωγή απαιτεί εργαζόμενους. Όταν δεν υπάρχει κατανάλωση ή όταν έχει μειωθεί η κατανάλωση, είναι φυσικό ότι και στις βιομηχανίες ή στον τουρισμό, όπως ελέγχθη από τον Υπουργό προηγουμένως, υπάρχουν επιπτώσεις όσον αφορά το προσωπικό.

Εγώ σας λέω ότι σήμερα θα είχαμε όλη την καλή διάθεση και θα λέγαμε «ναι, προχωρούμε από αύριο στο τριανταπεντάωρο», χωρίς να γνωρίζουμε ποιες θα είναι οι συνέπειες το καλοκαίρι που έρχεται και εκεί που θα έχουν τεράστια προβλήματα —εγώ το απεύχομαι– εμείς να μειώναμε και το προσωπικό. Θα άντεχαν

οι επιχειρήσεις; Γιατί βλέπουμε κολοσσούς, όπως είναι η «SABENA», η «SWISS AIR», εταιρείες δεκαετιών που έπαιζαν πρωταγωνιστικό ρόλο και δεν αντέχουν. Δεν μπορώ, λοιπόν, να το ξέρω και είμαι σίγουρος ότι μάλλον δεν θα τα κατάφεραν.

Έχουμε και κάποια δεδομένα. Έχουμε το δεδομένο ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, όπου προβλέπετο ότι θα ήταν το ΑΕΠ περίπου στο 3%, να έχει μειωθεί κάτω από το 1,5%.

Επίσης, το ΑΕΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 1,5%. Εμείς υπολογίζαμε 4,8%, αλλά χθες αναφέρθηκε από στόματος Πρωθυπουργού για 3,8%. Προβλέψεις χωρίς να ξέρουμε τι θα γίνει αύριο, μεθαύριο. Είναι πολύ πρόσφατο ακόμη και δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε, είναι μια εύθραυστη κατάσταση, την οποία έχουμε υποχρέωση ως Κυβέρνηση να την αντιμετωπίσουμε με αίσθημα ευθύνης, υπευθυνότητας, συνέπειας και σοβαρότητας.

Πρέπει ακριβώς να διατηρήσουμε αυτήν την πρωτοβουλία, αυτήν την πρωτοπορία. Κατέχουμε στην Ευρώπη τα σκήπτρα στον τομέα της ανάπτυξης και της οικονομικής εξυγίανσης. Η ανάπτυξη και η οικονομική ισχύς είναι αυτή η οποία ρίχνει την ανεργία.

Μπορεί να έχει κανείς ωραίες ιδέες και το βλέπουμε. Μπορεί να υπάρχουν ευαισθησίες και είναι απαραίτητο να συνυπάρχουν οι ευαισθησίες στην πολιτική. Δεν μπορεί να απέχει η ευαισθησία από τους πολιτικούς. Όμως, το πιο σημαντικό είναι ο ρεαλισμός και το timing, όπως λέγεται, η σωστή κατάλληλη στιγμή της εφαρμογής κάποιου μέτρου. Δεν είναι η σωστή στιγμή ή τουλάχιστον προσωπικά έχω κάθε λόγο να αμφισβητώ όσον αφορά το κατά πόσο είναι η καταλληλότερη στιγμή να προβούμε σε καινοτομίες, σε λογικές που μας βρίσκουν σύμφωνους ιδεολογικά, αλλά που υπάρχει ένας κίνδυνος αν δεν πετύχουμε τους στόχους, γιατί τότε αντί για να καλό θα κάνουμε κακό και κανείς μας δεν θέλει να κάνει κακό.

Να μείνω σε αυτά που αναφέρθηκαν και από άλλους συναδέλφους. Ελέγχθη πώς θα φανεί αυτήν την ώρα στον εργαζόμενο που έπαιρνε 180.000 δραχμές να παίρνει τώρα μόνο 500 ευρώ. Κάνουμε μια σύγκριση στα νούμερα. Βεβαίως το 180.000 είναι άλλο και το 500 είναι άλλο. Κατ' επέκταση μήπως θα έπρεπε να σκεφθούμε όπως θα σκεφτόταν ο Ιταλός με τις λιρέτες που αντί για 1.100.000 θα έπαιρνε 500 ευρώ;

Βεβαίως, δεν υπάρχει στοιχείο σύγκρισης. Τα νούμερα είναι διαφορετικά, αλλά η αξία είναι η ίδια και βεβαίως και το ότι μπαίνουμε στη ζώνη του ευρώ, αυτό μας δίνει μια δύναμη, μια ισχύ για να μπορέσουμε να πετύχουμε πολύ περισσότερα πράγματα.

Όσον αφορά –απάντησε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως– για τους μισθούς εγώ δεν τα πιστεύω. Όπως επίσης και για κάποια σεμινάρια που άκουσα ότι γίνονται στον ΟΑΕΔ. Κύριε Γιακουμάτε, θα ήθελα επάνω σ' αυτό μια απόδειξη και θα ήθελα να με καλέσετε τουλάχιστον στις πτυχιακές εξετάσεις. Εκεί δεν θα σας έλεγα όχι. Αν υπάρξουν πτυχιακές εξετάσεις πάνω σ' αυτόν τον τομέα και με καλούσατε θα ήμουν ευγνώμων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γιακουμάτος έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός επανέλαβε αυτό που ο κ. Πρωτόπαπας –ο πρώην Υπουργός και νυν εκπρόσωπος Τύπου– είπε προ οκταημέρου στο press room. Έχουμε μπερδευτεί λιγάκι με το press room και το room της ανεργίας. Είναι λίγο συγχυτικά αυτά τα φαινόμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Με το room της ανεργίας ή το room της ανεργίας;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Ο κύριος Υπουργός της ανεργίας πήγε και έγινε εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ, ο εκπρόσωπος Τύπου έγινε Υπουργός κλπ, αλλά εμένα αυτά δεν με απασχολούν. Αυτό που με απασχολεί είναι το εξής απλό πράγμα. Είπε ο κ. Πρωτόπαπας –και είναι γραμμένο στην έγκριτη εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στη στήλη του κ. Καρκαγιάννη, που είναι γνωστός έγκριτος και σοβαρός δημοσιογράφος– προ δεκαημέρου ότι ο προϋπολογισμός αμοιβών και δαπανών είναι πρόταση. Πράγματι είναι πρόταση του Ολυμπιακού Χωριού Α.Ε. 2004 προς τον ΟΕΚ. Και αυτή η πρόταση δεν είναι αποκήρυξη

φαντασίας μας. Είναι οι αμοιβές αυτές που έχω καταθέσει στη Βουλή πρόταση του Ολυμπιακού Χωριού προς τον ΟΕΚ. Ο κ. Τζιόλας, ο Υφυπουργός Εργασίας αναγνωρίζοντας ότι οι προτάσεις υπερβαίνουν τα εσκαμμένα και προκαλούν έδωσε εντολή να παγώσει η διαδικασία έγκρισης του προϋπολογισμού. Απόδειξη αυτού που είπε ο κ. Τζιόλας και είναι γραμμένο στις εφημερίδες και ειδικά στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» είναι ότι για σήμερα το βράδυ στις 8.00' υπήρχε διοικητικό συμβούλιο του ΟΕΚ –και προκαλώ τον κύριο Υπουργό που είναι εδώ να μου απαγγείλει- με θέμα αυτές τις αμοιβές.

Σήμερα το πρωί, ενώ χθες δεν υπήρχε, ανεβλήθη το συμβούλιο επ' αόριστον για να δουν τι θα γίνει. Γιατί πράγματι τώρα μετά το θόρυβο και των μέσων ενημέρωσης και των εφημερίδων και ειδικά της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» και της ερώτησης που κατέθεσα, αλίμονο να την περνάγαμε όπως πήγαν να την περάσουν από το συμβούλιο.

Αρα, λοιπόν, αυτός ο κατάλογος, κύριε Πρόεδρε, είναι γραμμένος και έχει έρθει στα χέρια μου από το λογιστήριο μέσα από τον ΟΕΚ. Δεν είναι, λοιπόν, ούτε μυθεύματα ούτε τίποτε άλλο.

Επομένως να είστε πιο προσεκτικοί και θα ήταν μια απόδειξη αν σήμερα είχαμε διοικητικό συμβούλιο, κύριε Τζιόλα. Γιατί, λοιπόν, το αναβάλατε; Αν δεν το ξέρετε σας λέω ότι εμένα με ειδοποίησαν πριν από μισή ώρα ότι ανεβλήθη.

Ένα δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι το εξής. Λείπει ο κ. Ρέππας –και έχω μάθει να αντιμετωπίζω πολιτικά και όχι κάτω από τη μέση όλους τους πολιτικούς και ενώπιος ενωπίω- ο οποίος είπε ότι εγώ κακοχακτήρισα Υπουργό «ανεργίας». Και βέβαια είπα το Υπουργείο «ανεργίας», διότι ο κ. Ρέππας και ο κ. Τζιόλας έχουν πολύ λίγο διάστημα στο Υπουργείο αυτό και θα ήμουν αφελής αν τους εγκαλούσα για το κατάντημα της ανεργίας. Εγώ μίλησα για το Υπουργείο «ανεργίας». Το Υπουργείο έχει συνέχεια ενώ οι Υπουργοί γίνονται κάποτε τέως.

Εγώ, λοιπόν, λέω ότι πράγματι είναι αυτό Υπουργείο «ανεργίας» γιατί τα τελευταία δέκα χρόνια συνεχώς αυξάνεται η ανεργία. Αυτό το λέω και έχω μια λογική. Με απεκάλεσε όμως Βουλευτή «ανεργίας». Βέβαια ως νέος «Νικολάκης» -ας μου επιτραπεί ο όρος οδήγησης που «Νικολάκης» λέγεται ο νέος οδηγός- ξέχασε να βάλει το «Ν».

Δεν θα ήθελα να απαντήσω γιατί απουσιάζει. Θα τον προκαλέσω όμως μια άλλη φορά να δούμε αν συνειδητά παρέλειψε το «Ν» ή το είπε γιατί ο Γιακουμάτος Βουλευτής μέχρι σήμερα ασκεί το επάγγελμα του γιατρού και ουδέποτε έχει σταματήσει να δουλεύει και μέσα από το ημερομίσθιο του γιατρού και της επιστήμης του ζει η οικογένειά του. Θα περιμένω, λοιπόν, όταν είναι εδώ ο κύριος Υπουργός να μου διευκρινίσει αν το «Ν» πάει πίσω στο παράθυρο, δηλαδή αν είναι νέος οδηγός –εδώ είναι Υπουργός- ή αν πάει στο ανεργίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Βουλευτής Σερρών κ. Ανθόπουλος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Είπαμε και στην πρωτολογία μας ότι το τριανταπεντάωρο είναι ένα ώριμο αίτημα των εργαζομένων, γιατί μπορεί να συμβάλει στη μείωση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, γιατί μπορεί να μειώσει τον κλεμμένο ιδρώτα των εργαζομένων. Και βέβαιο είναι αναγκαίο σήμερα γιατί με την ανάπτυξη της τεχνολογίας έχει πολλαπλασιαστεί ο παραγόμενος πλούτος τον οποίο καρπώνονται οι καπιταλιστές. Αυτά βεβαίως είναι γραμμένα στα Πρακτικά και ειπώθηκαν και στην πρωτολογία.

Τα αναφέρουμε γιατί ο κ. Κουβέλλης ο οποίος δεν είναι εδώ αυτήν τη στιγμή διαστρεβλώνοντας την ομιλία μας και τη θέση του κόμματός μας είπε ότι εμείς περιμένουμε να έρθει ο σοσιαλισμός για να λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας και αυτό σημαίνει αδράνεια και αφασία.

Εμείς θέλουμε να δηλώσουμε ότι βρισκόμαστε καθημερινά στην πρώτη γραμμή των αγώνων, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος αγωνίστηκε και συνεχίζει να αγωνίζεται για τη μείωση των ωρών απασχόλησης των εργαζομένων και βεβαίως δηλώ-

σαμε και δηλώνουμε ότι πρώτα και κύρια αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων, με την πάλη των εργαζομένων οι οποίοι θα επιβάλλουν την εφαρμογή του τριανταπεντάωρου.

Βεβαίως εμείς πρέπει να πούμε το εξής: Ότι και ο κ. Κωνσταντόπουλος προσπάθησε να διαστρεβλώσει τις θέσεις μας. Μας χρέωσε ότι παραμένουμε σε αφορισμούς και ότι δεν έχουμε θέσεις. Τις θέσεις μας τις διατυπώσαμε με σαφήνεια εδώ μέσα, εκτός κι αν δεν τις άκουσε ο κ. Κωνσταντόπουλος ή ήταν έξω από την Αίθουσα όταν εμείς τοποθετούμασταν.

Θέλουμε να πούμε όμως ότι στην τοποθέτησή του με σαφήνεια –επειδή το έχω σημειώσει κι αν λέω κάτι λάθος να χρησιμοποιηθούν και τα Πρακτικά- απευθυνόμενος προς την Κυβέρνηση είπε: «Πάρτε την πρόταση νόμου ως εργαλείο και πιέστε για το λεγόμενο κοινωνικό διάλογο και την κοινωνική συναίνεση των εταιρών». Αυτό δείχνει ότι αυτό το τριανταπεντάωρο που προτείνει ο Συνασπισμός ακόμα και σήμερα εδώ μέσα είναι ένα τριανταπεντάωρο που οι υπερασπιστές του το χαρακτηρίζουν ως εργαλείο που θα λύσει το πρόβλημα της ανεργίας ή εν πάση περιπτώσει θα δημιουργήσει εκατόν τριάντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και θα γλιτώσει άλλες πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Θέλουμε να πούμε επίσης, επειδή ειπώθηκε εδώ μέσα, ότι στη Γαλλία και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου κατοχυρώθηκε το τριανταπεντάωρο, αυτό το τριανταπεντάωρο που καθιερώθηκε στη Γαλλία υπολογίζεται μέσα από τη συνολική διευθέτηση του ετήσιου χρόνου εργασίας στις χίλιες εξακόσιες ώρες το χρόνο. Αυτό σημαίνει πάρα πολλά αρνητικά για τους εργαζόμενους. Σημαίνει ότι ο ημερήσιος χρόνος απασχόλησης μπορεί να γίνει λάστιχο, μπορεί να γίνει και εντεκάωρο και δεκακάωρο, μπορεί να γίνει και εξαήμερο και επταήμερο από λίγες ώρες την ημέρα και μπορεί να είναι και Σαββατοκύριακα. Και βεβαίως έχουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα, επειδή συμμετείχα σε διεθνή συνάντηση συνδικάτων και συνδικαλιστών στη Γαλλία, όπου συζητήθηκε αυτή η εμπειρία της εφαρμογής του τριανταπεντάωρου στη Γαλλία, ότι εκεί καταργήθηκαν ακόμα και τα διαλείμματα σε επιχειρήσεις –κι αυτό λέχθηκε από Γάλλους συνδικαλιστές και εργαζόμενους- για να πετύχουν το ψευδοτριανταπεντάωρο.

Μεγάλωσε η μερική απασχόληση, χτυπήθηκε η πλήρης απασχόληση και η συντριπτική πλειοψηφία των θέσεων εργασίας, που δημιουργήθηκαν στη Γαλλία, είναι προσωρινές θέσεις απασχόλησης, είναι μερική απασχόληση, είναι συμβάσεις έργου, είναι δίωρα, τρώρα, τετράωρα, είναι δίμηνα, τρίμηνα. Και βεβαίως σε πάρα πολλές επιχειρήσεις πάγωσαν οι μισθοί και τα ημερομίσθια και αυξήθηκε η εντατικοποίηση της εργασίας.

Έχουμε και το παράδειγμα στη χώρα μας. Η πιλοτική εφαρμογή στις τράπεζες έχει μόνο αρνητικά αποτελέσματα για τους τραπεζοϋπάλληλους. Και βέβαια η πρόταση του Συνασπισμού, αλλά και της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ για τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση αποδοχών αποτελεί εμπαιγμό για τους εργαζόμενους. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, σας είπα και πριν ότι έχουμε στη χώρα μας διμερείς συμφωνίες εργοδοτών και εργαζομένων σε επιχειρήσεις όπου πάγωσαν τις αυξήσεις των αποδοχών για τρία και πέντε χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, αυτοί, οι οποίοι μιλάνε γι' αυτό το τριανταπεντάωρο, είτε το προτείνουν είτε λένε ότι είναι στην καρδιά τους, παίζουν με την αγωνία των ανέργων και καλύπτουν τις πραγματικές αιτίες της ανεργίας που γεννά η ίδια λειτουργία του συστήματος. Όταν μιλούν για θέσεις εργασίας, μιλούν για θέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης. Και βέβαια κλείνουν τα μάτια μπροστά στην άθλια κατάσταση που υπάρχει μέσα στα εργοστάσια με την εντατικοποίηση, με την τρομοκρατία και με την παραβίαση των ωραρίων.

Επίσης πρέπει να πούμε ότι η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων με τη Λευκή Βίβλο, που την ψήφισε και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός, έχει ως αποτέλεσμα να γίνει η ζωή των εργαζομένων λάστιχο και να μη γνωρίζει ο κάθε εργαζόμενος, όταν πηγαίνει για δουλειά, πότε θα γυρίσει στο σπίτι του.

Και βέβαια εδώ πρέπει να πούμε και για τη στάση των εργο-

δοτών οι οποίοι έχουν ως βασικό στόχο τον πολλαπλασιασμό των κερδών τους. Αυτό τους ενδιαφέρει.

Είναι γνωστοί οι εκβιασμοί εργοδοτών οι οποίοι λένε στους εργαζόμενους, εάν δεν θέλετε να απολύσουμε ένα μέρος των εργαζομένων τέταρτη βάρδια, ωρομίσθιο, μείωση αποδοχών. Δηλαδή εξάωρα με ωρομίσθιο, μείωση των αποδοχών, εντατικοποίηση της εργασίας.

Πηγαίνετε να δείτε στα κλωστοϋφαντουργία τι γίνεται. Πηγαίνετε να δείτε ακόμα και σε δήμους, οι οποίοι πίσω από το απορριμματοφόρο είχαν τρεις εργαζόμενους για την αποκομιδή των απορριμμάτων με τους κάδους και τώρα έχουν δύο εργαζόμενους. Πώς βγαίνουν αυτά τα προγράμματα σε τέτοιους εργασιακούς χώρους και γιατί δεν προλαβαίνει κανένας από αυτούς να πάρει σύνταξη και πεθαίνουν πριν τα εξήντα πέντε;

Πηγαίνετε στα κλωστοϋφαντουργία να δείτε τις κλωστοϋφαντουργίνες που πέφτουν κάτω επειδή τους αύξησαν τις μηχανές και τους βάζουν δώδεκα κλώστρες για να δουλέψουν.

Πηγαίνετε στα εργοστάσια που φτιάχνουν τις κομπόστες με τα ροδάκια και τα άλλα αγροτικά προϊόντα, να δείτε πώς μαζεύουν από κάτω λιπόθυμες τις εργαζόμενες όταν εντατικοποιείται η εργασία για να αυξήσουν τα κέρδη οι βιομήχανοι.

Για τέτοιο τριανταπεντάωρο δεν αγωνίζονται οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι αγωνίζονται για γνήσιο εργατικό τριανταπεντάωρο, αυτό το οποίο έχει υιοθετήσει και προτείνει και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, τριανταπεντάωρο, πενήντημερο, επτάωρο με αύξηση των αποδοχών, με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη, με διάκριση των δικαιωμάτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπυριούνης ζήτησε το λόγο και ο κ. Σπύρου.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει και εγώ το λόγο. Έχει συμφωνήσει και ο κ. Γιακουμάτος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα πάρω την ομόφωνη απόφαση του Σώματος.

Ορίστε, κύριε Σπυριούνη, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με ικανοποίησαν τρία στοιχεία από την ομιλία του κυρίου Υπουργού και οφείλω να τα επισημάνω.

Το πρώτο είναι η θετική στάση απέναντι στην προοπτική του τριανταπεντάωρου.

Το δεύτερο είναι η πληρότητα των στοιχείων με τα οποία παρουσιάζεται ανάγλυφη η εικόνα των επιπτώσεων των εκατέρωθεν απόψεων.

Και τρίτον, η διάψευση των στοιχείων για τις προκλητικές στο λαό αμοιβές.

Χάρηκα που το άκουσα. Διότι εντελώς πια πάει εκείνο το σοσιαλιστικό όνειρο, το φορτώσαμε στα τρένα και το στείλαμε στο εξωτερικό; Εάν αυτό ήταν αλήθεια, ήταν η πρόκληση βάνουση σε όλους μας. Χάρηκα που δεν είναι αυτό και πρόκειται περί απλής προτάσεως. Άλλο η πρόταση, κύριε Πρόεδρε και άλλο η μισθοδοσία.

Έγινε μια πρόταση. Όλοι ενδιαφέρονται να αυξηθούν οι αμοιβές τους. Έρχεται η Κυβέρνηση με την ευθύνη που οφείλει στο λαό και στους εξακόσιους χιλιάδες ανέργους και στους δύο εκατομμύρια φτωχούς και λέει, στοπ, δεν μπορώ να δώσω τέτοιες αμοιβές. Ικανοποιήθηκε ...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ευτυχώς που ο κ. Γιακουμάτος διάβασε τις δηλώσεις μου για να υπάρξει το στίγμα, η γραμμή.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Αν δεν προλαβαίναμε θα τα είχαν κάνει αρπαχτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Την ανεργία την εκμεταλλεύονται οι επιτήδριοι και αποσαθρώνεται όλο το σύστημα των εργασιακών σχέσεων. Είναι αλήθεια. Αναγκάζεται ο εργαζόμενος να υποκύψει σε πιέσεις που εκπέμπονται από την αισχροκερδή αντίληψη κάποιων επιχειρηματιών. Είναι ανθρώπινος πόνος. Είναι αγώνας επιβίωσης. Είναι αγωνία ζωής. Είναι μάστιγα της νεολαίας. Είναι πλήγμα στην κοινωνική συνοχή. Είναι αποδυνάμωση της εθνικής μας ισχύος.

Πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια να πολεμήσουμε

την ανεργία. Θέλει ανάπτυξη, διαρθρωτικές αλλαγές, θέλει τόλμη, τολμηρές τομές, θέλει πάταξη της σπατάλης, κύριε Υπουργέ, πάταξη της διαφθοράς. Προβλήματα που προκαλούν το κοινό αίσθημα. Είναι γνωστά. Βοά η κοινωνία. Έχει αισθητήριο η κοινωνία. Οφείλουμε μέτρα δραστικότητα δημοκρατίας και σοσιαλισμού.

Το τριανταπεντάωρο είναι επίκαιρο, είναι ώριμο θέμα. Ξέρετε τι θα κερδίσει η νεολαία, τα παιδιά; Θα κερδίσουν παρουσία, κύριε Πρόεδρε, μάνας και πατέρα στο σπίτι. Κερδίζει η υγιής και αποτελεσματική ανάπτυξη της οικογένειας. Κερδίζει, να πάω παραπέρα, το δημογραφικό πρόβλημα που δεν είναι μόνο οι αριθμοί είναι και με τη δύναμη διαπλάθονται οι νέοι μας.

Πιστεύω ότι σαφώς η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη του εφικτού και αυτό είναι πολιτική. Πιστεύω ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες. Έχει διαμορφωθεί ένα πνεύμα ευθύνης στους κοινωνικούς εταίρους, μόνο με την εντύπωση ότι όσο περισσότερη μερίμνα δίδεται στον εργαζόμενο, τόσο αποτελεσματικότερος είναι στην απόδοσή του. Σαν την ελευθερία και η δημοκρατία και τα δημοκρατικά και σοσιαλιστικά μέτρα, κύριε Πρόεδρε, χρειάζονται και τόλμη και αρετή. Και αυτά δοκιμάζονται σε όλες τις σκέψεις και τις πράξεις του καθενός από εμάς.

Ψηφίζω την πρόταση του Συνασπισμού για το τριανταπεντάωρο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η διεξοδική συζήτηση της πρότασης νόμου του Συνασπισμού για τη μείωση των ωρών εργασίας είχε τη σημαντική της προσφορά γιατί ανέδειξε το πρόβλημα το οποίο φωτίστηκε κατά την άποψή μου από τη μια μόνο πλευρά, από την πλευρά, δηλαδή, ότι η απασχόληση, η ανεργία και τα προβλήματα που έχει σήμερα ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού που ξεπερνάει τις πεντακοσίες πενήντα χιλιάδες είναι πάρα πολύ σκληρό και πάρα πολύ έντονο.

Κρατήθηκε όμως στο ημίφως και στο σκοτάδι θα έλεγα η άλλη πλευρά του προβλήματος που αφορά την Κυβέρνηση. Και το ερώτημα το οποίο πλανάται στην Αίθουσα αυτή, είναι γιατί με τα μέτρα τα οποία λαμβάνετε, με τα σχέδια δράσης για την απασχόληση, τον πακτωλό χρημάτων από ευρωπαϊκούς πόρους, οι επενδύσεις θα έλεγε κανείς, γιατί δεν μειώνουν την ανεργία η οποία συνεχώς αυξάνεται;

Αυτό δείχνει, λοιπόν, ότι συστηματικά η Κυβέρνηση προσπαθεί να το παρακάμψει γιατί και στις συζητήσεις κατά διαστήματα που έγιναν στις Διαρκείς Επιτροπές για τα σχέδια δράσης, για την απασχόληση, δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις που και επεστράφη το σχέδιο δράσης για την απασχόληση και επισημάνθηκε η αναποτελεσματικότητα των σχεδίων δράσης όσον αφορά την διαρθρωτική παρέμβαση στο θέμα της ανεργίας.

Με την πολιτική σας λοιπόν, φθάσαμε στο τέλος της οργανωμένης εργασίας γιατί επί ημερών σας άρχισαν να εμφανίζονται οι όροι «απασχολησιμότητα» «υποαπασχόληση» «μερική απασχόληση» «ωρομίσθιο» «εποχιακή απασχόληση». Και αυτό είναι ένα φαινόμενο της εποχής, γιατί άλλαξαν ασφαλώς και τα οικονομικά δεδομένα. Θα έλεγα όμως ότι σπαταλάται μεγάλο ποσό κοινοτικών πόρων χωρίς αποτέλεσμα και χωρίς έλεγχο.

Οι πολίτες είναι βαθύτατα απογοητευμένοι και η κάθε κατηγορία πολιτών, ιδιαίτερα οι αγρότες με τις πρόσφατες κινητοποιήσεις, οι συνταξιούχοι, οι επαγγελματίες, οι μικρομεσαίοι λένε τη φράση «κάθε πέρσι και καλύτερα». Αυτό δείχνει ότι η οικονομία για την οποία επαίρεσθε για την αύξηση του ΑΕΠ με μέσο όρο διπλάσιο από τον ευρωπαϊκό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα με την έννοια ότι η ποθούμενη σύγκλιση δεν ακολουθείται από την ανάλογη κοινωνική σύγκλιση. Σήμερα η φτώχεια μεγαλώνει, οι άνεργοι αυξάνουν, οι άνθρωποι του περιθωρίου είναι πάρα πολλοί, τα άτομα τα οποία απειλούνται καθημερινά να χάσουν την εργασία τους όλο και αυξάνουν. Και βέβαια με αφορμή το σχέδιο νόμου για τη μείωση των ωρών εργασίας αναδεικνύεται και μια άλλη παράμετρος που συγκαλύπτει αυτήν την προσπάθεια. Εκεί που επιθυμούμε να μειώσουμε τις ώρες εργασίας -ένα θέμα το οποίο πιστεύω ότι είναι σοβαρό και δεν θα μπορούσε κανείς να αρνηθεί τουλάχιστον

τον προβληματισμό αλλά και τις παραμέτρους, θετικές ή αρνητικές που μπορούν να το επηρεάσουν- οι ώρες εργασίας ξεπερνούν πολλές φορές τις σαράντα ώρες εβδομαδιαίως. Δεν υπάρχει τράπεζα που οι εργαζόμενοι να εργάζονται επτά και επτάμισι ώρες. Ξεπερνάνε τις οκτώ, τις εννέα και τις δέκα ώρες για τις οποίες πληρώνονται ολίγες υπερωρίες.

Τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και επανακατάρτισης, αλλά και η ανάγκη πρακτικής άσκησης σε συνδυασμό με τη συγκέντρωση αξιόπιστων στοιχείων για τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς είναι ορισμένα θέματα που πρέπει να τα δει κανείς. Όταν ο ΟΑΕΔ ξόδεψε 800 δισεκατομμύρια για ανάλογα προγράμματα και αυτοί οι οποίοι εκπαιδεύτηκαν ή κατάρτιστηκαν δεν έχουν μητρώο για την πορεία τους στη συνέχεια ή χάθηκαν ή εφαρμόστηκαν προγράμματα χωρίς έλεγχο ή προγράμματα που δεν ήταν συνδεδεμένα με τις πραγματικές ανάγκες της τοπικής κοινωνίας ή της αγοράς εργασίας αυτό ότι τα τεράστια αυτά ποσά κατασπαταλώνται σε άλλους στόχους και σκοπούς παίρνοντας οι μαθητευόμενοι πολύ μικρά ποσά οι δε διδάσκοντες πολύ μεγαλύτερα.

Εκτιμώ ότι πολύ ωραίες ήταν οι αναλύσεις του κυρίου Υπουργού, αλλά η πραγματικότητα είναι σκληρή. Και όσον αφορά τον πυρήνα του προβλήματος που είναι η στρεβλή οικονομική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, ο κύριος Υπουργός τον παρακάμψε.

Εκτιμούμε, λοιπόν, ότι η ανεργία είναι ένα σύνθετο θέμα το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με ρεαλισμό, με ειλικρινή διάλογο αποκαλύπτοντας ενδεχομένως τις αδυναμίες της στρεβλής οικονομικής πολιτικής η οποία όπως τόνισα στην πρωτολογία μου από τη στιγμή που δεν τόλμησε να κάνει τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις που θα μπορούσαν σήμερα πραγματικά να δημιουργούν υγιείς θέσεις, νέες θέσεις εργασίας όλα τα υπόλοιπα δημιουργούν τα προβλήματα που βιώνουμε σήμερα και αναγκάζονται οι νέοι να καταφεύγουν σε μια και δύο και τρεις εργασίες για να καλύψουν το ημερομίσθιο παρακαμπτοντας παράλληλα την ασφάλιση η οποία θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη για να μπορέσει το ασφαλιστικό σύστημα να αντέξει στο μέλλον, κάτι που απασχολεί όλους μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ την ομόφωνη απόφαση του Σώματος για να μιλήσει για πέντε λεπτά ο κ. Τζανής.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Ο κ. Τζανής έχει το λόγο για πέντε λεπτά. Παρακαλώ να είστε μέσα στο χρόνο σας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Θέλω να επισημάνω ορισμένα πράγματα που αφορούν το μέρος της πρότασης νόμου που αναφέρεται στο Δημόσιο για να γνωρίζουν και οι συνάδελφοι πώς εκτυλίχθηκε η σχετική διαδικασία κατά τη διάρκεια των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Ασφαλώς πρόκειται για μια θετική πρόταση νόμου μιας και ταραίζει λίγο τα νερά στο θέμα της απασχόλησης. Υπάρχουν βέβαια και άλλα ζητήματα ίσως πιο πρακτικά που πρέπει να δούμε, όπως π.χ. το κατά πόσο εκεί που συμφωνείται η μειωμένη απασχόληση τηρείται η μειωμένη απασχόληση ή υπό τον μανδύα της μειωμένης έχουμε πλήρη απασχόληση που αμείβεται ως μειωμένη. Κατά πόσον το ΣΕΠΕ το οποίο τώρα βρίσκεται στα σπάργανά του και ξεκινάει να παίξει ένα σοβαρό ρόλο, είναι ικανό να παίξει το ρόλο που πρέπει απέναντι σε παντοδύναμες εργοδοτικές οργανώσεις. Πώς και γιατί σε ορισμένες βιομηχανίες δεν έχουν ιδρυθεί –αυτό δεν είναι τυχαίο- εργατικά σωματεία, δηλαδή πώς γίνεται βιομηχανίες με εκατό ή διακόσια άτομα να μην έχουν συνδικαλιστικές οργανώσεις. Είναι άραγε σύμπτωση ή προϊόν επιβολής της θέλησης του εργοδότη και επομένως πώς και γιατί φαλκιδεύονται τα δικαιώματα των εργαζομένων;

Το θέμα του τριανταπεντάωρου έχει απασχολήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Ο Υπουργός ανέφερε μερικά στοιχεία που δυστυχώς έτσι είναι. Δεν οδήγησε η εφαρμογή του τριανταπεντάωρου στα ποθητά αποτελέσματα σε σχέση με την ενίσχυση της απασχόλησης.

Μένω, όμως, σ' αυτό που είπα εξ' αρχής: στο δημόσιο. Θα

θυμίσω ότι η συζήτηση γύρω από τους όρους απασχόλησης - μεταξύ των οποίων και ο χρόνος απασχόλησης- αποτελεί με βάση το ν. 2738/99 αντικείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων μεταξύ του Δημοσίου από τη μια πλευρά και της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, εν προκειμένω της ΑΔΕΔΥ από την άλλη. Θα έπρεπε –ίσως αυτό είναι παράλειψη των προτεινόντων- να απευθύνεται και στο Υπουργείο Εσωτερικών που είναι συναρμόδιο όσον αφορά αυτό το κεφάλαιο.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά τα μέχρι τώρα γεγόμενα. Η ΑΔΕΔΥ υπέβαλε πραγματικά πρόταση για την καθιέρωση του τριανταπεντάωρου στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Εκεί είχαμε την ευκαιρία αντιπείνοντας τα δικά μας επιχειρήματα ως διοίκηση να δούμε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση είμαστε τρίτη ή τέταρτη χώρα σε σχέση με τον εφαρμοζόμενο χρόνο απασχόλησης στο δημόσιο.

Αν εξαιρέσει κανείς τη Γαλλία και μια-δυο άλλες χώρες ακόμη, δεν μιλάμε για άλλες χώρες που έχουν στο υπό ευρεία έννοια Δημόσιο χρόνο απασχόλησης λιγότερο από τις τριανταεπτάμις δικές μας ώρες.

Το επόμενο στοιχείο που θέλω να θέσω υπόψη σας –ας μην κρυβόμαστε- είναι το εξής: Όταν μιλάμε για τριανταεπτάμις ώρες απασχόλησης στο δημόσιο, δεν εννοούμε τριανταεπτάμις ώρες πραγματικής απασχόλησης. Τα μουρμουρίζουμε, τα λέμε μεταξύ μας, αλλά αναπαράγουμε το μύθο ότι ο εργατής έχει πάντα δίκιο. Επιτρέψτε μου να πω ότι ιδιαίτερα στο δημόσιο δεν έχει πάντα δίκιο. Υπάρχουν πολίτες που έχουν περισσότερο δίκιο από τον εργάτη του δημοσίου.

Συνεχίζω, λοιπόν, λέγοντας ότι εάν θα μπορούσε να γίνει συζήτηση γύρω από τη μείωση του χρόνου απασχόλησης στο δημόσιο, αυτή θα μπορούσε να γίνει με σύνδεση με την αύξηση της αποδοτικότητας. Να, ένας ωραίος στόχος που θα μπορούσε να φέρει η ΑΔΕΔΥ ως πρόταση για να επιδιωχθεί στις επόμενες συλλογικές διαπραγματεύσεις για την περίοδο 2002-2003. Καθιερώσουμε δείκτες αποδοτικότητας, συμφωνούμε στην υπέρβαση της αποδοτικότητας και αντί της δραχμικής αύξησης συμφωνούμε τη μείωση του χρόνου απασχόλησης.

Θα μπορούσε να πει κανείς πολλά, αλλά δεν θέλω να καταχραστώ την καλοσύνη σας. Εάν οδηγηθούμε στο δημόσιο στη μείωση κατά δύομις ώρες την εβδομάδα του χρόνου απασχόλησης, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πάρουμε και άλλους υπαλλήλους για να κάνουμε τη δουλειά μας; Εάν δεν αυξήσουμε την αποδοτικότητα, θα πρέπει να προσλάβουμε άλλους τριάντα πέντε χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους για να κάνουν τη δουλειά που κάνουν οι πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες σήμερα. Έχω την εντύπωση ότι ήδη έχουμε ένα πολύ ευρύ δημόσιο του οποίου τις αμοιβές τις πληρώνει ο ελληνικός λαός. Το κόστος των προσλήψεων αυτών θα είναι 175 δισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο. Με άλλα λόγια θα μετακλήσουμε –αυτό το θέτω ως στοιχείο προβληματισμού για τους συναδέλφους του Συνασπισμού- στις πλάτες του λαού, τη μείωση του χρόνου απασχόλησης στο δημόσιο, ενώ θα έπρεπε όλοι μαζί να επιδιώκουμε την ενίσχυση της αποδοτικότητας των δημοσίων υπαλλήλων.

Θα ήθελα, κλείνοντας, να πω ότι το ζήτημα που ο Συνασπισμός φέρνει με πρόταση νόμου θα πρέπει να απασχολήσει, σε ό,τι αφορά στο δημόσιο, ως πρόταση για την αύξηση της αποδοτικότητας στη Δημόσια Διοίκηση. Ας αναζητήσουμε όλοι μαζί το γέρας αυτής της αυξημένης αποδοτικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εγώ θα πω μία κουβέντα, κύριοι συνάδελφοι. Το θέμα δεν είναι μόνο να εφαρμόσουμε το τριανταπεντάωρο. Είναι να δημιουργήσουμε και συνθήκες κοινωνικές τέτοιες που να μην ακυρώνουν το τριανταπεντάωρο, διότι εάν τους αφήσεις πέντε ώρες ελεύθερες, εάν αυτόματα κάνουν άλλη δουλειά, τότε ούτε την ανεργία μειώνει ούτε κανείς κάτι. Άρα, πρέπει να διαμορφώσεις και τις κοινωνικές συνθήκες για να κάνεις το τριανταπεντάωρο.

Κύριε Τζιόλα, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά για να απαντήσετε και να κλείσετε τη συζήτηση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινών - νικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω σε θέματα ουσίας που αφορούν στην πρόταση που κατατέθηκε εκ μέρους του Συνασπισμού για το τριανταπεντάωρο,

θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα, τα οποία κατατέθηκαν ως καταγγελίες εκ μέρους του συναδέλφου της «Νέας Δημοκρατίας» κ. Γιακουμάτου, γιατί νομίζω ότι μία συζήτηση ουσίας θα πρέπει να έχει και το ανάλογο περιβάλλον, το ανάλογο επίπεδο, θα πρέπει να έχει ένα επίπεδο ποιότητας και ένα επίπεδο πραγματικών και ουσιαστικών επιχειρημάτων.

Επιδιώχθηκε εδώ και δύο ημέρες γύρω από το θέμα αμοιβών στελεχών και υπαλλήλων του Ολυμπιακού Χωριού να δημιουργηθεί και στην κοινή γνώμη, αλλά και στην Αίθουσα αυτή, ένα θολό, βαρύ, αποκρουστικό τοπίο. Έχω πράγματι την ευθύνη να ξεκαθαρίσω αυτό το τοπίο.

Ο κ. Γιακουμάτος ήδη προέβη σε μία ατυχή αναδίπλωση στη δευτερολογία του. Ενώ στην πρωτολογία διένειμε εν είδη φέινγ μπολάν στην Αίθουσα αυτή...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Τα λέτε αυτά επειδή δεν μπορώ να απαντήσω. Ο κύριος Υπουργός δεν τα είπε αυτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Εγώ πρέπει να απαντήσω. Είναι απαραίτητο να απαντήσω.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Γιακουμάτο. Από εδώ και πέρα δεν θα γράφεται καμία διακοπή στα Πρακτικά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ :...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κανείς από μας δεν θα βρεθεί προ εκπλήξεων, και συνολικά, και στο άλλο νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος αποχωρεί από την Αίθουσα).

Αυτή, εδώ, κύριε Γιακουμάτο είναι κοινοβουλευτική διαδικασία, και αυτό είναι το δημοκρατικό σας ήθος, όταν σας απαιτούν!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τζιόλα, σας παρακαλώ μην απαντάτε, γιατί θα πρέπει να γραφτούν στα Πρακτικά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Έλεγα, λοιπόν, ότι είμαι υποχρεωμένος να ξεκαθαρίσω το τοπίο αυτό, στην εγκυρότερη αίθουσα της πατρίδας όπου μπορεί να γίνει αυτό, και είναι η Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Θεωρώ ότι η Νέα Δημοκρατία εκτός από την ανεύθυνη δημαγωγία και την ψευδολογία, υιοθετεί πλέον ως πολιτική μέθοδο και την εξαπάτηση. Εμφανίζει ως αμοιβές στελεχών και υπαλλήλων του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και της Ανώνυμης Εταιρείας «Ολυμπιακό Χωριό» αμοιβές οι οποίες ποτέ και σε κανέναν δεν καταβλήθηκαν, αμοιβές οι οποίες ποτέ και σε κανένα όργανο του Ο.Ε.Κ. δεν αποφασίστηκαν. Και επειδή αντιλαμβάνεται το ολίσθημα, η «Νέα Δημοκρατία» και ο κ. Γιακουμάτος έρχεται τώρα στην δευτερολογία, και αντί για προϋπολογισμό και καταβαλλόμενες αμοιβές και ομιλεί για πρόταση και όχι για πραγματικές αμοιβές, όχι για αποφάσεις των οργάνων του Ο.Ε.Κ. Τι είναι η πρόταση; Για να εκπέσει και αυτό το τελευταίο, εναπομένει στοιχείο. Η πρόταση είναι ένα εσωτερικό κείμενο σκέψεων και προτάσεων εσωτερικής αλληλογραφίας μεταξύ ενός στελέχους της Ανώνυμης Εταιρείας «Ολυμπιακό Χωριό» και μιας διεύθυνσης του Ο.Ε.Κ. Και δεν μπορεί, βεβαίως, ένα τέτοιο κείμενο, με αυτά τα γνωρίσματα που ανέφερα, να αποτελέσει κεντρικό επιχειρήμα. Επί δύο ημέρες τώρα περιφέρεται ανεύθυνα για να πλήξει τη σημαντική, και σε ορισμένες περιπτώσεις θεαματική πρόοδο, των ολυμπιακών έργων και να πλήξει και το ολόπλευρο πλέον μετά την επίσκεψη εδώ του κ. Όσβαλτ αναγνωρισμένο έργο στα ολυμπιακά έργα, και ιδιαίτερα στο Ολυμπιακό Χωριό.

Νομίζω όμως ότι μετά και απ' αυτήν την απάντηση, αυτή η πρωτοφανής ψευδολογία δεν έχει πλέον κανένα σημείο για να σταθεί. Βρίσκεται στο κενό, και εκθέτει όλους αυτούς οι οποίοι επί δύο μέρες τη διακίνησαν χωρίς να σκεφθούν περισσότερο ότι μπορεί να πληγεί το κύρος της πατρίδας μας σε έναν κρίσιμο τομέα, όπως είναι τα ολυμπιακά έργα.

Βεβαίως η αυτοαναίρεση στην Αίθουσα του κ. Γιακουμάτου

συνιστά στοιχείο αναξιопιστίας πλέον για την κοινή γνώμη των όσων λέει όχι μόνο ο κ. Γιακουμάτος, αλλά και η «Νέα Δημοκρατία».

Ο κ. Καραγιάννης, στον οποίο αναφέρθηκε ο κ. Γιακουμάτος έχει μια ιστορική διαδρομή και μια ευρύτατη παιδεία. Είναι ένας έγκυρος, προσεκτικός και υπεύθυνος δημοσιογράφος και ακριβώς ως προς αυτά τα στοιχεία διαφοροποιείται από τις ανευθυνότητες, τις απρόσεκτες συμπεριφορές και τις επιπολαιότητες στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε συνάδελφε, σας στηρίζω, αλλά αυτοί οι χαρακτηρισμοί δεν επιτρέπονται.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Τα είπατε αυτά για τον κ. Γιακουμάτο. Ελάτε τώρα στο θέμα της ανεργίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Πάντως εγώ δεν προκάλεσα κανέναν. Είπα πως όσοι με επιπολαιότητα προσπαθούν να δημιουργήσουν θέματα, αυτά κάποια στιγμή θα στραφούν εναντίον τους.

Έρχομαι στα θέματα μας απασχόλησαν σήμερα. Εκτιμώ, ότι η συζήτηση που έγινε εδώ ήταν πραγματικά χρήσιμη για όλους μας. Αυτό που θέλω να ξεκαθαρίσω εκ μέρους του Υπουργείου, που διατυπώθηκε και από τον Υπουργό κ. Ρέππα, είναι ότι η στρατηγική κατεύθυνση για τη νομοθέτηση και την εφαρμογή του τριανταπεντάωρου μας βρίσκεται ως Υπουργείο και ως Κυβέρνηση σύμφωνους. Όμως αυτή η στρατηγική κατεύθυνση θα πρέπει να δούμε σε ποιες συγκεκριμένες συνθήκες και με ποιο συγκεκριμένο τρόπο πρόκειται να εφαρμοστεί, δηλαδή σε ποιες συνθήκες, οικονομικές, επαγγελματικές, τεχνολογικές, κοινωνικές, εργασιακές, ποιο είναι δηλαδή, εκείνο το τοπίο τηςθνικής οικονομίας που πρέπει να υποδεχθεί μια τέτοια μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο της.

Αυτό σημαίνει ότι –όπως είπε π.χ. και ο κ. Τζανής– διαφορετικά τίθεται το θέμα του τριανταπεντάωρου στο δημόσιο τομέα που θα πρέπει να συνδυαστεί και με την αύξηση της παραγωγικότητας του δημόσιου τομέα. Πιο συγκεκριμένα σήμερα στο δημόσιο τομέα δεν έχουμε σαράντα ώρες, έχουμε τριανταεπτάμισι ώρες εβδομαδιαία. Είμαστε κοντά, δηλαδή, στον επιθυμούμενο στόχο του τριανταπεντάωρου. Επίσης, αλλιώς πρέπει να προσεγγιστεί το θέμα στις τράπεζες όπου και εκεί έχουμε παρόμοιο επίπεδο ωρών απασχόλησης. Διαφορετικά μπορεί να προσεγγιστεί στις μεγάλες επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα και του ιδιωτικού τομέα και άλλη σημασία έχει το τριανταπεντάωρο για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τον κορμό της ελληνικής οικονομίας. Αυτές οι διαφοροποιήσεις που περιέγραφα πριν, δείχνουν ακριβώς ότι η στρατηγική κατεύθυνση, ο μακροπρόθεσμος στόχος του τριανταπεντάωρου πρέπει να περάσει μέσα από μια ανάλογη προσεκτική ανάλυση και προσέγγιση των δεδομένων της οικονομίας σε όλα της τα τμήματα και αντίστοιχα, πρέπει να διαμορφωθούν ανάλογες πολιτικές. Θα μπορούσαμε όμως σε ορισμένες περιοχές της οικονομίας και το εξυπονόησα πριν, που μπορούν να αντέξουν, να προχωρήσουμε μέσα από τον κατάλληλο διάλογο στην τομή αυτή. Αυτό βέβαια θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι πρέπει να ενισχύει την ελληνική οικονομία, την ανταγωνιστικότητά της, την αναπτυξιακή της δυναμική και δεν πρέπει να την καθλώνει.

Έρχομαι τώρα επιγραμματικά στο θέμα της ανεργίας.

Λένε, λοιπόν, ότι το τριανταπεντάωρο, αυτός είναι ο βασικός καμβάς των επιχειρημάτων εκ μέρους όσων μίλησαν υπέρ του τριανταπεντάωρου, θα έλεγα ως ένα βαθμό και εμού, ότι το τριανταπεντάωρο μπορεί να μειώσει την ανεργία. Το θέμα της ανεργίας σήμερα στην Ελλάδα είναι ένας κεντρικός κρίσιμος στόχος για μας. Και όπως δείχνουν και οι εφαρμογές του τριανταπεντάωρου άλλου π.χ. στη Γαλλία η οποία μολονότι υπάρχει εφαρμογή του τριανταπεντάωρου έχει αύξηση της ανεργίας, σημαίνει ότι και εδώ και το πρόβλημα της ανεργίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο μέσα από τη μείωση των ωρών εργασίας. Πρέπει να υπάρξουν μια σειρά συνδυαστικά μέτρα και πολιτικές στην Ελλάδα. Τέτοιες πολιτικές ήδη ασκούνται και ορισμένες σχεδιάζονται. Και ακριβώς αποτέλεσμα αυτών των εφαρμοσμένων πολιτικών είναι η πτωτική τάση που αρχίζει να εμφανίζεται πλέον στο ποσοστό ανεργίας, η οποία δεν διαπι-

στώνεται μόνο από τα εθνικά ελληνικά όργανα, αλλά διαπιστώνεται και από ευρωπαϊκά και από διεθνή όργανα.

Ποιες είναι αυτές οι συνοδευτικές συνδυαστικές πολιτικές; Θα μπορούσα να τις ονομάσω ότι είναι ένας συνδυασμός πολλών πολιτικών, ότι από πολλές πλευρές κατευθυνόμαστε θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω έναν όρο στρατιωτικό, «ρίχνουμε προς τον ίδιο στόχο», στην κάμψη, δηλαδή, της ανεργίας. Ο ρυθμός ανάπτυξης, γενικότερα η ανάπτυξη εάν διατηρηθεί στα επίπεδα που εκτιμούμε, θα βοηθήσει στην κατεύθυνση της κάμψης της ανεργίας. Το εθνικό σχέδιο απασχόλησης και η διασύνδεση του εθνικού σχεδίου απασχόλησης με όλα τα Υπουργεία και τη σχετική κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα. Τα επιχειρησιακά προγράμματα και ιδιαίτερα τα επιχειρησιακά προγράμματα στα αναπτυξιακά Υπουργεία. Η φορολογική μεταρρύθμιση που για πρώτη φορά συνδέεται με το ποσοστό απασχόλησης. Μιλάμε για μείωση της κλίμακας από το 32,5% στο 30% με αντίστοιχη ποσοστιαία κατά 2,5% αύξηση της απασχόλησης. Και αυτό θέλουμε να είναι ένα μέγεθος μετρήσιμο στη φορολογική μεταρρύθμιση.

Τα ολυμπιακά έργα τα οποία το 2002 και το 2003 θα έχουν ένα μεγαλύτερο και καλύτερο ρυθμό κατασκευής ανάπτυξής τους.

Τα διάφορα προγράμματα τα οποία υπάρχουν είτε στα πλαίσια του ΟΑΕΔ είτε στα πλαίσια των περιφερειακών, επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Ο συνδυασμός, λοιπόν, όλων αυτών κατευθύνεται στον ίδιο στόχο. Όλα αυτά τα προγράμματα έχουν ως στοιχείο τους την απασχόληση. Και μάλιστα σε σχετικές συνεργασίες που υπάρχουν και οδηγίες που έχουμε δώσει, το στοιχείο της απασχόλησης είναι ένας μετρήσιμος στόχος. Βεβαίως, παράλληλα με αυτά υπάρχουν οι δράσεις των ελεγκτικών μηχανισμών, όπως είναι το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, όπως είναι ο εκσυγχρονισμός, με το σχέδιο νόμου που θα φέρουμε εδώ, του ΙΚΑ και άλλα.

Κυρίες και κύριοι, αυτό που θα ήθελα να πω, κλείνοντας, είναι ότι η σημερινή διαδικασία ήταν πράγματι μία διαδικασία και

δικού μας εμπλουτισμού των απόψεων γύρω από τα θέματα που αφορούν την ανεργία, την απασχόληση και την ανάπτυξη. Και από την άποψη αυτή ήταν εξαιρετικά χρήσιμη, επιβεβαιώνοντας, ταυτόχρονα, ότι και σε τέτοια μεγάλα και σοβαρά θέματα οι δυνάμεις της μεταρρύθμισης και των θετικών αλλαγών μπορούν να συγκλίνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων των Βουλευτών του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου «Καθιέρωση 35ωρης εβδομαδιαίας εργασίας και άλλες διατάξεις».

Η πρόταση δεν τίθεται σε ψηφοφορία σύμφωνα με το άρθρο 73 του Συντάγματος, παράγραφος 3.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.00' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 29 Νοεμβρίου 2001 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή και εκατόν είκοσι ενός Βουλευτών του κόμματός του για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, με αντικείμενο «τη διερεύνηση των όσων εκτίθενται στη με αριθμό 53877/27.8.2001 δικογραφία που έχει αποσταλεί στη Βουλή κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 86, παρ. 2, εδάφιο β' του Συντάγματος για την υπόθεση της Δημόσιας Επιχείρησης Κινητών Αξιών (Δ.Ε.Κ.Α. Α.Ε.)». β) Μαζί με την ψηφοφορία επί της προτάσεως για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής θα ληφθεί απόφαση, δηλαδή θα γίνει ψηφοφορία σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος επί των αιτήσεων άρσεως ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Κεδίκογλου και Γκατζή.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

